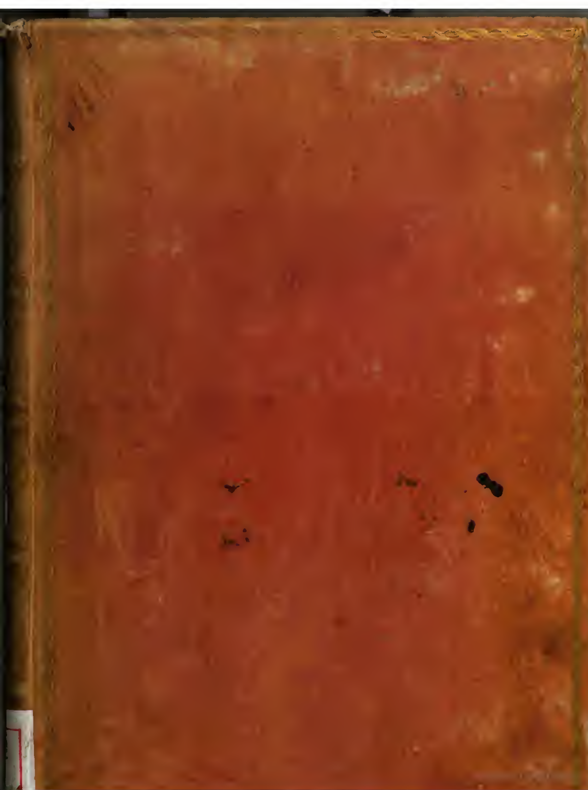

PONTIFICALE
ROMANUM
CLEMENTIS VIII.
ET
URBANI VIII.
AUCTORITATE RECOGNITUM

NUNC DENUO CURA

ANNIBALIS S. CLEMENTIS
PRESB. CARD. ALBANI

Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Camerarii, & Vaticanæ Basilicæ Archipresbyteri editum, pro faciliori Pontificum, & dictæ Basilicæ usu

IN TRES PARTES DIVISUM.

PARS PRIMA.

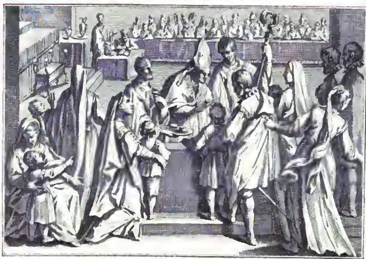

ROMAE
EX TYPOGRAPHIA VATICANA
APUD JOANNEM MARIAM SALVIONI
M. DCC. XXVI.

SUPERIORUM PERMISSU.

PONTIFICALIS
PARS PRIMA.

DE CONFIRMANDIS.

PONTIFEX infantes, pueros, vel alios ſacri baptiſmatis undâ perfuſos cõfirmare volens, paratus ſupra rochetum, vel, ſi ſit religioſus, ſupra ſuperpelliceum, amictu, ſtola, pluviali albi coloris, & mitrâ, accedit ad faldiſtorium ante medium altaris, aut in alio convenienti loco ſibi paratum; & in eo ſedens, renibus altari, & facie populo verſis, baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, populum coram ſe ſtantem admonet, quòd nullus alius, niſi ſolus Epiſcopus, Confirmationis ordinarius miniſter eſt. Nullus cõfirmatus debet reconfirmari.

Nullus, qui non ſit confirmatus, poteſt eſſe in confirmatione patrinus, nec pater, aut mater; maritus, aut uxor.

Nullus excommunicatus, interdictus, vel gravioribus facinoribus alligatus, aut Chriſtianæ fidei rudimentis non edoctus, ingerat ſe ad percipiendum hoc Sacramentum, vel ad tenendum confirmandum.

Adulti deberent priùs peccata confiteri, & poſtea confirmari; vel

ſaltèm de mortalibus, ſi in ea inciderint, conterantur.

Hoc Sacramento contrahitur ſpiritualis cognatio, impediens matrimonium contrahendum, & dirimens jam contractum; quæ cognatio confirmantem, & confirmatum, illiuſque patrem, & matrem, ac tenentem non egreditur.

Nullus præſentet niſi unum, aut duos; non plures, niſi aliter neceſſitas ſuadeat, arbitrio Epiſcopi.

Confirmâdi, deberent eſſe jejuni.

Confirmato debet ligari frons, & ſic manere quouſque Chriſma deſiccetur, vel extergatur.

Proinde, unuſquiſque confirmandus portet lineam vittam mundam, cum qua ligetur caput.

Nullus confirmatus diſcedat, niſi benedictione accepta, quam Pontifex poſt omnium confirmationem dabit.

Infantes per patrinos ante Pontificem confirmare volentem teneantur in brachiis dextris. Adulti verò, ſeu alii majores ponant pedem ſuum ſuper pedem dextrum patrini ſui. Et ideo, neque maſculi fœminis patrini, neque fœminæ maſculis matrinæ eſſe deberent.

Quibus per ordinem ante Pontificem diſpoſitis, Pontifex ſedens lavat manus, deinde depoſitâ mitrâ ſurgit, & ſtans verſa facie ad confirmandos, junctis ante pectus manibus, confirmandis genua flectentibus, & manus ante pectus junctas tenentibus dicit:

Spíritus ſanctus ſupervéniat in vos, & virtus Altíſſimi cuſtódiat, vos à peccátis.

℟. Amen. Deinde ſignans ſe manu dextra à fronte ad pectus ſigno crucis, dicit:

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Tunc extenſis versùs confirmandos manibus, dicit:

Orêmus.

Omnipotens ſempitérne Deus, qui regenerâre dignâtus es hos fámulos tuos ex aqua, & Spíritu ſancto; quique dediſti eis remiſiónem ómnium peccatôrum; emítte in eos ſeptifórmem Spíritum tuum ſanctum paráclitum de cœlis. ℟. Amẽ.

Spíritum ſapiéntiæ, & intéllectus. ℟. Amen.

Spíritum conſilii, & fortitúdinis. ℟. Amen.

Spíritum ſciéntiæ, & pietâtis. ℟. Amen.

Adímple eos ſpíritu timôris tui, & conſigna eos ſigno cru ✠ cis Chriſti, in vitam propitiâtus ætérnam. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pontifex ſedens ſuper faldiſtorium

prædictum, vel etiam, si multitudo confirmandorum id exegerit, dispositis illis per ordinem super gradus presbyterii, vel alibi, Pontifex stans cum mitra, illos confirmat per ordinem genuflexos, & uno ordine confirmato, illi surgunt, & alii genuflectunt, & confirmantur, & sic usque in finem. Et Pontifex inquirit sigillatim de nomine cujuslibet confirmandi, sibi per patrinum, vel matrinam flexis genibus præsentati, & summitate pollicis dextræ manus Chrismate intincta, dicit:

N. Signo te signo cru ✠ cis: quod dum dicit, producit pollice signum

crucis in frontem illius; deinde prosequitur:

Et confirmo te Chrísmate salûtis. In nómine Pa ✠ tris, & Fi ✠ lii, & Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Deinde leviter eum in maxilla cædit, dicens: Pax tecum. Omnibus confirmatis, Pontifex tergit cum mica panis, & lavat pollicem, & manus super pelvim. Deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam sacrarii. Interim dum lavat manus, cantatur sequens Antiphona, vel legitur à Ministris, quod etiam in similibus servari debet.

Confirma hoc De us quod

operâtus es in nobis

à templo sancto tu o

℣. Glória Patri. Evovae.

℟. Sicut erat.

Deinde repetitur Antiphona,

Confirma hoc Deus.

Quâ repetitâ, Pontifex depoſitâ mitrâ ſurgit, & ſtans verſus ad altare, junctis ante pectus manibus, dicit:

℣. Oſténde nobis Dómine misericórdiam tuam.

℟. Et ſalutâre tuum da nobis.

℣. Dómine exáudi oratiónem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Deinde junctis adhuc ante pectus manibus, & omnibus confirmatis devotè genua flectentibus, dicit:

Orêmus.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum, & per eos, eorúmque ſucceſſôres, cæteris fidélibus tradéndum eſſe voluiſti; réſpice propítius ad humilitâtis noſtræ famulâtum; & præſta, ut eôrum corda, quorum frontes ſacro Chríſmate delinívimus, & ſigno ſanctæ crucis ſignávimus, idem Spíritus ſanctus in eis ſupervéniens, templum glóriæ ſuæ dignánter inhabitándo perficiat. Qui cum Patre, & eôdem Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus, in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde dicit:

ECce ſic benedicêtur omnis homo, qui timet Dóminum.

Et vertens ſe ad confirmatos, faciens ſuper eos ſignum crucis, dicit:

BEne ✠ dîcat vos Dóminus ex Sion, ut videâtis bona Jerúſalem ómnibus diêbus vitæ veſtræ, & habeâtis vitam ætérnam. ℟. Amen.

Expedita itaque Confirmatione, Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, patrinis, & matrinis annuntiat, quòd inſtruant filios ſuos bonis moribus, quòd fugiant mala, & faciant bona, & doceant eos Credo in Deum, & Pater noſter, & Ave María. Quoniam ad hoc ſunt obligati.

Hoc Sacramentum poteſt conferri minùs ſolemniter quocunque die, hora, & loco, ex cauſa ad arbitrium Epiſcopi.

DE ORDINIBUS CONFERENDIS.

Uando Episcopus ordinationem facere disposuerit, omnes, qui ad sacrum ministerium accedere voluerint, feria quarta ante ipsam ordinationem, vel quando Episcopo videbitur, ad civitatem evocentur. Episcopus autem Sacerdotibus, & aliis prudentibus viris, peritis divinæ legis, ac in Ecclesiasticis functionibus exercitatis, sibi ascitis, ordinandorum genus, personam, ætatem, institutionem, mores, doctrinam, & fidem diligenter investiget, & examinet.

Nullus ad Subdiaconatus Ordinem ante vigesimum secundum, ad Diaconatus ante vigesimum tertium, ad Presbyteratus ante vigesimum quintum ætatis suæ annum promoveatur. Sciant tamen Episcopi non singulos, in ea ætate constitutos, debere ad hos Ordines assumi, sed dignos dumtaxat, & quorum probata vita senectus sit. Regulares quoque, nec in minori ætate, nec sinè diligenti Episcopi examine ordinentur.

Primâ Tonsurâ non initientur, qui Sacramentum Confirmationis non susceperint; & fidei rudimenta edocti non fuerint; quique legere, & scribere nesciant, & de quibus probabilis conjectura non sit, eos non sæcularis judicii fugiendi fraude, sed ut Deo fidelem cultum præstent, hoc vitæ genus elegisse.

Ad minores Ordines promovendi bonum à Parocho, & à Magiſtro ſcholæ, in qua educantur, teſtimonium habeant. Hi vero, qui ad ſingulos majores erunt aſſumendi, per menſem ante ordinationem Epiſcopum adeant, qui Parocho, aut alteri, cui magìs expedire videbitur, committat, ut nominibus, ac deſiderio eorum, qui volent promoveri, publicè in Eccleſia propoſitis, de ipſorum ordinandorum natalibus, ætate, moribus, & vita à fide dignis diligenter inquirat, & literas teſtimoniales, ipſam inquiſitionem factam continentes, ad ipſum Epiſcopum quamprimum tranſmittat.

Minores Ordines iis, qui ſaltèm Latinam linguam intelligant, per temporum interſtitia, niſi aliud Epiſcopo magìs expedire videretur, conferantur; ut eò accuratiùs, quantum ſit hujus diſciplinæ pondus, posſint edoceri; ac in unoquoque munere, juxta præſcriptum Epiſcopi, ſe exerceant; idque in ea, cui aſcripti erunt, Eccleſia; (niſi fortè ex cauſa ſtudiorum abſint) atque ita de gradu in gradum aſcendant; ut in eis cum ætate, vitæ meritum, & doctrina major accreſcat. Quod, & bonorum morum exemplum, & aſsiduum in Eccleſia miniſterium, atque major erga Presbyteros, & ſuperiores Ordines reverentia, & crebrior quàm antea, corporis Chriſti Communio maximè comprobabunt. Cumq; hinc ad altiores gradus, & ſacratisſima myſteria ſit ingreſſus; nemo iis initietur, quem non ſcientiæ ſpes majoribus Ordinibus dignum oſtendat. Hi verò non niſi poſt annum à ſuſceptione poſtremi gradus minorum Ordinum, ad ſacros Ordines promoveantur: niſi necesſitas, aut Eccleſiæ utilitas, judicio Epiſcopi, aliud expoſcat.

Subdiaconi, & Diaconi ordinentur, habentes bonum teſtimonium, & in minoribus Ordinibus jam probati, ac literis, & iis, quæ ad Ordinem exercendum pertinent, inſtructi. Qui ſperent, Deo auctore, ſe continere poſſe; Eccleſiis, quibus aſcribentur, inſerviant; ſciantque maxime decere, ſi ſaltem diebus Dominicis, & ſolemnibus, cùm altari miniſtraverint, ſacram Communionem perceperint. Promoti ad ſacrum Subdiaconatus Ordinem, ſi per annum ſaltèm in eo non ſint verſati, ad altiorem gradum, [niſi aliud Epiſcopo videatur] aſcendere non permittantur. Duo ſacri Ordines non eodem die, etiam Regularibus, conferantur.

Qui piè, & fideliter in miniſteriis anteactis ſe geſſerint, & ad Presbyteratus Ordinem aſſumuntur, bonum habeant teſtimonium; & hi ſint, qui non modò in Diaconatu ad minus annum integrum, niſi ob Eccleſiæ utilitatem, ac necesſitatem, aliud Epiſcopo videretur, miniſtraverint; ſed etiam ad populum docendum ea, quæ ſcire omnibus neceſſarium eſt ad ſalutem, ac adminiſtranda Sa-

cramenta, diligenti examine præcedente, idonei comprobentur; atque ita pietate, & castis moribus conspicui, ut præclarum bonorum operum exemplum, & vitæ monita ab eis possint expectari.

Illegitimi sinè dispensatione Apostolica, ad sacros Ordines promoveri non possunt, ad minores tamen possunt ex dispensatione sui Episcopi ordinari: neque etiam furiosi, amentes, servi, homicidæ, irregulares, insigni corporis vitio deformes, aut manci ordinari possunt.

Examinentur de Ordine, in quo sunt constituti, & quando, & à quo illum receperunt.

Clericus sæcularis, quamvis aliàs sit idoneus moribus, scientia, & ætate, ad sacros Ordines non promoveatur, nisi priùs legitimè constet, eum beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere. Id verò beneficium resignare non possit, nisi facta mentione, quòd ad illius beneficii titulum sit promotus, neque ea resignatio admittatur, nisi constito, quòd aliunde vivere commodè possit, & aliter facta resignatio nulla sit. Patrimonium verò, vel pensionem obtinentes ordinari posthac non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate Ecclesiarum suarum, eo quoque priùs perspecto, patrimonium illud, vel pensionem verè ab eis obtineri, taliaque esse, quæ eis ad vitam sustentandam satis sint, atque illa deinceps sinè licentia Episcopi alienari, aut extingui, vel remitti nullatenus possint, donec beneficium Ecclesiasticum sufficiens sint adepti: vel aliunde habeant, unde vivere possint.

Advertat diligenter Pontifex, cùm Ordines confert, ne in expressione formarum, vel collatione instrumentorum ipsorum Ordinum deficiat; frequenter Pontificale respiciat, & maturè procedat. Moneat ordinandos, quòd instrumenta, in quorum traditione character imprimitur, tangant. Secretas morosè dicat, ut ordinati ad secerdotium possint illas cum eo dicere, debent enim ex consuetudine concelebrare, & etiam verba consecrationis proferre.

Tempora ordinationum sunt: Sabbata in omnibus quatuor temporibus. Sabbatum ante Dominicam de Passione, & Sabbatum sanctum.

Clericatus, seu prima Tonsura, quocumque die, hora, & loco, conferri potest.

Minores verò Ordines possunt dari singulis Dominicis, & festivis diebus duplicibus ubicumque, in manè tamen.

Ordinandi omnes debent in Ecclesia se præsentare, cum tonsura, habitu, & paramentis Ordini suo convenientibus, & candelis in manu accensis. Et cùm à Notario Episcopi nominati fuerint, respondeant, Ad-

ſum. & accedant ad locum ordinationis, ſecundùm ordinem deſcriptionis.

Advertat quoque Pontifex, quòd ſi unus tantùm ſit, per eum ad quemcumque Ordinem promovendus, illum admoneat, & alloquatur, non in plurali, ut textus dicit, ſed in ſingulari.

In Sabbatis quatuor temporum in quibus fiunt ordinationes generales, Tonſuræ fieri debent poſt Kyrie eleiſon. Deinde, dicta prima lectione, ordinantur Oſtiarii. Poſt ſecundam lectionem, Lectores. Poſt tertiam, Exorciſtæ. Poſt quartam, Acolythi. Poſt quintam, Subdiaconi. Finitâ Epiſtolâ, Diaconi. Et demum ante ultimum verſum Tractus, vel infra Octavam Pentecoſtes, ante ultimum verſum Sequentiæ ordinantur Presbyteri.

Si ordinationes fiant in Sabbato ante Dominicam de Paſſione, quia unica tantum dicitur lectio, Tonſuræ debent fieri immediatè poſt Introitum. Omnes minores Ordines poſt Kyrie eleiſon. Subdiaconi immediate poſt Collectam. Diaconi poſt Epiſtolam. Presbyteri ante ultimum verſum Tractus.

Idem ſervari poteſt, quandocumq; dantur Ordines ſacri extra tempora, ex diſpenſatione Apoſtolica. Quod ſi fiat inter Paſcha, & Pentecoſten Presbyteri ordinantur ante ultimum ℣. Si inter Pentecoſten, & Septuageſimam, ordinantur ante ℣. Allelúja.

Et antequam ad collationem Ordinum procedatur, legitur mandatum Apoſtolicum, ſive ſupplicatio, cujus vigore Pontifici facultas conceditur ordinandi; quibus lectis, dicit Pontifex. Deo grátias. Et ad ordinationem procedit.

Si verò Sabbato ſancto ordinationes fiant, officium incipitur á prima prophetia, & continuatur, prout in ordinario, uſque ad Litanias incluſivè, in quibus, dicto, Ut ómnibus fidélibus, &c. ſurgit ab accubitu Pontifex, & converſus ad ordinandos, eos benedicit, prout poſt Litanias infra ponitur. Deinde perficiuntur Litaniæ, & Pontifex facit Confeſſionem, & dicto Kyrie eléiſon pro Miſſa, ordinat ad primam Tonſuram. Tum dicit Glória in excélſis Deo, &c. quo dicto, ordinat ad quatuor minores Ordines. Deinde dicit orationem ordinariam, cum alia pro ordinandis; quibus dictis, ordinat ad Subdiaconatum. Tum dicitur Epiſtola, & ea dicta, ordinat Diaconos. Dicitur diende Allelúja, cum ſuo verſu, & prima pars Tractus, quibus dictis, ordinat Presbyteros, poſt quorum ordinationem dicitur verſus Tractus, Euangelium, & alia, prout in ordinario.

Quando autem Pontifex extra Miſſarum ſolemnia eſt promoturus aliquos ad primam Tonſuram, vel ad quatuor minores Ordines, ſufficit quòd habeat ſtolam ſupra rochetum, vel ſupra ſuperpelliceum [ſi

ſit religioſus] & mitram ſimplicem. Cùm autem eſt celebraturus pro ſacris Ordinibus conferendis, habere debet ſandalia, & omnia paramenta Pontificalia, & dicere Pſalmum Quàm dilécta, &c.

Ordinationes ſacrorum Ordinum, ſtatutis à jure temporibus, ac in Cathedrali Eccleſia, vocatis, præſentibuſque ad id Eccleſiæ Canonicis, publicè celebrentur. Si autem in alio diœceſis loco, præſente Clero loci, dignior, quantum fieri poterit, Eccleſia ſemper adeatur.

Cùm igitur ordinationes faciendæ ſunt, per Sacriſtam, ſeu alium, ad quem ſpectat, præparantur omnia, quæ neceſſaria ſunt pro Miſſa Pontificali. Et demum, cùm tempus ordinationis inſtat, hora competenti, Pontifex cappâ magnâ indutus, Capellano illam pôſt eum deferente, venit ad Eccleſiam, ubi ordinationes fieri debent, & accedens ante altare, genuflexus ibidem aliquamdiu orat. Deinde vadit ad ſedem, ubi paramenta capere conſuevit; vel, ſi non ſit in Eccleſia ſua, ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ ſibi paratum, ubi ſedens accipit omnia paramenta Pontificalia coloris tempori convenientis, & mitram ſimplicem, dicens Pſalmum, Quàm dilécta.

Pontifex ſic paratus, baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, accedit ad gradus altaris, ubi depoſitis baculo, & mitrâ, factâ altari reverentiâ cum profunda capitis inclinatione, facit cum miniſtris Confesſionem. Interim cantatur à choro Introitus, & Kyrie eléiſon. Finita Confesſione, Pontifex aſcendit ad altare, illud in medio oſculatur, & textum Euangelii ad ſiniſtram; incenſat altare more ſolito, reſumit mitram, & revertitur ad ſedem, ſeu ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi, depoſitâ mitrâ, & verſa facie ad altare, oblato ſibi per miniſtrum libro, ex eo legit Introitum, & Kyrie eléiſon; quibus dictis, ſedet cum mitra, donec perficiatur à choro ultimum Kyrie eléiſon. Quo finito, ſurgit Pontifex, & cum mitra ad faldiſtorium, ante medium altaris ſibi præparatum, accedit, & in illo ſedet, renibus altari verſis. Tum Archidiaconus vocat omnes ordinandos, dicens:

Accédant omnes, qui ordinándi ſunt. Quibus ante altare coram Pontifice genuflexis, & in modum coronæ diſpoſitis, Archidiaconus publicè interrogat omnes, ſi ſint aliqui, qui fortè non ſint confirmati; quia non debent ad ordinationem accedere, niſi priùs confirmentur. Et, ſi aliqui confirmandi erunt, tunc depoſitis Pontifex annulis, & chirothecis, lavat manus, reaſſumit annulos, & confirmat, prout habetur ſupra folio primo; vel ſi non erunt aliqui confirmandi, palàm interdicit per unum ex ſuis, ſub his verbis:

Reverendiſſimus in Chriſto pater, & dóminus, dóminus N. Dei, & Apoſtólicæ ſedis grátia Epíſcopus N. ſub excommunicatiônis pœna præcipit, & mandat ómnibus, & ſingulis, pro ſuſcipiéndis Ordínibus hîc præſéntibus, ne quis forſan eôrum irregulâris, aut áliàs à jure, vel ab hómine excommunicâtus, interdíctus, ſuſpénſus, ſpúrius, infâmis, aut áliàs à jure prohíbitus, ſive ex aliéna diœcéſi oriúndus ſinè licéntia ſui Epíſcopi, aut non deſcríptus, examinâtus, approbâtus, & nominâtus, ullo pacto áudeat ad ſuſcipiéndos Ordines accédere. Et quòd nullus ex ordinátis diſcêdat, niſi Miſsâ finítâ, & benedictiône Pontíficis accépta.

Demum ad ordinationem procedat.

DE CLERICO FACIENDO.

Lericus fieri poteſt etiam extra Miſſarum ſolemnia, quocumque die, hora, & loco.

Pro clericis ordinandis, parentur forfices pro incidendis capillis, & bacile pro illis imponendis. Et quilibet ordinandorum habere debet ſuum ſuperpelliceum ſuper brachium ſiniſtrum, & candelam in manu dextra. Et vocantur omnes tonſurandi nominatim, & ſingillatim per notarium, & quilibet reſpondet: Adſum.

Quibus ante altare coram Pontifice in faldiſtorio cum mitra ſedente genuflexis, Pontifex ſurgit cum mitra, & dicit:

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
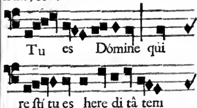
℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculum.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

ORêmus, fratres charíſſimi, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, pro his fámulis ſuis, qui ad deponéndum comas cápitum ſuôrum pro ejus amôre feſtínant, ut donet eis Spíritum ſanctum, qui hábitû religiônis in eis in perpétuum conſervet, & à mundi impediménto, ac ſæculári deſidério corda eôrum deféndat; ut, ſicut immutántur in vúltibus, ita déxtera manus ejus virtûtis tribuat eis increménta, & ab omni cæcitâte ſpirituáli, & humána, óculos eôrum apériat, & lumen eis ætérnæ grátiæ concêdat. Qui vivit, & regnat cum Deo Patre in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

Poſt hæc, ſedente Pontifice, ſchola inchoat, & proſequitur Antiphonam, & Pſalmum.

COnsérva me Dómine, quóniam sperávi in te: Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonôrum meôrum non eges.

Sánctis, qui sunt in terra ejus, mirificâvit omnes voluntátes meas in eis.

Multíplicatæ sunt infirmitátes eôrum: postea acceleráverunt.

Non congregábo conventícula eôrum de sánguinibus: nec memor ero nóminum eôrum per lábia mea.

Repetitur tota Antiphona.

Tu es Dómine:

Incepto Psalmo, Pontifex cum forficibus incidit unicuique extremitates capillorum in quatuor locis; videlicet, in fronte, in occipitio, & ad utramque aurem, deinde in medio capitis aliquot crines capillorum, & in bacile deponit, & quilibet, cùm tondetur, dicit:

DOminus pars hæreditâtis meæ, & cálicis mei: tu es, qui restítues hæreditâtem meam mihi.

Omnibus tonsis, mitrâ depositâ, surgit Pontifex, & stans versus ad illos, dicit: Orêmus.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus, ut hi fámuli tui, quorum hódie comas cápitum pro amôre divíno deposúimus, in tua dilectiône perpétuo máneant; & eos sine mácula, in sempitérnum custódias. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Tunc schola inchoat, & prosequitur Antiphonam sequentem. Qua in-

incepta, Pontifex ſedet cum mitra. Antiphona.

Hi accipient benedictiónem à Dómino: & miſericórdiam à Deo ſalu-tári ſuo: quia hæc eſt generá-ti-o quærén-tium Dóminum.

E v o v a e.

Domini eſt terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérſi, qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundâvit eum: & ſuper flúmina præparâvit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? aut quis ſtabit in loco ſáncto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, qui non accêpit in vano ánimam ſuã, nec jurâvit in dolo próximo ſuo.

Hic accipiet benedictiônem à Dómino: & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? Dóminus fortis, & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes veſtras, & elevámini portæ æternáles: & introîbit rex glóriæ.

Quis eſt iſte rex glóriæ? Dóminus virtûtum ipſe eſt rex glóriæ.

Glória Patri, & Filio: & Spirítui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculórum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona. Hi accípient, &c.

Qua finita, ſurgit ſinè mitra Pontifex, & ad altare converſus, dicit:

Orêmus. Et miniſtri dicunt.

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et mox ad tonſos genuflexos verſus Pontifex, dicit.

Adéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & hos fámulos tuos bene✠dícere dignâre, quibus in tuo ſáncto nómine hábitum ſacræ religiônis impónimus; ut, te largiénte, & devóti in Eccléſia tua perſiſtere, & vitam percípere mereántur

æter-

ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex sedet cum mitra, & accipiens in manum superpelliceum, dicit singulis:

INduat te Dóminus novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est, in justítia, & sanctitâte veritâtis.

Et mox imponit illud cuilibet repetendo, Induat te &c. immittens usque ad scapulas, & immediate trahens, si unum tantùm sit superpelliceum; sicque facit usque ad ultimum, qui eo totaliter induitur; si veró quisque suum superpelliceum habeat, singuli totaliter induuntur. Quo expedito, sinè mitra surgit Pontifex, & versus ad illos dicit:

Orêmus.

OMnípotens sempitérne Deus, propitiâre peccâtis nostris, & ab omni servitûte sæculâris hábitus hos fâmulos tuos emûnda; ut dum ignomíniam sæculâris hábitus depónunt, tua semper in ævum grátia perfruántur: ut, sicut similitúdinem corónæ tuæ eos gestâre fácimus in capítibus, sic tua virtûte hæreditâtem súbsequi mereántur ætérnam in córdibus. Qui cum Patre, & Spíritu sancto vivis, & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Deinde sedet cum mitra Pontifex, & alloquitur eos sub his verbis:

FIlii charíssimi, animadvértere debêtis, quòd hódie de foro Ecclésiæ facti estis, & privilégia clericália sortiti estis. Cavête ígitur, ne propter culpas vestras illa perdâtis; & hábitu honésto, bonísque móri-

bus, atque opéribus Deo placêre ſtudeâtis. Quod ipſe vobis concêdat per Spíritum ſanctum ſuum. ℟. Am.

Tum, ſuggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca ſua.

DE MINORIBUS ORDINIBUS.

Quatuor minores Ordines dari poſſunt extra Miſſarum ſolemnia, diebus Dominicis, & Feſtivis duplicibus; ſed in manè tantùm.

Ordinandi omnes ad quatuor minores Ordines eſſe debent ſuperpelliceis induti, cum candela in manu dexterâ.

DE ORDINATIONE OSTIARIORUM.

Pro Oſtiariis ordinandis parentur claves Eccleſiæ. Pontifex, Clericis ordinatis, ſurgit, & cum mitra ad ſedem, ſeu ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, revertitur; ubi, depoſitâ mitrâ, & ad altare converſus, oblato ſibi libro, cantat primam Collectam, deinde ſedet; reaſſumit mitram, & cantatur prima Lectio. Interim accedunt duo Capellani, cum libro, & candela ante Pontificem, qui ſedens cum mitra, ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus finitis, ſurgit Pontifex, & cum mitra ad faldiſtorium ante medium altaris ſibi præparatum proficiſcitur, & in illo ſedet renibus altari verſis. Archidiaconus vocat ordinandos, dicens:

Accédant, qui ordinándi ſunt, ad officium Oſtiariôrum.

Et mox Notarius ſingulos nominatim vocat, & quilibet reſpondet: Adſum.

Omnibus in ſuperpelliceis cum candelis in manibus coram Pontifice genuflexis, Pontifex admonet illos, dicens:

Suſceptúri, filii chariſſimi, officiũ Oſtiariôrum, vidête, quæ in domo Dei ágere debeâtis. Oſtiárium opórtet percútere cymbalum, & campânam; aperîre Eccléſiam, & ſacrárium; & librum aperîre ei, qui prædicat. Providête ígitur, ne per negligéntiam veſtram, illârum rerum, quæ intrà Eccleſiam ſunt, áliquid dépereat; certíſque horis domum Dei aperiâtis fidélibus; & ſemper claudâtis infidélibus. Studête étiam, ut, ſicut materiálibus clávibus Eccléſiam viſibilem aperîtis, & claúditis; ſic, & inviſibilem Dei domum, corda ſcílicet fidélium, dictis, & exémplis veſtris claudâtis diábolo, & aperiâtis Deo; ut divîna verba, quæ audíerint, corde retíneant, & ópere cómpleant; quod in vobis dóminus perfíciat per miſericórdiam ſuam.

Hæ admonitiones non fiunt Cardinalibus, neque electis Epiſcopis.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus claves Ecclesiæ, quas successivè manu dextera singuli tangant Pontifice dicente:

Sic ágite, quasi reddituri Deo ratiônem pro iis rebus, quæ his clávibus recludúntur.

Post hæc Archidiaconus, sive alius Archidiaconi vice fungens, ducit eos ad ostium Ecclesiæ, & facit illos claudere, & aperire; tradit etiam eis funem campanarum, faciens eos campanas pulsare; deinde illos reducit ad Pontificem; quibus coram Pontifice genua flectentibus, stans cum mitra Pontifex versus ad ipsos ordinatos, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charissimi, suppliciter deprecêmur, ut hos fámulos suos bene ✠ dicere dignêtur, quos in officium Ostiariôrum elígere dignâtus est; ut sit eis fidelíssima cura in domo Dei diêbus, ac nóctibus, ad distinctiônem certârum horârum, ad invocándum nomen Dómini, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spiritus sancti Deus, Per ómnia sæcula sæculôrum.

℞. Amen.

Tum mitrâ depositâ, stans Pontifex, & conversus ad altare, dicit:

Orêmus. Et ministri subjungunt:

Flectâmus génua.

℞. Levâte.

Et statim versus ad illos genuflexos, stans sine mitra, dicit:

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Ostiariôrum, ut inter Jani-

tores

tóres Ecclésiæ tuo páreant obséquio, & inter eléctos tuos, partem tuæ mereántur habêre mercêdis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus. Per ómnia sæcula sæculôrũ. ℟. Amen.

Post hæc ordinati, suggerente Archidiacono, redeunt ad loca sua.

DE ORDINATIONE LECTORUM.

Pro Lectoribus ordinandis paretur liber lectionum.

Stiariis ordinatis, Pontifex, reassumptâ mitrâ, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium à parte Epistolæ. Interim cantatur primum Graduale, vel primum Allelúja, si sit infra Octavam Pentecostes; & Pontifex sedens cum mitra, oblato sibi libro, & candela, legit dictum Graduale, vel Allel. Quibus dictis, surgit, depositâ mitrâ, & versus ad altare cantat secundam Collectam. Tum sedet, reassumptâ mitrâ, & cantatur secunda Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candela ante Pontificem, qui sedens cum mitra ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldistorium ante medium altaris positum, ubi sedet cum mitra, & Lectores vocantur per Archidiaconum, hoc modo:

Accédant qui ordinándi sunt ad officiũ Lectôrũ. Et mox nominantur per Notarium, ut supra dictum est,

Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

Lécti, filii charíssimi, ut sitis Lectóres in domo Dei nostri, officium vestrum agnóscite, & implête. Potens est enim Deus, ut áugeat vobis grátiam perfectiônis ætérnæ. Lectôrem siquidem opórtet légere ea, quæ prædicat; & lectiónes cantâre; & benedícere panem, & omnes fructus novos. Studête ígitur verba Dei, vidélicet lectiónes sacras distínctè, & apérte ad intelligéntiam, & ædificatiônem fidélium absque omni mendácio falsitâtis proférre; ne véritas divinârum lectiônum incúria vestra ad instructiônem audiéntium corrumpâtur. Quod autem ore légitis, corde credâtis, atque ópere compleâtis; quátenus auditóres vestros, verbo páriter, & exémplo vestro, docêre possîtis. Ideóque, dum légitis, in alto loco Ecclésiæ stetis, ut ab ómnibus audiámini, & videámini, figurántes positiône corporáli, vos in alto virtûtum gradu debêre conversári; quátenus cunctis, à quibus audímini, & vidémini, cœléstis vitæ formam præbeâtis; quod in vobis Deus ímpleat per grátiam suam.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus codicem de quo lecturi sunt, quem manu dextera tangunt, dicens.

ACcípite, & estôte verbi Dei relatóres, habitúri, si fidéliter, & utíliter implevéritis officium vestrum, partem cum iis, qui verbum Dei bene administravérunt ab inítio.

Quibus expeditis, & illis genuflexis, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit:

ORêmus, fratres charíssimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos in Ordinem Lectórum dignâtur assúmere, bene ✠ dictiônem suam cleménter effúndat, quátenus distínctè legant, quæ in Ecclésia Dei legénda sunt, & éadem opéribus ímpleant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium suum, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, mitrâ depositâ, stans conversus ad altare, dicit:

Orêmus. Et ministri subjungunt. Flectâmus génua. ℟. Levâte.

Deinde conversus ad ordinatos genuflexos, dicit sinè mitra:

DOmine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Lectôrum; ut assiduitâte lectiônum instrúcti sint, atque ordináti; & agénda dicant, & dicta ópere ímpleant, ut in utrôque sanctæ Ecclésiæ exémplo sanctitâtis suæ consúlant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitâte Spiritus sancti Deus, Per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Postea, suggerente Archidiacono, redeunt ordinati ad loca sua.

DE ORDINATIONE EXORCISTARUM.

Pro Exorciſtis ordinandis paretur liber exorciſmorum, cujus loco dari poteſt Pontificale, vel Miſſale.

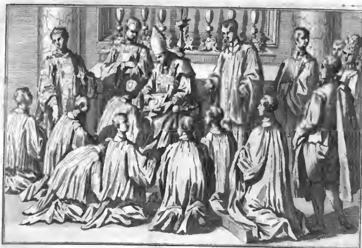

Lectoribus ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candela, legit ſecundum Graduale, vel ſecundum Allelúja, ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes. Interim cantatur à choro ipſū Graduale, vel Allelúja. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat tertiam Collectam. Tum ſedet, reaſſumptâ mitrà, & cantatur tertia Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro. & candelà ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, revertitur ad faldiſtorium ante altare, & ſedet cum mitra. Exorciſtæ verò vocantur per Archidiaconum modo conſueto, dicendo:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad officium Exorciſtàrum.

Et ipſi ſingulatim nominantur per Notarium, ut priùs dictum eſt. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

ORdinándi, filii chariſsimi, in officium Exorciſtàrum, debêtis nóſcere quid ſuſcipitis. Exorciſtam étenim opórtet abjicere dæmones, & dícere pópulo, ut, qui non commúnicat, det locum; & aquam in miniſtério fúndere. Accípitis ítaque poteſtâtem imponéndi manum ſuper energúmenos: & per impoſitiônem mánuum veſtrârum, grátia Spíritus ſancti, & verbis exorcíſmi, pellúntur ſpíritus immúndi à corpóribus obſéſsis. Studête ígitur, ut ſicut à corpóribus aliôrum dæmones expéllitis, ita à méntibus, & corpóribus veſtris omnem immundítiam, & nequítiam ejiciâtis; ne illis ſuccumbâtis, quos ab áliis, veſtro miniſtério, effugâtis. Diſcite per officium veſtrum vítiis imperâre; ne in móribus veſtris áliquid ſui juris inimícus váleat vindicâre. Tunc étenim rectè in áliis dæmónibus imperâbitis, cum priùs in vobis eôrum multímodam nequítiam ſuperâtis. Quod vobis Dóminus ágere concêdat per Spíritum ſuum ſanctum.

Post hæc Pontifex accipit, & tradit omnibus librum, in quo scripti sunt exorcismi: cujus loco tradi potest Pontificale, vel Missale, quem manu dextera tangunt, Pontifice dicente:

Accípite, & commendâte memóriæ, & habête potestâtem imponéndi manus super energúmenos, sive baptizátos, sive catechúmenos.

Postea verò, omnibus devotè genuflexis, Pontifex cum mitra stans, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charíssimi, súpplices deprecêmur, ut hos fámulos suos bene ✠ dícere dignêtur in officium Exorcistârum; ut sint spirituáles imperatóres, ad abjiciéndos dæmones de corpóribus obséssis, cũ omni nequítia eôrum multifórmi. Per unigenitum filium suum Dóminum nostrum Jesum Christum, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Tum conversus ad altare, depositâ mitrâ, dicit:

Orêmus. Et ministri subjungunt: Flectâmus génua.

℟ Levâte.

Et mox conversus ad ordinatos genuflexos, dicit:

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Exorcistârum; ut per impositiônem mánuum, & oris officium, potestâtem, & impérium hábeant spíritus immúndos coercéndi; ut probábiles sint médici Ecclésiæ

tuæ, grátia curatiônum, virtutêque cœléſti confirmáti. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Poſt hæc, ſuggerente Archidiacono, redeunt ad loca ſua.

DE ORDINATIONE ACOLYTHORUM.

Pro Acolythis ordinãdis parentur candelabrum cum cereo extincto, & urceolus vacuus pro vino, pro Sacramento,

Xorciſtis ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtoriũ ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitra, oblato ſibi libro, & candelâ, legit tertium Graduale, vel Tertium Allelúja. ſi ſit infra octavam Pentecoſtes. Interim à choro cantatur ipſum Graduale, vel Allelúja. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare cantat quartam Collectam. Tum ſedet, reaſſumptâ mitrâ, & cantatur quarta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candela ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipſam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad faldiſtorium ante altare, ubi ſedet cum mitra. Acolythi verò vocantur per Archidiaconum:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad officium Acolythôrum.

Et mox nominantur per notarium, ut ſupra. Quibus coram Pontifice cum candelis in manibus genuflexis, Pontifex admonet eos, dicens:

Suſceptúri, filii chariſſimi, officium Acolythôrum, pensâte, quod ſuſcipitis. Acólythum étenim opórtet ceroferárium ferre; luminária Eccléſiæ accéndere: vinum, & aquam ad Euchariſtîam miniſtrâre. Studête ígitur ſuſcéptum officium dignè implère. Non enim Deo placêre potéritis, ſi lucem Deo mánibus præferéntes, opéribus tenebrârum inſerviâtis, & per hoc áliis exémpla perfidiæ præbeâtis. Sed ſicut véritas dicit: Lúceat lux veſtra coram homínibus; ut vídeant ópera veſtra bona, & glorificent Patrem veſtrũ, qui in cœlis eſt. Et ſicut Apóſtolus Paulus ait: In médio natiônis pravæ, & pervérſæ, lucête ſicut luminária in mundo, verbum vitæ continéntes. Sint ergo lumbi veſtri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus veſtris, ut filii lucis ſitis: Abjiciâtis ópera tenebrârum, & induâmini arma lucis. Erâtis enim aliquãdo ténebræ, nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambulâte. Quæ ſit verò iſta lux, quã tantópere incúlcat Apóſtolus, ipſe demónſtrat, ſubdens: Fructus enim lucis eſt, in omni juſtítia, & bonitâte, & veritâte. Eſtôte ígitur ſolíciti, in omni juſtítia, bonitâte, & veritâte,

ut

ut & vos, & álios, & Dei Ecclésiam illuminêtis. Tunc étenim in Dei sacrificio dignè vinum suggerêtis, & aquam, si vos ipsi Deo sacrificium, per castam vitam, & bona ópera, obláti fuéritis. Quod vobis Dóminus concêdat per misericórdiam suã.

Post hæc Pontifex accipit, & tradit omnibus candelabrum cum candela extincta, quod succesſivè manu dextera singuli tangant, Pontifice dicente:

Accípite ceroferárium, cum céreo, & sciâtis vos ad accendénda Ecclésiæ luminária mancipári, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Tunc accipit, & tradit eis urceolum vacuum; quem similiter tangere debent, dicens communiter omnibus:

Accípite urcéolum, ad suggeréndum vinum, & aquam in Eucharistìam sánguinis Christi, in nómine Dómini. ℟. Amen.

Postea, eis genuflexis permanentibus, Pontifex stans cum mitra versus ad eos, dicit:

Deum Patrem omnipoténtem, fratres charissimi, supplíciter deprecêmur, ut hos fámulos suos bene✠dicere dignêtur in órdine Acolythôrum; quátenus lumen visíbile mánibus præferéntes, lumen quoque spirituále móribus præbeant: adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum eo, & Spíritu sancto vivit, & regnat Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex ad altare se convertens, depositâ mitrâ, stans dicit:

Orêmus. Et ministri:

Flectâmus génua.

℞. Levâte.

Et mox Pontifex conversus ad eosdem genuflexos, dicit:

DOmine sáncte, Pater omnípotens ætérne Deus, qui per Jesū Christum filium tuum Dóminū nostrum, & Apóstolos ejus, in hunc mundum lumen claritâtis tuæ misísti; quique, ut mortis nostræ antîquum aboléres chirógraphum, gloriosíssimæ illum crucis vexíllo affigi, ac sánguinem, & aquam ex látere illîus pro salûte géneris humáni efflúere voluísti, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos in officium Acolythôrum; ut ad accendéndum lumen Ecclésiæ tuæ; & ad suggeréndum vinum, & aquam ad conficiéndum sánguinem Christi filii tui in offeréndā Eucharistía, sánctis altáribus tuis fidéliter subminístrent. Accénde, Dómine, mentes eôrum, & corda, ad amôrem grátiæ tuæ, ut illumináti vultu splendôris tui fidéliter tibi in sáncta Ecclésia desérviant. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orêmus.

DOmine sáncte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui ad Móysen, & Aaron locûtus es, ut accenderéntur lucérnæ in tabernáculo testimónii, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos; ut sint Acólythi in Ecclésia tua. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Orêmus.

OMnípotens, sempitérne Deus, fons lucis, & orîgo bonitâtis, qui per Jesum Christū filium tuum, lumen verum, mundum illumināsti, ejúsque passiônis mystério redemísti, bene ✠ dícere dignâre hos fámulos tuos, quos in officium Acolythôrum consecrâmus, poscéntes cleméntiam tuam, ut eôrum mentes, & lúmine sciéntiæ illústres, & pietâtis tuæ rore írriges; ut ita accéptum ministérium, te auxiliánte, péragant, quáliter ad ætérnam remuneratiônem pervenîre mereántur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Post hæc, suggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca sua.

DE SACRIS ORDINIBUS IN GENERE.

SAcri, & majóres Ordines sunt, Subdiaconatus, Diaconatus, & Presbyteratus, ad quos ordinati omnes debent communicare, ideo parentur pro eorum numero hostiæ parvæ cosecrandæ.

DE ORDINATIONE SUBDIACONI.

Pro ordinatione Subdiaconorum parentur Calix vacuus, cum Patena superposita, Urceoli cum manutergio, & liber Epistolarum.

Colythis ordinatis, Pontifex, reassumptâ mitrâ, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium ad cornu Epistolæ, ubi sedens cum mitra, oblato sibi libro, & candelâ, legit quartum Graduale, vel quartum Allelúja, si sit infra octavam Pentecostes; interim á choro cantatur ipsū Graduale, vel Allelúja. Quo finito, surgit Pontifex, depositâ mitrâ, & versus ad altare cantat quintam Collectam.

Tum sedet, reassumptâ mitrâ, & cantatur quinta Lectio. Interim accedunt duo Capellani cum libro, & candelâ ante Pontificem, qui ex eo legit Lectionem ipsam. Quibus dictis, Pontifex revertitur ad sedem suam, ante medium altaris; & Archidiaconus versus ad ordinandos, dicit:

Accédant qui ordinándi sunt Subdiáconi.

Et notarius unumquemque illorum vocat, dicens:

N. ad títulum Ecclésiæ N.

N. ad títulum patrimónii sui.

Frater N. proféssus órdinis N. ad títulum paupertâtis.

Et sic de aliis: & quilibet vocatus dicit: Adsum.

Et accedit versus Episcopum.

Debet autem quilibet ordinandorum in Subdiaconum indutus esse amictu, non tamen super caput, alba, & cingulo; habere manipulū in manu sinistra, tunicellam super brachio sinistro, & candelam in manu dextera.

Omnibus autem in Subdiaconos ordinandis competenti spatio coram Pontifice stantibus, Pontifex cum mitra sedens admonet eos (nisi omnes sint religiosi, quia tunc ista admonitio omittitur) dicens:

Filii dilectíssimi, ad sacrum Subdiaconâtus Ordinem promovéndi, íterum, atque íterum considerâre debêtis atténtè, quod onus hódie ultro appétitis. Hactenus enim líberi estis, licétque vobis pro arbítrio ad sæculária vota transíre: quod si hunc Ordinem suscepéritis, ámpliùs non lícêbit à propósito resilíre; sed Deo, cui servíre, regnâre est, perpétuò famulári; & castitâtem, illo adjuvánte, servâre oportêbit, atque in Ecclésiæ ministério semper esse mancipátos. Proínde, dum tempus est, cogitâte; &, si in sancto propósito perseverâre placet, in nómine Dómini, huc accédite.

Illis tunc accedentibus, & coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus vocat cæteros ordinandos, dicens:

Accédant qui ordinándi sunt Diáconi, & Presbyteri.

Quibus accedentibus, Archidiaconus ordinat eos, videlicet, Diaconandos paratos amictu, alba, cingulo, & manipulo, stolam in manu sinistra, dalmaticam super brachium si-

niſtrum, & candelam in manu dextera tenentes, contra cornu Epiſtolæ altaris, faciebus altari verſis; & Presbyterandos paratos amictu, alba, cingulo, manipulo, ſtola in modum Diaconi, planetam ſuper brachium ſiniſtrum, mappulam albam manu ſiniſtra, & candelam dextera tenentes contra faciem Pontificis, ad medium altaris, faciebus ſimiliter altari verſis. Quibus ſic ordinatis, Pontifex, mitram in capite tenens, procumbit ſuper faldiſtorium in ſuperiori gradu ſive plano altaris paratum, & omnes ordinandi in locis ſuper tapetia proſternunt ſe; miniſtri verò, & alii aſtantes genuflectunt; & ſchola inchoat Litanias, choro reſpondente; vel ſi officium fiat ſinè cantu, Pontifex dicit, miniſtris, & Capellanis reſpondentibus.

Kyrie eléiſon.
Chriſte eléiſon.
Kyrie eléiſon.
Chriſte audi nos.
Chriſte exáudi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerêre nobis.
Fili redémptor mundi Deus, Miſerêre nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerêre nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerêre nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei génitrix, Ora.
Sancta Virgo Vírginum, Ora.
Sancte Michael, Ora.
Sancte Gábriel, Ora.
Sancte Ráphael, Ora.
Omnes ſancti Angeli, & Archángeli, Orâte.
Omnes ſancti beatôrum ſpírituum órdines, Orâte.
Sancte Joánnes Baptíſta, Ora.
Omnes ſancti Patriárchæ, & Prophétæ, Orâte.
Sancte Petre, Ora.
Sancte Paule, Ora.
Sancte Andrêa, Ora.
Sancte Jacôbe, Ora.
Sancte Joánnes, Ora.
Sancte Thoma, Ora.
Sancte Jacôbe, Ora.
Sancte Philíppe, Ora.
Sancte Bartholomæe, Ora.
Sancte Matthæe, Ora.
Sancte Simon, Ora.
Sancte Thaddæe, Ora.
Sancte Mathîa, Ora.
Sancte Bárnaba, Ora.
Sancte Luca, Ora.
Sancte Marce. Ora.
Omnes ſancti Apóſtoli, & Euangeliſtæ, Orâte.
Omnes ſancti diſcípuli Dñi, Orâte.
Omnes ſancti Innocéntes, Orâte.
Sancte Stéphane, Ora.
Sancte Laurénti, Ora.
Sancte Vincénti, Ora.
Sancti Fabiâne, & Sebaſtiâne, Oràte pro nobis.
Sancti Joánnes & Paule, Orâte.
Sancti Coſma, & Damiâne, Orâte.
Sancti Gerváſi, & Protáſi, Orâte.
Omnes ſancti Mártyres, Orâte.

Sancte Silvéster, Ora.
Sancte Gregóri, Ora.
Sancte Ambrósi, Ora.
Sancte Augustíne, Ora.
Sancte Hierónyme, Ora.
Sancte Martíne, Ora.
Sancte Nicolâe, Ora.
Omnes sancti Pontífices, & Confessóres, Orâte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, Orâte.
Sancte Benedícte, Ora.
Sancte Antóni, Ora.
Sancte Bernárde, Ora.
Sancte Domínice, Ora.
Sancte Francísce, Ora.
Omnes sancti Sacerdótes, & Levítæ, Orâte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, Orâte.
Sancta María Magdalêna, Ora.
Sancta Agatha, Ora.
Sancta Lúcia, Ora.
Sancta Agnes, Ora.
Sancta Cæcília, Ora.
Sancta Catharîna, Ora.
Sancta Anastásia, Ora.
Omnes sanctæ Vírgines, & Víduæ, Orâte pro nobis.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, Líbera nos Dómine.
Ab ira tua, Líbera nos Dómine.
A subitánea, & improvísa morte, Líbera nos Dómine.
Ab insídiis diáboli, Líbera nos Dómine.
Ab irá, & odio, & omni mala voluntâte, Líbera nos Dómine.
A spíritu fornicatiônis, Líbera nos Dómine.
A fúlgure, & tempestâte, Líbera nos Dómine.
A morte perpétua, Líbera nos Dómine.
Per mystérium sanctæ incarnatiônis tuæ, Líbera nos Dómine.
Per advéntum tuum, Líbera nos Dómine.
Per nativitâtem tuam, Líbera nos Dómine.
Per baptísmum, & sanctum jejúniũ tuum, Líbera nos Dómine.
Per crucem, & passiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per mortem, & sepultûram tuam, Líbera nos Dómine.
Per sanctam resurrectiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per admirábilem ascensiônem tuam, Líbera nos Dómine.
Per advéntum Spíritus sancti parácliti, Líbera nos Dómine.
In die judícii, Líbera nos Dómine.
Peccatóres, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis parcas, Te rogâmus audi nos.
Ut nobis indúlgeas, Te rogâmus audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignêris, Te rogâmus audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere,

& conservâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut Domnum Apostólicum, & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religiône conservâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut Régibus, & Princípibus Christiánis pacem, & veram concórdiam donâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut cuncto populo Christiáno pacē, & unitâtem largíri dignêris. Te rogâmus audi nos.

Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortâre, & conservâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas. Te rogâmus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retribuas, Te rogâmus audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum, propinquôrum, & benefactôrum nostrôrum ab ætérna damnatiône eripias, Te rogâmus audi nos.

Ut fructus terræ dare, & conservâre dignêris. Te rogâmus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donâre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Hìc datur benedictio, sanctificatio, & consecratio per Pontificem rebus consecrandis, ut infra in locis propriis dicetur.

Ut nos exaudíre dignêris, Te rogâmus audi nos.

Fili Dei, Te rogâmus audi nos.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi. Exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccâta mundi, Miserêre nobis.

Christe audi nos.

Christe exáudi nos.

Kyrie eléison.

Christe eléison.

Kyrie eléison.

Postquam autem dictum fuerit in Litaniis:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis &c.

℞. Te rogâmus audi nos.

Surgit Pontifex cum mitra ab accubitu, & se ad ordinandos vertens, & baculum pastoralem in sinistra manu tenens, ordinandis prostratis manentibus, dicit.

Ut hos eléctos bene ✠ dícere dignêris.

℞. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficâre dignêris.

℞. Te rogâmus audi nos.

Tertiò dicit:

Ut hos eléctos bene ✠ dícere, sancti ✠ ficâre, & conse ✠ crâre dignêris.

℞. Te rogâmus audi nos.

Tum iterum super faldistorium pro-

procumbit, ſchola perficiente Litanias, Ut nos exaudíre dignêris, uſque ad finem. Quibus finitis, Pontifex ſurgens cum mitra ſedet ſuper faldiſtorium ante medium altaris, & Archidiaconus dicit alta voce:

Recédant in partem, qui ordinándi ſunt Diáconi, & Presbyteri.

Quibus ad aliquem locum idoneum, unde Pontificem celebrantem videre poſſint, tranſeuntibus, ad ordinationem Subdiaconorum proceditur. Illis itaque coram Pontifice, per ordinem, in modũ coronæ, genuflexis, Pontifex admonet eos dicens:

Adeptúri, filii dilectíſſimi, officium Subdiaconâtus sédulò atténdite, quale miniſtérium vobis tráditur. Subdiáconum enim opórtet aquam ad miniſtérium altâris præparâre; Diácono miniſtrâre; pallas altâris, & corporália ablúere; Cálicem, & Patênam in uſum ſacrificii eîdem offérre. Oblatiónes, quæ véniunt in altáre, panes propoſitiônis vocántur: de ipſis oblatiónibus tantum debet in altâre poni, quantum pópulo poſſit ſufficere, ne áliquid pútridum in ſacrário remáneat. Pallæ, quæ ſunt in ſubſtratório altâris, in álio vaſe debent lavári, & in álio corporáles pallæ. Ubi autem corporáles pallæ lotæ fúerint, nullum áliud linteâmem debet lavári, ípſaque lotiônis aqua in baptiſtérium debet vergi. Studête ítaque, ut iſta viſibília miniſtéria, quæ díximus nítidè, & diligentíſſime cōpléntes, inviſibília horum exémplo perficiâtis. Altâre quidem ſanctæ Eccléſiæ, ipſe eſt Chriſtus, teſte Joánne, qui in Apocalypſi ſua, altâre áureum ſe vidiſſe pérhibet ſtare ante thronum, in quo, & per quem, oblatiónes fidélium Deo Patri conſecrántur. Cujus altâris pallæ, & corporália ſunt membra Chriſti, ſcílicet fidéles Dei, quibus Dóminus, quaſi veſtiméntis pretióſis, circúmdatur, ut ait Pſalmiſta, Dóminus regnâvit, decôrem indútus eſt. Beâtus quoque Joánnes in Apocalypſi vidit filium hóminis præcinctum zona áurea, id eſt, ſanctôrum catérva. Si ítaque humána fragilitâte contíngat in áliquo fidéles maculári, præbénda eſt à nobis aqua cœléſtis doctrínæ, qua purificáti, ad ornaméntum altâris, & cultum divíni ſacrificii rédeant. Eſtôte ergo tales, qui ſacrificiis divínis, & Eccléſiæ Dei, hoc eſt, córpori Chriſti dignè ſervíre valeâtis, in vera, & Cathólica fide fundáti, quóniam, ut ait Apóſtolus, Omne quod non eſt ex fide, peccâtum eſt, ſchiſmáticum eſt, & extra unitâtem Eccléſiæ eſt. Et ídeo, ſi uſque nunc fuiſtis tardi ad Eccléſiam, ámodo debêtis eſſe aſsídui. Si uſque nunc ſomnoléntì, ámodo vígiles. Si uſque nunc ebrióſi, ámodo ſóbrii. Si uſque nunc inhonéſti, ámodo caſti. Quod ipſe vobis præſtâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟ Amen.

Deinde Pontifex accipit, & tradit omnibus Calicem vacuum, cum Patena vacua ſuperpoſita, quem ſucceſſivè manu dextera ſinguli tangunt, Pontifice dicente:

Vidête cujus miniſtérium vobis tráditur: ídeo vos admóneo, ut ita vos exhibeâtis, ut Deo placêre poſsîtis.

Et Archidiaconus accipit, & tradit eis urceolos cum vino, & aqua, ac bacile cum manutergio, quæ omnia ſimiliter tangere debent.

Poſtea ſurgit Pontifex, & verſus ad populum ſtans cum mitra, dicit:

Orêmus Deum, ac Dñm noſtrum, fratres chariſſimi, ſuper hos ſervos ſuos, quos ad Subdiaconâtus officiũ vocâre dignâtus eſt, infúndat bene✠dictiônem ſuam, & grátiam; ut in conſpéctu ejus fidéliter ſerviéntes, prædeſtinâta ſanctis præmia conſequântur, adjuvánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum eo vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum depoſitâ mitrâ, converſus ad altare Pontifex, dicit:

Orêmus. Et miniſtri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Ex mox Pontifex verſus ad ordinandos genuflexos, dicit ſinè mitrâ:

Dómine ſancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene✠dícere dignâre hos fâmulos tuos, quos ad Subdiaconâtus officium elígere dignâtus es; ut eos in ſacrário tuo ſancto ſtrénuos, ſolicitóſque cœléſtis

militiæ instítuas excubitóres, sanctíſque altàribus tuis fidéliter subminíſtrent, & requiéſcat ſuper eos ſpíritus ſapiéntiæ, & intellèctus; ſpíritus cõſilii, & fortitúdinis; ſpíritus ſciéntiæ, & pietâtis; rêpleas eos ſpíritu timôris tui; & eos in miniſtério divíno confirmes, ut obediéntes facto, aç dicto paréntes, tuam grátiam conſequántur. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.

℟. Amen.

Tum Pontifex ſedens, acceptâ mitrâ, amictum, qui in collo ordinandorum jacet, imponit ſuper caput ſingulis, dicens:

Accipe amictum, per quem deſignâtur caſtigátio vocis. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti.

℟. Amen.

Tum immittit manipulum in ſiniſtrum brachium cuilibet, dicens:

Accipe manípulum, per quem deſignántur fructus bonôrum óperum. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ ſancti.

℟. Amen.

Poſt hæc induit quemlibet tunica, & ſi tantùm unica ſit, immittit illam cuilibet ſolùm uſque ad ſcapulas, ac retrahens poſtremum totaliter induit, dicens cuilibet:

Tunica jucunditâtis, & indumento lætítiæ índuat te Dóminus. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Poſtea accipit, & tradit omnibus librum Epiſtolarum, manu dextera ipſum ſimul tangentibus, dicens:

Accipite librum Epiſtolârum, & habête poteſtâtem legéndi eas in Ecclèſia ſancta Dei, tam pro vivis, quàm pro defúnctis. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ ſancti. ℟. Amen.

Omnibus expeditis, ſuggerente Archidiacono, ordinati redeunt ad loca ſua; unus tamen de noviter ordinatis, tunicâ indutus dicet Epiſtolam ſuo tempore.

DE ORDINATIONE

DIACONI.

Subdiaconis, ordinatis, Pontifex, reaſſumptâ mitrâ, accedit ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium, ad cornu Epiſtolæ, ubi ſedens cum mitrâ; oblato ſibi libro, & candelâ, legit Hymnũ Benedictus es, vel Allelúja cum verſu Benedictus es, ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes. Interim cantatur à choro dictus Hymnus, vel Allelúja, cum ſuo verſu, ut ſupra. Quo finito, ſurgit Pontifex, depoſitâ mitrâ, & verſus ad altare, dicit in competenti tono Glória in excélſis Deo, ſi ſit infra octavam Pentecoſtes, quod dum à choro perficitur, ſedet cum mitrâ. Quo finito, depoſitâ mi-

mitrâ, surgit, & versus ad populum, dicit: Pax vobis, vel Dóminus vobíscum, si Glória in excélsis, non sit dicendum, & conversus ad altare cantat Orationem Missæ diei, cum Oratione pro ordinatis, & ordinandis, sub uno Per Dóminum nostrum, videlicet:

Oratio.

EXáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, & devóto tibi péctore famulántes perpétua defensióne custódi; ut nullis perturbatiónibus impediti, liberam servitûtem tuis semper exhibeâmus officiis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat &c.

Finita oratione, sedet Pontifex, reassumptâ mitrâ; & oblato sibi libro, & candelâ, legit Epistolam. Interim per unum ex Subdiaconis noviter ordinatis cantatur Epistola. Qua finita, surgit Pontifex, & accedit ad faldistorium ante altare, cum mitrâ, & ibi sedet. Promovendi verò ad Ordinem Diaconatus per Archidiaconum vocantur dicendo:

Accédant, qui ordinándi sunt ad Diaconâtum.

Et mox singulatim nominantur per notarium, nulla tamen facta mentione de titulo. Eis igitur amictu, alba, cingulo, & manipulo paratis, ac stolam in sinistra manu, & candelam in dextera, ac dalmaticam super brachium sinistrum tenentibus, & in modum coronæ coram Pontifice genuflexis, Archidiaconus offerens illos Pontifici, dicit:

REverendíssime pater, póstulat sancta mater Ecclésia cathólica, ut hos præséntes Subdiáconos ad onus Diacónii ordinêtis.

Pontifex interrogat, dicens:

Scis illos dignos esse?

Respondet Archidiaconus:

Quantum humâna fragílitas nosse sinit, & scio, & testíficor ipsos dignos esse ad hujus onus officii.

Et Pontifex dicit:

Deo grátias.

Et ad eorum ordinationem procedit. In primis Pontifex cum mitrâ sedens, clero, & populo annuntiat, dicens:

AUxiliánte Dómino Deo, & salvatôre nostro Jesu Christo, elígimus hos præséntes Subdiáconos in órdinem Diacónii. Si quis habet áliquid contra illos, pro Deo, & propter Déum cum fidúciâ éxeat, & dicat; verúmtamen memor sit conditiônis suæ.

Et facta aliquali mora, Pontifex convertens sermonem suum ad ordinandos, admonet eos, dicens:

PRovehéndi, filii dilectíssimi, ad Leviticum Ordinem, cogitâte magnópere, ad quantum gradum Ecclésiæ ascénditis. Diáconum enim opórtet ministrâre ad altâre; baptizâre, & prædicâre. Sanè in véteri lege ex duódecim una Tribus Levi eléćta est, quæ speciáli devotiône tabernáculo Dei, ejúsque sacrifíciis, ri-

tu perpétuo desservîret. Tántaque dígnitas ipsi concéssa est, quòd nullus, nisi ex ejus stirpe, ad divînum illum cultum, atque officium ministratûrus assúrgeret; ádeò, ut grandi quodam privilégio hereditâtis, & Tribus Dómini esse mererêtur, & dici: quorum hódie, filii dilectíssimi, & nomen, & officium tenêtis, quia in ministérium tabernáculi testimónii, id est, Ecclésiæ Dei, eligímini in Levítico officio, quæ semper in procínctu pósita, incessábili pugna contra inimicos dimicat, unde ait Apóstolus, Non est nobis colluctátio advérsùs carnem, & sánguinem: sed advérsùs príncipes, & potestátes, advérsùs mundi rectóres tenebrârum harum, contra spirituália nequítiæ, in cœléstibus. Quam Ecclésiam Dei, véluti tabernáculum, portâre, & munîre debêtis ornátu sáncto, prædicátu divíno, exémplo perfécto. Levi quippe interpretâtur ádditus, sive assúmptus. Et vos, filii dilectíssimi, qui ab hereditâte patérna nomen accípitis, estôte assúmpti à carnálibus desidériis, à terrénis concupiscéntiis, quæ militant advérsùs ánimã; estôte nítidi, mundi, puri, casti, sicut decet minístros Christi, & dispensatóres mysteriôrum Dei; ut dignè addámini ad númerum Ecclesiástici gradus; ut hereditas, & Tribus amábilis Dómini esse mereámini. Et quia comminístri, & cooperatóres estis córporis & sánguinis Dómini, estôte ab omni illécebra carnis aliéni, sicut ait scriptûra, Mundámini, qui fertis vasa Dómini. Cogitâte beâtum Stéphanum, mérito præcípuæ castitâtis ab Apóstolis ad officium istud eléctum. Curâte, ut quibus Euangélium ore annuntiâtis, vivis opéribus exponâtis, ut de vobis dicâtur, Beâti pedes euangelizántium pacẽ, euangelizántium bona. Habête pedes vestros calceátos Sanctôrum exémplis in præparatióne Euangélii pacis. Quod vobis Dóminus concêdat per grátiam suam.

Deinde, si non sint ordinati Subdiaconi, ordinandi omnes prosternunt se, ubi genuflectebant, & Pontifice ante faldistorium suum genuflectente, dicuntur Litaniæ; & ordinandi per Pontificem benedicuntur, prout supra in ordinatione Subdiaconi dictum est. Post hæc, ordinandis ab accubitu surgentibus, genuflexis tamen manentibus, Pontifex sedens in faldistorio cum mitrâ, intelligibili voce alloquitur clerum, & populum, dicens:

Commûne votum commûnis orátio prosequâtur; ut hi totius Ecclésiæ prece, qui ad Diaconâtus ministérium præparántur, Levíticæ bene ✠ dictiônis órdine claréscant, & spirituáli conversatiône præfulgéntes, grátia sanctificatiônis elúceant; præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spíritu sáncto vivit & regnat Deus in sæcula sæculôrum.

Deinde surgens cum mitrâ Ponti-

ſex, ſtans verſus ad ordinandos dicit, alta voce legendo:

ORêmus, fratres chariſſimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut ſuper hos fámulos ſuos, quos ad officium Diaconâtus dignâtur aſsúmere, benedictiônis ſuæ grátiam cleménter effúndat, eiſque conſecratiônis indúltæ propítius dona consérvet, & preces noſtras cleménter exáudiat; ut, quæ noſtro geréndà ſunt miniſtério, ſuo benígnus proſequâtur auxílio; &, quos ſacris myſtériis exequéndis pro noſtra intelligéntia crédimus offeréndos, ſua bene✠dictiône ſanctíficet, & confírmet. Per unigénitũ filiũ ſuum Dñm noſtrum Jesũ Chriſtũ, qui cum eo, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſeculôrũ. ℟. Amẽ.

Deinde, depoſitâ mitrâ, extenſis manibus ante pectus, dicit:

Per ómni a ſæcula ſæcu-

lôrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣ Surſum cor da.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grá ti as a gâ mus Dó-

mino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.

Verè dignum, & juſtum

eſt, æquum, & ſalutâre,

nos tibi ſemper, & ubî-

que grá ti as ágere, Dó-

mine ſancte, Pater omní-

potens, ætérne Deus,

honôrum dator, ordinum-

que diſtribûtor, atque

officiôrum diſpóſitor,

qui in te manens ínnovas

ómni a, & cuncta diſpô-

nis, per verbum, virtû-

tem, ſa pientiámque tu-

am, Jeſum Chriſtum fi-

lium tuum Dóminum

noſtrum, ſempitérna pro-

vidéntia præparas, &

ſingulis quibúſque tem-

póribus aptánda diſpén-

ſas. Cujus corpus, Eccle-

ſiam vidélicet tuam, cœ-

léſtium grati ârum va-

rie tâte diſtínctam, ſuo-

rúmque connéxam diſtin-

ctiône membrôrum, per

legem mirábilem totîus compáginis unîtam, in augméntum templi tui créſcere, dilatarîque largî- ris; ſacri múneris ſervi- tûtem trinis grádibus mi- niſtrôrum nómini tu o mi li tâ re conſtituens; e lé ctis ab i ní ti o Levi filiis, qui in myſticis

o perati ó nibus domus tu æ fidé libus excúbi- is permanéntes, hæredi- tâtem benedictiô nis æ- térnæ ſorte perpétu a poſſidérent. Super hos quo que ſámulos tuos, quæ- ſumus, Dómine, placâ- tus inténde, quos tuis ſa- cris altáribus ſervitúros

in officium Di aconâtus fupplíciter dedicâmus. Et nos quidem tanquam hómines divíni fenfus, & fummæ rati ô nis ignári, ho rum vitam, quantum póffumus, æftimâmus. Te autem, Dómine, quæ nobis funt ignôta non tránfeunt, te occúlta non fallunt. Tu cógnitor es fecretôrum; tu fcrutâtor es córdium. Tu horum vitam cœléfti póteris examinâre judício, quo femper prævales, & admíffa purgâre, & e a, quæ funt agénda, concédere.

Hic folus Pontifex manum dexteram extendens, ponit fuper caput cuilibet ordinando; & nullus alius, quia non ad Sacerdotium, fed ad minifterium confecrantur, dicens fingulis:

Accipe Spíritum fanctum, ad robur, & ad refifténdum diá-

bolo,

bolo, & tentatiónibus ejus. In nómine Dómini.

Postea prosequitur in primo tono, extensam tenens manum dexteram, usque in finem præfationis.
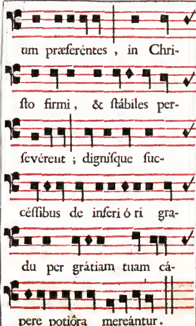

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus poſſit audiri.

Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, &c.

Poſt hæc Pontifex ſedens cum mitrâ cuilibet ordinando ante ſe genuflexo, ſtolam, quam ſinguli in manu habent, imponit ſucceſſivè ſuper humerum ſiniſtrum, dicens ſingulis:

Accipe ſtolam ✠ cándidam de manu Dei; adímple miniſtérium tuum, potens enim eſt Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam. Qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

Faciens ſuper quemlibet eorum ſignum crucis, & miniſtri reflectent capita ſtolæ, & alligent ſub brachio dextero.

Poſt hæc Pontifex accipiens dalmaticam, induit eâ quemlibet ſucceſſivè, uſque ad humeros; & ſic fit uſque ad ultimum, quem ea totaliter induit; & hoc, ſi una tantum ſit dalmatica. Si verò quilibet ſuam habet, tunc ſingulos ſuâ totaliter induit, dicens cuilibet:

Induat te Dóminus induménto ſalûtis; & veſtiménto lætítiæ, & dalmática juſtítiæ circúmdet te ſemper. In nómine Dómini. ℞. Amen.

Poſtremò Pontifex accipit, & tradit ómnibus librum Euangeliorum, quem manu dextera tangunt, dicens:

Accípite potestâtem legendi Euangélium in Ecclésia Dei, tam pro vivis, quám pro defúnctis. In nómine Dómini. Amen.

Quo facto, Pontifex stans ad altare conversus dicit, sinè mitra.

Orêmus. Et Ministri:

Flectâmus génua.

℟. Levâte.

Et vertens se ad ordinatos, dicit.

Exáudi, Dómine, preces nostras, & super hos fámulos tuos spíritum tuæ bene ✠ dictiônis emitte; ut cœlésti múnere ditáti, & tuæ majestâtis grátiam possint acquírere, & bene vivéndi áliis exémplum præbêre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Dómine sancte, Pater, fidei, spei, & grátiæ, & profectuum remunerâtor, qui in cœléstibus, & terrénis Angelôrum ministériis ubîque dispósitis, per ómnia eleménta voluntâtis tuæ diffúndis effectum, hos quoque fámulos tuos spirituáli dignâre illustrâre affectu; ut tuis obséquiis expedíti sanctis altáribus tuis minístri puri accréscant; & indulgéntiâ tuâ puriores eôrum gradu, quos Apôstoli tui in septenárium númerum, beáto Stéphano duce, ac prævio, Spíritu sancto auctôre, elegérunt, digni existant; virtútibus univérsis, quibus tibi servîre opórtet instrúcti, tibi compláceant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus

ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Deinde, cum tempus fuerit, aliquis de noviter ordinatis dalmatica indutus Euangelium dicit. Ordinati autem ſtatim, ſuggerente Archidiacono, redeunt ad loca ſua.

DE ORDINATIONE PRESBYTERI.

Pro ordinatione Presbyterorum parentur oleum Catechumenorum; Calix cum vino, & aqua; Patena, & hoſtia deſuper poſita; medulla panis, & bacile cum buccali pro manibus abluendis, quas ſinguli ad ſuas mappulas extergunt.

Diaconis ordinatis, Pontifex ad ſedédum in ſede ſua, vel in faldiſtorio, in plano juxta cornu Epiſtolæ accedit, & cantatur Tractus, uſque ad ultimum verſum excluſivè; vel ſi ſit infra Octavam Pentecoſtes, Tractus, & Sequentia, uſque ad ultimum verſum excluſivè. Interim accedunt duo capellani cum libro, & candelâ ante Pontificem, qui ex eo legit ipſum Tractum, & Sequentiam, uſque ad ultimum verſum, excluſivè. Deinde Pontifex cum mitra revertitur ante altare, ubi ſedet ſuper faldiſtorium.

Tunc Archidiaconus vocat ordinandos voce intelligibili, dicens:

Accédant, qui ordinándi ſunt ad Ordinem Presbyterâtus.

Móysi, ut septuagínta viros de univérso Israel in adjutóriū suum elígeret, quibus Spíritus sancti dona divíderet, suggéssit; quos tu nosti, quòd senes pópuli sunt. Vos siquidem in septuagínta viris, & sénibus signáti estis; si per Spíritum septifórmem decálogum legis custodiéntes, probi ,& matúri in sciéntia similiter, & ópere éritis. Sub eôdem quoque mystério, & eâdem figúra in novo Testaménto Dóminus septuagínta duos elêgit, ac binos ante se in prædicatiônē misit; ut docêret verbo simul, & facto, minístros Ecclésiæ suæ fide, & ópere debêre esse perféctos; seu géminæ dilectiônis, Dei scílicet, & próximi virtûte fundátos. Tales ítaque esse studeâtis, ut in adjutórium Móysi, & duódecim Apostolôrum, Episcopôrum vidélicet catholicôrum, qui per Móysen, & Apóstolos figurántur, dignè, per grátiam Dei, éligi valeâtis. Hac certè mira varietâte Ecclésia sancta circúmdatur, ornâtur, & régitur; cùm álii in ea Pontífices, álii minôris órdinis Sacerdótes, Diáconi, & Subdiáconi diversôrum órdinum viri consecrántur; & ex multis, & altérnæ dignitâtis membris unum corpus Christi efficitur. Itaque, filii dilectíssimi, quos ad nostrum adjutórium fratrum nostrôrum arbítrium consecrándos elêgit, servâte in móribus vestris castæ, & sanctæ vitæ integritâtem. Agnóscite quod ágitis. Imitámini quod tractâtis; quátenus mortis Domínicæ mystérium celebrántes, mortificâre membra vestra à vítiis, & concupiscéntiis ómnibus procurêtis. Sit doctrîna vestra spirituâlis medicîna pópulo Dei. Sit odor vitæ vestræ delectaméntum Ecclésiæ Christi; ut prædicatiône, atque exémplo ædificêtis domum, id est famíliam Dei; quátenus nec nos de vestra provectiône, nec vos de tanti officii susceptiône damnári à Dómino, sed remunerári pótius mereâmur. Quod ipse nobis concêdat per grátiam suam. ℟. Amen.

Si non sint factæ ordinationes Subdiaconorum, vel Diaconorum, dicuntur Litaniæ, ut supra in ordinatione Subdiaconorum dictum est.

Post hæc surgunt omnes, & ordinādis corā Pōtifice binis, & binis successivè genuflectentibus, Pontifex stans ante faldistorium suum cum mitrâ, & nulla oratione, nulloque cantu præmissis, imponit simul utramque manum super caput cujuslibet ordinandi successivè, nihil dicens. Idemque faciunt post eum omnes Sacerdotes, qui adsunt, quorum tres, aut plures planetis, vel saltèm cum stolis parati, si commodè fieri potest, esse deberent. Quo facto, tam Pontifex, quàm Sacerdotes, tenent manus dexteras extensas super illos. Et Pontifex stans cum mitrâ, dicit:

Orêmus, fratres charissimi, Deum Patrem omnipoténtem, ut super hos fámulos suos, quos ad Presbytérii munus elégit, cœléstia dona multíplicet; & quod ejus dignatiône suscípiunt, ipsius consequâtur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pontifex, depositâ mitrâ, conversus ad altare, dicit:

Orêmus. Et ministri:

Flectâmus génua.

℟. Leváte.

Et mox conversus ad ordinandos, dicit:

Exáudi nos, quæsumus, Dómine Deus noster, & super hos fámulos tuos bene ✠ dictiônem sancti Spíritus, grátiæ Sacerdotális infúnde virtûtem; ut, quos tuæ pietâtis aspéctibus offérimus consecrándos, perpétua múneris tui largitâte prosequâris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Tum

Tum, extensis manibus ante pectus, dicit:

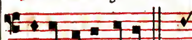

cuncta firmántur, ampli-

ficátis semper in mélius

na tú ræ ra ti o nâ lis in-

creméntis, per órdinem

cóngrua ra ti ô ne dispó-

situm. Unde & Sacer-

dotáles gradus, atque of-

fi ci a Levitârum, Sacra-

méntis mysticis insti tûta

crevérunt: ut cum Ponti-

fices summos regéndis

pópu lis præfecísses, ad

e ôrum societâtis, & ópe-

ris adjuméntum, sequén-

tis ôrdinis viros, & secún-

dæ dignitâtis e ligeres. Sic

in e ré mo per septu a-

gínta virôrum prudén ti um

mentes, Móy si spí ri tum
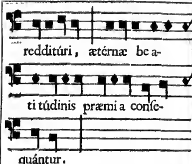
propagásti, quibus ille ad-

jutóribus usus, in pópulo innúmeras multitúdines fácile gubernâvit. Sic & in Eleázarum, & Ithamârum filios Aaron patérnæ plenitúdinis abundántiam transfudísti; ut ad hóstias salutáres, & frequentióris officii Sacraménta ministérium sufficeret Sacerdótum. Hac providéntia, Dómine, Apóstolis filii tui Doctóres fidei cómites addidísti, quibus illi orbem totum secúndis prædicatiónibus implevérunt. Quaprópter infirmitáti quoque nostræ, Dómine,

quæſumus, hæc adjumén-
ta largîre; qui quanto fra-
gi li óres ſumus, tanto
his plúribus indigêmus.
Da, quæſumus, omnípo-
tens Pater, in hos ſâmu-
los tu os Presbytéri i
dignitâtem; ínnova in vi-
ſcéribus e ôrum ſpíritum
ſanctitâtis; ut accé ptum

á te, Deus, ſecúndi mé-
riti munus obtíneant;
cenſurámque morum ex-
émplo ſuæ converſati ô-
nis inſinuent. Sint pró-
vidi cooperatóres órdi-
nis noſtri; e lúce at in e is
to tî us forma juſti ti æ,
ut bonam ra ti ônem diſ-
penſa ti ônis ſibi créditæ

red-

Quod sequitur, legat submissa voce, ita tamen quòd à circumstantibus audiri possit.

Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Pontifex sedet, acceptâ mitrâ, & reflectit orarium, sive stolam ab humero sinistro cujuslibet, capiens partem, quæ retro pendet, & imponens super dexterum humerum, aptat eam ante pectus, in modum crucis, singulis dicens:

Accipe jugum Dñi: jugum enim ejus suâve est, & onus ejus leve.

Postea imponit cuilibet successivè casulam usque ad scapulas, quam quilibet teneat super humeros complicatam, à parte anteriori deorsum dependentem, singulis dicens:

Accipe vestem Sacerdotâlem, per quam cháritas intellígitur; potens est enim Deus, ut áugeat tibi charitâtem, & opus perféctum.
℞. Deo grátias.

Surgit Pontifex sinè mitrâ, & omnibus genua flectentibus, dicit:

Deus sanctificatiônum ómnium auctor, cujus vera consecrátio, plénaque benedictio est, tu Dómine, super hos fámulos tuos, quos ad Presbytérii honôrem dedicâmus, munus tuæ bene✠dictiônis infúnde; ut gravitâte áctuum, & censúra, vivéndi probent se Senióres, his institúti disciplinis, quas Tito, & Timótheo Paulus expósuit; ut in lege tua die, ac nocte meditántes, quod légerint, credant; quod crediderint, dóceant; quod docúerint, imiténtur; justítiam, constántiam, misericórdiam, fortitúdinem, cæteráſque virtútes in se osténdant; exémplo præbeant; admonitiône confirment; ac purum, & immaculâtum ministérii sui donum custódiant; & per obsequium plebis tuæ, panem, & vinum in corpus, & sánguinem filii tui immaculâta benedictiône transfórment; & inviolábili charitâte in virū perféctum, in mensûram ætâtis plenitúdinis Christi in die justi, & ætérni judícii Dei, consciéntia pura, fide vera, Spíritu sancto pleni, resúrgant. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Tunc Pontifex sinè mitrâ ante altare conversus, flexis genibus, incipit alta voce, schola prosequente hymnum.

Veni, creâtor Spíritus
Mentes tuôrum vísita,
Imple supérna grátia,
Quæ tu creásti, péctora.

Surgit Pontifex, & facit ut in fine hymni habetur, interim schola prosequitur Hymnum; qui si propter ordinandorum multitudinem, necesse fuerit, repetatur, omisso primo versu.

Qui díceris Paráclitus
Altíssimi donum Dei
Fons vivus ignis chàritas,
Et spíritâlis únctio.
Tu septifórmis múnere,
Digitus patérnæ déxteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermône ditans gúttura.
Accénde lumen sénsibus,
Infúnde amôrem córdibus,
Infirma nostri córporis
Virtûte firmans pérpeti.
Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductôre sic te prævio,
Vitêmus omne nóxium.
Per te sciâmus da Patrem,
Noscâmus atque Fílium,
Teque utriúsque Spíritum
Credâmus omni témpore.
Deo Patri sit glória,
Et filio, qui à mórtuis
Surréxit, ac Paráclito
In sæculôrum sæcula. Amen.

Dicto primo versu, surgit Pontifex, & sedet in faldistorio cum mitra; & depositis chirothecis, & annulo Pontificali reassumpto, ponitur ei gremiale, sive mappula super gremium, & singuli ordinandi successivè coram eo genua flectunt; & Pontifex cum oleo catechumenorum inungit unicuique ambas manus simul junctas, in modum crucis, producêdo cum pollice suo dextero in dictum oleum intincto duas lineas, videlicet, à pollice dexteræ manus usq; ad indicẽ sinistræ, & à pollice sinistræ usq; ad indicem dexteræ, ungendo mox totaliter palmas, dicens, dum quemlibet inungit.

Consecrâre, & sanctificâre dignêris, Dómine, manus istas per istam unctiônem, & nostram bene✠dictiônem. ℟. Amen.

Pontifex producit manu dextera signum crucis super manus illius, quem ordinat, & prosequitur:

Ut quæcumque benedíxerint benedicántur, & quæcúmque consecráverint consecréntur, & sanctificéntur, in nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Et quilibet ordinandus respondet: Amen.

Tum Pontifex claudit, seu jungit manus cuilibet successive, quas sic consecratas aliquis ministrorum Pontificis albo panniculo lineo simul, videlicet, dexteram super sinistram alligat; & mox unusquisque ad ordinem suum redit; & sic clausas, & alligatas manus tenet. Omniũ manibus unctis, & consecratis, Pon-

tifex pollicem cum medulla panis abstergit; tum tradit cuilibet successivè Calicem cum vino, & aqua, & Patenam superpositam cum Hostia, & ipsi illam accipiunt inter indices, & medios digitos, & cuppam Calicis, & Patenam simul tangunt, Pontifice singulis dicente:

Accipe potestâtem offérre sacrifícium Deo, Missásque celebrâre, tam pro vivis, quàm pro defúnctis. In nòmine Dómini.

℟. Amen.

His peractis, Pontifex lavat manus cum medulla panis, & aqua lotionis hujusmodi projicitur in sacrarium; deinde cum mitrâ revertitur ad sedem suam, vel ad faldistorium in cornu Epistolæ, in plano sibi paratum, ubi sedet cum mitrâ. Et chorus cantat ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ, sive Allelúja. Interim accedunt duo Capellani ante Pontificem cum libro, & candelâ, qui ex eo legit dictum ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ sive Allelúja. Legit etiam secretè, Munda cor meum, atque Euangelium. Interea unus ex Diaconis noviter ordinatis accedit ad altare cum textu Euangelii ante pectus, dicit, Munda cor meum &c. & cantat Euangelium. Interim parantur per ministros Hostiæ super altare, pro numero ordinatorum in Ordinibus sacris, qui omnes communicare debent, & proceditur in Missa ordine solito. Interea dum Offertorium cantatur, vel etiam priùs, ordinati Sacerdotes poterunt lavare manus suas cum medulla panis, & aquâ bene mundare, atque extergere mappulis

illis, quibus ligatæ erant, & aqua ablutionis hujuſmodi projiciatur in ſacrarium. Pontifex verò, Offertorio lecto, acceptâ mitrâ, vadit ad faldiſtorium ante medium altaris, & ibi ſedens accipit Offertorium ab omnibus ordinatis, qui omnes accedunt bini, & bini ad Pontificem, coram quo genuflexi offerunt illi ſingulas candelas accenſas, & oſculantur ejus manum; primo Presbyteri; tum Diaconi ſucceſſivè, & alii ſuo ordine.

Accepto ſingulorum Offertorio, Pontifex lavat manus, & ſurgit ſine mitrâ, ac tollitur faldiſtorium, & proſequitur Miſſam. Presbyteri verò ordinati poſt Pontificem, vel hinc, & inde, ubi magìs commodum erit, in terra genuflexi habeant libros coram ſe, dicentes:

Súſcipe ſancte Pater &c.

Et omnia alia de Miſſa, prout dicit Pontifex: qui tamen bene advertat, quòd ſecretas moroſe dicat, & aliquantulum altè, ita, ut ordinati Sacerdotes poſſint ſecum omnia dicere, & præſertim verba conſecrationis, quæ dici debent eodem momento per ordinatos, quo dicuntur per Pontificem.

Secreta pro ordinatis, quæ dicitur cum ſecreta Miſſæ diei ſub uno. Per Dóminum, &c.

Tuis, quæſumus Dómine, operâre myſtériis, ut hæc tibi múnera dignis méntibus offerâmus. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, &c. ℟. Amen.

Cum Pontifex dixerit orationem, Dómine Jeſu Chriſte, qui &c. oſculatur altare, & dat primo ex ſingulis ordinatis cujuslibet Ordinis ſacri ad eum ſucceſſivè accedenti, & altare priùs ad dexteram Pontificis deoſculanti, pacem, dicens:

Pax tecum.

Cui ille reſpondet:

Et cum ſpíritu tuo.

Et quilibet illorum dat ſequenti ſui Ordinis ſecum ordinato, & ille alteri, & ſic uſque ad ultimum continuatur. Si autem ordinatorum parvus ſit numerus, Pontifex poterit dare pacem ſingulis. Poſtquam verò Pontifex ſe communicaverit, & totum ſanguinem ſumpſerit, priuſquã digitos abluat, accedunt ante altare Presbyteri, deinde Diaconi, tandem Subdiaconi: quibus ordinatè diſpoſitis, & genuflexis, Pontifex factâ reverentia Sacramento, & aliquantulum verſus cornu Evangelii ſe retrahens, ad eos ſe convertit, & ſinguli ex Diaconis, & Subdiaconis tantùm dicunt ſubmiſſa voce:

Confiteor Deo &c.

Et ſi officium fiat in cantu, unus de noviter ordinatis illud cantat.

Et Pontifex ſtans capite detecto, verſus ad eos dicit intelligibili voce, niſi officium fiat in cantu:

Miſereâtur veſtri omnípotens Deus, & dimiſſis peccátis veſtris, perdûcat vos ad vitam ætérnã. ℟. Amen.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et manu dextera signum crucis super eos communiter producit: Presbyteri ante communionem non dicunt Confessionem, nec datur eis absolutio, quia concelebrant Pontifici; propterea si non sunt alii ordinati, Confessio, & absolutio prædictæ omittuntur.

Tunc accedunt ordinati ad supremum gradum altaris bini, & bini. Pontifex verò ponit plures Hostias consecratas super patenam, quã ori cujuslibet communicandi supponit, & singulos communicat, cuilibet dicens:

COrpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat te in vitam ætérnam.

Quilibet respondet: Amen.

Et priusquam communionem sumat, manum Pontificis Hostiam tenentem osculatur.

Unus ministrorum Pontificis stat juxta cornu Epistolæ altaris Calicem habens, non illum, cum quo Pontifex celebravit, sed alium cum vino, & mappulam mundam in manibus, ad quem singuli communicati accedunt, & se purificant, os extergunt, & ad partem se locant. Omnibus communicatis, Pontifex extergit Patenam super Calicem suum, super eum digitos abluit, sumit ablutionem, accipit mitram, & lavat manus.

Pontifex, lotis manibus, mitrâ depositâ, stans in cornu Epistolæ altaris, versus ad illud inchoat in cantu, schola prosequente, Responsorium, quod à septuagesima usque ad Pascha dicitur sine Alleluja.

Incepto responsorio Pontifex, acceptâ mitrâ, vertit se ad Presbyteros ordinatos, qui ante altare coram ipso stantes profitentur fidem, quam prædicaturi sunt, dicentes:

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatôrem cœli, & terræ. Et in Jesum Christum filium ejus únicum Dóminum nostrum. Qui concéptus est de Spíritu sancto, na-

tus ex María vírgine. Passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepúltus: Descéndit ad ínferos; tértia die resúrréxit à mórtuis. Ascéndit ad cœlos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis. Inde ventûrus est judicâre vivos, & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum. Sanctã Ecclésiam Cathólicam. Sanctôrum communiônem. Remissiônem peccatôrum. Carnis resurrectiônem. Vitam ætérnam. Amen.

Quo finito, Pontifex cum mitrâ sedens super faldistorium, ante medium altaris, imponit ambas manus super capita singulorum coram eo genuflectentium, dicens cuililibet:

Accipe Spiritum sanctum, quorum remíseris peccâta, remittúntur eis; & quorum retinúeris, reténta sunt.

Deinde explicans casulam, quam unusquisque habet super humeros complicatam, induit illã quemlibet, singulis dicens:

Stolâ innocéntiæ índuat te Dóminus.

Et mox unusquisque iterum ad Pontificem accedit; & genuflexus ponit manus suas junctas inter manus Pontificis dicentis cuilibet, si suus est Ordinarius:

Promíttis mihi, & successóribus meis reveréntiam, & obediéntiam?

Et ille respondet:

Promítto.

Si verò Pontifex non est suus Ordinarius, cùm manus eorum inter suas tenet, ut præfertur, dicit singulis Presbyteris sæcularibus:

Promíttis Pontifici Ordinário tuo &c.

Singulis verò regularibus:

Promíttis Praeláto Ordinário tuo &c.

Promíttis Pontifici, [vel Præláto] Ordinário tuo, pro témpore exisťénti reveréntiam, & obediéntiam?

Et ille respondet:

Promitto.

Tunc Pontifex tenens manus illius inter suas, osculatur unumquemque, dicens:

Pax Dómini sit semper tecum.

Et ille respondet: Amen.

His expletis, & eis ad ordinem suum reversis, Pontifex sedens cum mitrâ, & baculo, admonet eos, dicens:

Quia res, quam tractatúri estis, satis periculósa est, filii dilectíssimi, móneo vos, ut diligénter totíus Missæ órdinem, atque Hóstiæ consecratiônem, ac fractiônem, & communiônem, ab áliis jam doctis Sacerdótibus discâtis, priúsquam ad celebrándum Missam accedâtis.

Pontifex surgit cum mitrâ, & baculo, & Presbyteris coram eo adhuc genuflexis benedicit, dicens voce competenti:

BEnedíctio Dei omnipoténtis Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠ sancti descéndat super vos; ut sitis benedícti in órdine Sacerdotáli; & offerâtis placábiles Hóstias pro peccátis, atque offensiónibus pópuli omnipoténti Deo, cui est honor, & glória per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Post hæc Pontifex, depositâ mitrâ, & amoto faldistorio, convertitur ad altare, prosequitur Missam, & cantatur Communio; & dicitur hæc Postcommunio pro ordinatis sub uno Per Dóminum, cum Postcommunione Missæ diei.

Postcommunio.

QUos tuis, Dómine, reficis Sacraméntis, contínuis attólle benignus auxíliis; ut tuæ redemptiónis efféctum, & mystériis capiâmus, & móribus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Deinde dicitur:

Benedicâmus Dómino, vel, Ite missa est, prout tempus requirit, & per Pontificem,

Pláceat tibi sancta &c.

Quo dicto, Pontifex, acceptâ mitrâ, & baculo pastorali, dat benedictionem solitam, dicens;

Sit nomen Dómini benedíctum &c.

Tum sedet, & alloquitur ordinatos sub his verbis:

FIlii dilectíssimi, diligénter considerâte Ordinem per vos suscéptum, ac onus húmeris vestris impósitum; studête sanctè, & religiósè vivere; atque omnipoténti Deo placêre, ut grátiam suam possítis acquírere, quam ipse vobis per suam misericórdiam concédere dignêtur. Sínguli ad primã Tonsûram, vel ad quátuor minóres Ordines promóti dícite semel septem Psalmos pœnitentiáles, cum Litaníis, Versículis, & Oratiónibus. Ad Subdiaconâtum, vel Diaconâtum, Noctúrnum talis diéi. Ad Presbyterâtum verò ordináti, post primam vestram Missam, tres álias Missas, vidélicet, unam de Spíritu sancto, aliam de beáta María semper Vírgine, tértiam pro fidélibus defúnctis dícite, & omnipoténtẽ Deum etiã pro me orâte.

Quod illi devotè suscipiunt, & respondent se facturos.

Tum Pontifex convertit se ad altare, & dicit submissa voce:

Dominus vobíscum.

Inítium sancti Euangélii secúndùm Joánnem. In principio, &c.

Signat altare, & se; & revertitur ad sedem, vel ad faldistorium, ubi exuitur sacris vestibus. Ordinati etiam ad presbyteratum dicunt idem Euangelium, & in loco convenienti sacras vestes deponunt, & cum eis alii ordinati.

DE CONSECRATIONE ELECTI IN EPISCOPUM.

EMO Consecrari debet, nisi priùs constet Cõsecratori de commissione consecrandi, sive per litteras Apostolicas, si sit extra curiam, sive per commissionem vivæ vocis oraculo à summo Pontifice Consecratori factam, si Consecrator ipse sit Cardinalis.

Statuta die consecrationis, quæ debet esse Dominica, vel natalitiũ Apostolorum, vel etiam festiva, si summus Pontifex hoc specialiter indulserit: & tam Consecrator, quàm Electus conveniens est, ut præcedenti die jejunent.

Consecratio, si extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti fuerint, aut in provincia, si commodè fieri poterit, celebretur.

In Ecclesia, ubi fiet consecratio, ornantur duæ capellæ, major pro Consecrante, & minor pro Electo. Et in majori quidem, super altari parato, ut est moris, erit crux in medio, & ad minus quatuor candelabra. In terra ad gradus altaris erunt tapetia strata, super quibus procumbit Electus, sed Consecrator, & alii genuflectent. Paratur etiam in loco propinquo, & congruo credentia pro Consecratore, super quã erit mappa munda; duo candelabra; vasa ad abluendum manus, cum suis mantilibus; vas cum aqua benedicta, & asperforio; thuribulum cum navicella, cochleari, & incenso, si officium sit in cantu, aliàs non; ampullæ cum vino, & aqua pro sacrificio; Calix, hostiaria cum hostiis; medulla panis pro abstergendis manibus; sanctum Chrisma.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori, & officio Missæ convenientis, videlicet, sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunicella, dalmatica chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus pastoralis, manipulus, & gremiale.

Item paratur faldistorium ornatũ pro Consecratore; & tres sedes pro Electo, & duobus Episcopis Assistentibus; Missale, & Pontificale. Consecrator habeat tres Capellanos ad minus, cum superpelliceis, & duos scutiferos ad credentiam.

In Capella verò minore pro Electo, quæ à majore debet esse distincta, paratur altare cum cruce, & duobus candelabris, & super illud Missale, & Põtificale; ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Consecratore numerata sunt; & ultra illa, pluviale albũ, & prope altare credẽtia minor cũ mappa mũda, & vasis ad abluendũ manus, & medulla panis ad extergendũ manus, & caput.

Ponuntur etiam octo mappulæ ex duabus cannis panni linei subtilis, per medium scissis in longitudinem,

quarũ duæ ſint longitudinis ſex palmôrũ quælibet,aliæ verò ſex,æqualis ſint quantitatis. Et candelæ ſaltèm octo, unius libræ quælibet, quarum quatuor ſuper altare Conſecrantis, duæ ſuper ejus credentiam, & duæ ſuper altare Electi ponuntur.

Annulus cum gemma benedicendus, & Electo tradendus; pecten eburneus. Et pro offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet; duo panes magni, & duo barilia vini; panes, & barilia ornentur; duo, videlicet, videantur argentea, & duo aurea, hinc, & inde inſignia Conſecratoris, & Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra, pro cujuſque gradu, & dignitate.

Adſint duo ad minus Epiſcopi Aſſiſtentes, qui induuntur rocheto, & ſi ſint Regulares, ſuperpelliceo, amictu, ſtola, pluviali (quæ cum reliquis paramentis ſint coloris tempori, & officio miſſæ congruentis) & mitrâ ſimplici albâ, & quiſque habeat ſuum Pontificale. Hora igitur competenti Conſecrator, Electus, Aſſiſtentes Epiſcopi, & alii, qui conſecrationi intereſſe debent, ad Eccleſiam conveniunt, & Conſecrator, facta oratione ante altare, aſcendit ad ſedem, ſi ſit in Eccleſia ſua, vel accedit ad faldiſtorium in capella ſua, juxta cornu Epiſtolæ præparatum, & ibi de more paratur. Electus verò cum Aſſiſtentibus Epiſcopis vadit ad capellam ſuam, & ibi capit paramenta opportuna, videlicet, ſi Miſsa cantatur,amictum,albam, cingulum, ſtolam in modum Sacerdotis, & pluviale. Si verò officium legitur, poterit, antequam dicta paramenta accipiat, capere ſandalia, & legere Pſalmum, Quam dilécta.&c. Aſſiſtentes etiam Epiſcopi interim ſua paramenta prædicta capiunt. Omnibus itaq; paratis, Conſecrator accedit ante altare, & ibi in medio ſedet ſuper faldiſtorium, vertens renes altari. Electus verò cum ſuo bireto ducitur ſic paratus, medius inter Aſſiſtentes ſibi Epiſcopos paratos, & mitratos, & cum ante Conſecratorem pervenerit, nudato capite, illud profundè inclinando, ei reverentiam facit, Aſſiſtentes verò Epiſcopi eidem cum mitra caput aliquantulum inclinant.

Tum ſedent in ſedibus ſuis, ante Conſecratorem, hoc modo. Electus contra faciem Conſecratoris ita ut inter eos ſit competens diſtantia. Antiquior Epiſcopus Aſſiſtens ad dexteram Electi, junior ad ſiniſtram; ita tamen, quòd ipſi Aſſiſtentes ad alterutrum facies vertant. Cùm ſic locati fuerint,& aliquantulum quieverint, ſurgunt, Electus ſinè bireto, & Aſſiſtentes Epiſcopi ſinè mitris, & ſenior Aſſiſtentium verſus ad Conſecratorem, dicit:

Reverendíſſime Pater, póſtulat ſáncta mater Eccléſia Cathólica, ut hunc præſentem Presbyterum ad onus Epiſcopâtus ſublevètis. Conſecrator dicit:

Habêtis mandâtum Apostólicum?

Respondet Episcopus senior Assistentium:

Habêmus.

Consecrator dicit:

Legâtur.

TUm notarius Consecratoris accipiens mandatum de manu Episcopi Assistentis, legit à principio ad finem. Interim sedent omnes, tectis capitibus. Mandato per notariũ perlecto, Consecrator dicit:

Deo grátias.

Vel, si Consecratio fit vigore literarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti per Electum præstandi receptio Consecratori committitur, literis ipsis lectis, antequam Consecrator aliud dicat, Electus de sede sua veniens coram Consecratore genuflectit, & legit juramentum de verbo ad verbum, juxta tenorem commissionis prædictæ præstandum in hunc modum, videlicet:

FORMA JURAMENTI

EGo N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in antea fidélis, & obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, & Dómino nostro, Dómino Papæ N. suisque succesſóribus canónicè intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; seu capiántur mala captiône; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsito colôre. Consílium verò, quod mihi creditúri sunt per se, aut Nuntios suos, seu literas, ad eôrum damnum, me sciénte, némini pandam. Papâtum Románum, & Regália sancti Petri adjútor eis ero ad retinéndum, & defendéndum, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legâtum Apostólicæ sedis in eúndo, & redeúndo, honorificè tractâbo, & in suis necessitátibus adjuvâbo. Jura, honóres, privilégia, & auctoritâtem Sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, & succesſôrum prædictôrum, conservâre, defèndere, augêre, & promovêre curâbo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractâtu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eándem Románam Ecclésiam áliqua sinistra, vel præjudiciália personârum, juris, honôris, status, & potestâtis eôrum machinéntur. Et, si tália à quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro posse; & quanto cítiùs pótero, significâbo eîdem Dómino nostro; vel álteri, per quem possit ad ipsîus noti-

notítiam pervenîre. Régulas sanctôrum Patrum, decrêta, ordinatiónes, seu dispositiónes, reservatiónes, provisiónes, & mandâta Apostólica, totis viribus observâbo, & fáciam ab aliis observári. Hæréticos, schismáticos, & rebélles eídem Dómino nostro, vel succesśóribus prædíctis pro posse pérsequar, & impugnâbo. Vocâtus ad synodum, véniam, nisi præpedîtus fúero canónica præpeditiône. Apostolôrum límina síngulis triénniis personáliter per me ipsum visitâbo; & Dómino nostro, ac succesśóribus præfâtis ratiônem reddam de toto meo pastoráli officio, ac de rebus ómnibus ad meæ Ecclésiæ statum, ad cleri, & pópuli disciplînam, animârum dénique, quæ meæ fidei tráditæ sunt, salûtem quovis modo pertinéntibus, & vicissim mandâta Apostólica humíliter recípiam, & quàm diligentíssimè éxequar. Quòd si legítimo impediménto deténtus fúero, præfâta ómnia adimplêbo per certum Núntium ad hoc speciâle mandâtũ habéntem, de grémio mei Capítuli, aut álium in dignitâte Ecclesiástica constitûtum, seu áliàs personâtum habéntem; aut, his mihi deficiéntibus, per diœcesânum Sacerdôtem; & clero deficiénte omníno, per áliquem álium Presbyterum sæculârẽ, vel regulârem, spectâtæ probitâtis, & religiônis, de supradíctis ómnibus plenè instrúctum. De hujúsmodi autem impediménto docêbo per legítimas probatiónes ad Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinâlem Proponéntem in Congregatiône sacri Concílii, per supradíctum Núntium transmitténdas. Possessiónes verò ad mensam meam pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque impignorâbo; nec de novo infeudâbo, vel áliquo modo alienâbo, étiam cum consénsu Capítuli Ecclésiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutiône conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Consecrator in gremio suo librũ Euangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, Electo adhuc coram eo genuflexo dicente.

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Et ipsum textum Euangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non priùs, dicit Consecrator: Deo grátias.

Ad hoc tempus singulorum trienniorum tenentur omnes Patriarchæ, Primates; Archiepiscopi, atque Episcopi Itali, videlicet, vel ex Italicis insulis, unde in Italiam commodiùs trajici potest; veluti Siculi, Sardi, Corsi, & alii adjacentium provinciarum Italiæ; atque etiam Dalmatiæ, & Græcarum, quæ è regione ipsis Italiæ, & Siciliæ oris sunt.

Ad tempus singulorum quadrien-

niorum, Germani, Galli, Hiſpani, Belgæ, Boemi, Hungari, Poloni, Angli, Scoti, Iberni, & cæteri omnes, qui in Europa ſunt citra mare Germanicum, & Balticum, atque omniũ inſularũ maris mediterranei.

Ad tempus ſingulorum quinquéniorum, qui intrà Europæ fines ſunt his provinciis remotiores, atque etiam Africani littoribus noſtris adverſi; atque inſularum maris Oceani, Septentrionalis, & Occidentalis Europæ, atque Africæ, citra continentẽ novi orbis, tam qui nunc ſunt, quàm qui ad Catholicam fidem per miſericordiam Dei aliquando redierint.

Ad tempus ſingulorum decenniorum Aſiatici, & qui extra Aſiam, & in aliis novis terris Orientalibus, Meridionalibus, Occidentalibus, & Septentrionalibus, tam in inſulis, quàm in continentibus, & denique in quibuslibet mundi partibus exiſtentes. Deinde electo, & Aſſiſtentibus, in locis ſuis (ut dictum eſt) ſedentibus, Conſecrator intelligibili voce legit ſequentem examinationẽ, quæ legi debet ſemper, ſicut jacet, in ſingulari, etiam ſi plures ſimul examinentur. Aſſiſtentes verò Epiſcopi ſubmiſſa voce dicunt, quæcumque dixerit Conſecrator, & omnes debent tunc mitras tenere, & ſedere.

EXAMEN.

Antîqua ſanctôrum Patrum inſtitútio docet, & præcipit, ut is, qui ad Epiſcopâtus órdinem eligitur, ántea diligentíſſimè examinêtur cum omni charitâte, de fide ſanctæ Trinitâtis; & interrogêtur de divérſis cauſis, & móribus, quæ huic regímini côngruunt, ac neceſsária ſunt retinéri ſecúndùm Apóſtoli dictum, Manus némini citò imposúeris. Et ut ètiam is, qui ordinándus eſt, erudiâtur, quáliter ſub hoc regímine conſtitûtum opórteat converſári in Eccléſia Dei; & ut irreprehenſíbiles ſint, qui ei manus ordinatiônis impónunt. Eâdem ítaque auctoritâte, & præcépto interrogâmus te, dilectíſſime frater, charitâte ſincéra, ſi omnem prudéntiam tuã, quantum tua capax eſt natûra, divínæ ſcriptúræ sénſibus accommodâre volúeris.

Tum Electus aliquantulum aſſurgens, detecto capite, reſpondet:

Ita ex toto corde volo in ómnibus conſentîre, & obedîre.

Et hoc ſervabit ad omnes alias reſponſiones ſequentes. Et ſi plures Electi fuerint, ſucceſſivè quiſque ſic reſpondet.

Interrogat Conſecrator.

Vis ea, quæ ex divínis ſcriptúris intélligis, plebem, cui ordinándus es, & verbis docêre, & exémplis? ℞. Volo.

Interrogatio.

Vis traditiónes orthodoxôrum Patrum, ac decretáles ſanctæ, & Apoſtólicæ ſedis conſtitutiónes veneránter ſuſcípere, docêre, ac ſervâre? ℞. Volo.

Interrogatio.

Vis beáto Petro Apóstolo, cui á Deo data est potéstas ligándi, ac solvéndi; ejúsque Vicário Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suísque succes-sóribus, Románis Pontificibus fidé, subjectiônem, & obediéntiam, secúndùm canónicam auctoritâtem, per ómnia exhibêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis mores tuos ab omni malo temperâre, & quantum póteris, Dómino adjuvánte, ad omne bonum commutâre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis castitâtem, & sobrietâtem cum Dei auxilio custodíre, & docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis semper in divínis esse negótiis mancipâtus, & à terrénis negótiis, vel lucris túrpibus aliênus, quantum te humâna fragílitas consénserit posse? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis humilitâtem, & patiéntiam in te ipso custodíre, & alios similiter docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

Vis paupéribus, & peregrínis, omnibúsque indigéntibus esse propter nomen Dómini affábilis, & miséricors? ℟. Volo.

Tunc dicit ei Consecrator.

HÆc ómnia, & cætera bona tríbuat tibi Dóminus, & custódiat te, atque corróboret in omni bonitâte.

Et respondent omnes: Amen.

Interrogatio.

CRedis, secúndùm intelligéntiam & capacitâtem sensus tui, sanctam Trinitâtem, Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum, unum Deum omnipoténtem, totámque in Sancta Trinitâte deitâtem, coessentiâlem, consubstantiâlem, coætérnam, & coomnipoténtem, uníus voluntâtis, potestâtis, & majestâtis, creatôrem ómnium creaturârum, à quo ómnia, per quem ómnia, & in quo ómnia, quæ sunt in cœlo, & in terra, visibília, & invisibília, corporália, & spirituália?

℟. Asséntio, & ita credo.

Interrogatio.

Credis síngulam quamque in sancta Trinitâte persônam, unum Deum, verum, plenum, & perféctum?

℟. Credo.

Interrogatio.

Credis ipsum Filium Dei, verbum Dei æternáliter natum de Patre, cõsubstantiâlem, coomnipoténtem, & coæquâlem per ómnia Patri in divinitâte, temporáliter natum de Spíritu sancto ex María semper Vírgine, cum ánima rationáli, duas habêntẽ nativitâtes, unam ex Patre ætérnam, álteram ex matre temporâlem, Deũ verum, & hóminem verum, própriũ in utrâque natúra, atque perféctum, non adoptívum, nec fantasmáticum, sed únicum, & unum filium Dei in duâbus, & ex duâbus natúris, sed in uníus persônæ singularitâte, impassi-

pasibilem, & immortâlem divinitâte, sed in humanitâte pro nobis, & pro salûte nostra passum vera carnis passiône, & sepúltum, ac tértia die resurgéntem à mórtuis verâ carnis resurrectiône; die quadragésimo post resurrectiônem cum carne, qua resurréxit, & ánima ascendisse ad cœlum, & sedêre ad déxteram Patris; inde ventûrum judicâre vivos, & mórtuos; & redditûrum unicuíque secúndùm ópera sua, sive bona fúerint, sive mala? ℞. Asséntio, & ita per ómnia credo.

Interrogatio.

Credis etiam Spíritum sanctum, plenum, & perféctum, verúmque Deum, à Patre, & Filio, procedéntem, coæquâlem, & coessentiâlem, coomnipoténtem, & coætérnum per ómnia Patri, & Filio? ℞. Credo.

Interrogatio.

Credis hanc sanctam Trinitâtē non tres Deos, sed unum Deum omnipoténtem, ætérnum, invisíbilem, & incommutábilem? ℞. Credo.

Interrogatio.

Credis sanctam Cathólicam, & Apostólicam unam esse veram Ecclésiam, in qua unum datur verum baptísma, & vera ómnium remíssio peccatôrum? ℞. Credo.

Interrogatio.

Anathematízas étiam omnem hæresim, extolléntem se advérsùs hanc sanctam Ecclésiam Cathólicam? ℞. Anathematizo.

Interrogatio.

Credis étiam veram resurrectiônē ejúsdem carnis, quam nunc gestas; & vitam ætérnam? ℞. Credo.

Interrogatio.

Credis etiam novi, & véteris Testaménti, legis, & Prophetârum, & Apostolôrum unum esse auctôrem Deum, ac Dóminum omnipoténtē? ℞. Credo.

Postea Consecrator dicit:

HÆc tibi fides augeâtur à Dómino, ad veram, & ætérnam beatitúdinem, dilectíssime frater in Christo.

Et respondent omnes: Amen.

Expleto itaque examine, præfati Assistentes Episcopi ducunt Electū ad Consecratorem, coram quo genuflexus, ejus manum reverenter osculatur. Tunc Consecrator, depositâ mitrâ, cum ministris ad altare conversus, facit, solito more, Confessionem, Electo à sinistris ejus manente; & omnes Episcopi ante sedes suas stantes faciunt similiter Confessionē cum capellanis suis. Facta itaque Confessione, Consecrator ascendit ad altare, & osculatur illud, & Euangelium in Missa dicendum; & incēsat altare, more solito. Deinde vadit ad sedem suam, vel faldistorium, & procedit in Missa usque ad Allelúja, sive ultimum versum Tractus; vel Sequentiæ exclusivè. Si verò Missa legitur, osculato altari, & Euangelio, omissa incensatione, omnia prædicta legit in altari; & illis

dictis,

dictis, sive Missa legatur, sive cantetur, redit cum mitrâ ad sedendum in faldistorio, quod ante medium altaris sibi reponitur. Episcopi verò Assistentes ducunt Electum ad capellam suam, & ibi deposito pluviali, Acolythi induunt illum sandalia, ipso Psalmos, & orationes consuetas legente, si priùs illa non accepit. Tũ accipit crucem pectoralem, & stola ei aptatur, ut ab humeris dependeat. Deinde tunicella, dalmatica, casula, & manipulo induitur; quibus indutus accedit ad suum altare, ubi stans in medio, medius inter Episcopos Assistentes, detecto capite, legit totum officium Missæ, usque ad Allelúja, sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusivè; nec vertit se ad populum, cum dicit, Dóminus vobíscũ, ut in aliis Missis fieri solet.

Propter ordinationes Episcoporũ numquam mutatur officium diei; dicitur tamen post Collectam diei pro officio consecrationis Collecta pro Electo, sub uno Per Dñm. &c.

Orátio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus; ut quod humilitâtis nostræ gerèndum est ministério, tuæ virtûtis impleâtur effèctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Finito Graduali, si Allelúja dicitur, alioquin dicto Tractu, vel Sequentia usque ad ultimum versum, exclusivè, Consecrator accedit ad faldistorium ante medium altaris, & ibi sedet cum mitrâ; Assistentes verò Episcopi iterum ducunt Electum ad Consecratorem, cui Electus, deposito bireto, caput profundè inclinans humilem reverentiam facit; Assistentes verò cum mitris se aliquantulum inclinantes, etiam Consecratorem venerantur. Tum sedent omnes, ut priùs; & Consecrator sedens cum mitrâ, versus ad illum, dicit:

Epíscopum opórtet judicâre, interpretâri, consecrâre, ordinâre, offèrre, baptizâre, & confirmâre.

Deinde omnibus surgentibus, Consecrator stans cum mitrâ, dicit ad circumstantes.

Orêmus, fratres charíssimi, ut huic Elécto, utilitáti Ecclésiæ próvidens, benignitas omnipoténtis Dei grátiæ suæ tribuat largitâtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox Consecrator ante faldistorium suum, & Assistentes Episcopi ante sedes suas cum mitris procumbunt; Electus verò prosternit se à sinistris Consecratoris; ministri etiam, atque alii omnes genuflectunt.

Tum cantor, vel, si officium fit legendo, Consecrator incipit Litanias, dicens: Kyrie eléison, &c. prosequendo totas, prout supra in ordinatione Subdiaconi dictum est: postquam autem dictum fuerit,

Ut ómnibus fidélibus defúnctis, &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Consecrator ab accubitu surgens, ad Electum conversus, baculum Pastoralem cum sinistra tenens, dicit sub voce Litaniarum, Primo:

Ut hunc præséntem Eléctum bene ✠ dícere dignêris,

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundo dicit:

Ut hunc præséntē Eléctū bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficâre, dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tertio dicit:

Ut hunc præséntē Eléctū bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficâre, & conse ✠ crâre dignêris. ℟. Te rogâmus &c.

Producendo semper signum crucis super illum; idemque faciunt, & dicunt Assistentes Episcopi, genuflexi tamen permanentes. Deinde iterum procumbit Consecrator; & cantor, seu ipse, qui prius dixit, eas prosequitur usque ad finem.

Ut nos exaudíre dignêris, &c.

Quibus finitis surgunt omnes, & Consecratore ante faldistorium suū cum mitrâ stante, Electus coram eo genuflectit.

Tum Consecrator, accepto libro Euangeliorum, illum apertum, adjuvantibus Episcopis Assistentibus, nihil dicens, imponit super cervicē, & scapulas Electi; ita quod inferior pars libri cervicem capitis Electi tāgat, litera ex parte inferiori manen-

te, quem unus ex capellanis Electi, post ipſum genuflexus, quouſque liber ipſe eidem Electo in manus tradendus ſit, continue ſuſtinet. Deinde Conſecrator, & Aſſiſtentes Epiſcopi, ambabus manibus caput conſecrandi tangunt, dicentes:

ACcipe Spíritum ſanctum.

Quo facto, Conſecrator ſtans, depoſitâ mitrâ, dicit:

PRopitiáre, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, & inclináto ſuper hunc fámulum tuum cornu grátiæ Sacerdotâlis, bene ✠ dictiônis tuæ in eum effúnde virtûtē. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit &c.

Deinde, extenſis manibus ante pectus, dicit:

℣. Grá ti as a gâ mus Dó-
mino De o noſtro.
℟. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalu târe,
nos tibi ſemper, & ubî-
que grá ti as ágere, Dó-
mine ſancte, Pater omní-
potens, ætérne Deus,
honor ómni um dignitâ-
tum, quæ glóri æ tu æ ſa-
cris famulán tur or díni-
bus. De us, qui Móy-
ſen ſámulum tuum ſecré-
ti fa mi li âris affátu inter
cætera cœléſtis documén-
ta cultûræ, de hábitu quo-
que induménti Sacerdo-
tâlis inſtítuens, eléctum
Aaron myſti co amíctu
veſti-

veſtìri inter ſacra juſsiſti,

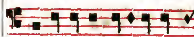

ut intelligén tiæ ſenſum

de exémplis pri ôrum cá-

peret ſecutûra po ſtéri-

tas, ne eru díti o doctrí-

næ tu æ ulli deéſſet ætá ti.

Cum & apud vé te res re-

veréntiam ipſa ſignifica-

ti ônum ſpé ci es obtinê-

ret; & apud nos cer ti ôra

eſſent ex pe ri mén ta re-

rum, quàm ænígma ta fi-

gurârum. Illi us namque

Sacerdóti i ân te ri ôris

hábitus noſtræ mentis or-

nâtus eſt, & pontificâ lem

gló ri am non jam nobis

honor commén dat véſti-

um, ſed ſplendor animâ-

rum. Quia & illa, quæ tunc

carná libus blandi ebán-

tur obtútibus, ea pó ti us,

quæ in ipsis erant, intelli-

génda poscébant. Et idcír-

co huic fámulo tuo, quem

ad summi Sacer dó ti i

ministé ri um ele gí sti,

hanc, quǽsumus, Dómi-

ne, grátiam largiá ris ; ut

quidquid illa velámina in

fulgôre auri, in nitôre gem-

márum, & in multí modi

óperis va ri etá te signá-

bant, hoc in ejus móribus,

actibúsque claréscat. Com-

ple in Sacerdóte tu o mi-

nisté ri i tui summam ; &

ornaméntis to tí us glo-

ri fi ca ti ó nis instrúctum,

cœléstis unguénti rore

sancti-

Si in Romana curia fit consecratio, Subdiaconus Apostolicus, vel unus ex capellanis Pontificis ligat caput Electi cum una ex longioribus mappulis, de octo superiùs dictis; & Consecrator, flexis genibus, versus ad altare incipit, cæteris prosequentibus, hymnum.

Et dicitur usque ad finem, prout habetur supra in ordinatione Presbyteri.

Finito primo versu, surgit Pontifex, & sedet in faldistorio ante medium altaris; capit mitram; deponit annulum, & chirothecas; resumit annulum, & imponitur ei gremiale à ministris. Tum pollicem suum dexterum intingit in Sanctum Chrisma, & caput Electi coram se genuflexi inungit, formans primo signum crucis per totam coronam, deinde reliquum coronæ liniendo, interim dicens:

Ungâtur, & consecrêtur caput tuum, cœlésti benedictiône, in órdine Pontificáli.

Et producens manu dextera tertio signū crucis super caput Electi, dicit: In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

℣. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et si plures sint cōsecrādi, hoc in persona cujuslibet singulariter repetit.

Expleta unctiône, Pontifex pollicem cum medulla panis paululum

abſtergit ; & finito hymno prædicto, depoſitâ mitrâ, ſurgit ; & in priſtina voce proſequitur, dicens :

Hoc, Dómine, copiósé

in caput ejus ínfluat ; hoc

in oris ſubjécta decúr-

rat ; hoc in to tî us córpo-

ris extrêma deſcéndat ;

ut tui ſpíritus virtus, &

interi ô ra ejus répleat,

& exteri ô ra circúmte-

gat. Abúndet in eo con-

ſtánti a fi de i, púritas di-

lecti ô nis, ſincéritas pa-

cis. Sint ſpeci ó ſi mù ne-

re tuo pedes ejus ad euan-

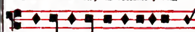
geli zándum pacem, ad

evan gelizándum bona

tua. Da ei, Dómine, mi-

niſté ri um recon ci li a-

ti ônis in verbo, & in fa-

ctis, in virtûte ſignôrum,

& prodigiórum. Sit sermo ejus, & prædicátio, non in persuasibílibus humánæ sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne spíritus, & virtûtis. Da ei, Dómine, claves régni cœlórum, ut utâtur, non gloriêtur potestâte, quam tríbuis in ædificatiónem,

non in destructiónem. Quodcúmque ligáverit super terram, sit ligâtum & in cœlis; & quodcúmque sólverit super terram, sit solûtum & in cœlis. Quorum retinúerit peccâta, reténta sint; & quorum remíserit, tu remíttas. Qui maledíxerit ei, sit il-

le maledíctus ; & qui benedíxerit ei, benedíctiónibus repleâtur. Sit fidélis servus, & prudens, quem constítuas tu, Dómine, super famíliam tuam ; ut det illis cibum in témpore opportúno ; & exhibeat omnem hóminem perféctum. Sit sollicitúdine ímpiger ; sit spíritu fervens ; óderit supérbiam ; humilitâtem, ac veritâtem díligat, neque eam umquam déserat, aut láudibus, aut timóre superâtus. Non ponat lucem ténebras, nec ténebras lucem ; non dicat malum bonum, nec bonum

malum, Sit sapi entibus, & insipientibus debitor, vt fructum de profectu omnium consequatur. Tribuas ei, Domine, cathedram Episcopalem, ad regendam Eccle si am tuam, & plebem sibi commissam. Si ei auctoritas, sis e i potestas, sis e i firmitas. Multiplica super eum bene ✠ dictionem, & gratiam tuam, vt ad exorandam semper misericordiam, tuam tuo munere idoneus, & tu a gra tia possit esse deuotus.

Deinde submissa voce dicit legendo, ita, quod a circumstantibus audiri possit.

Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum uivit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Post hæc Consecrator inchoat, schola prosequente, Antiphonam.

ECce quam bonum, & quam iucundum: habitare fratres in vnum.

Sicut vnguentum in capite: quod descendit in barbam, barbam Aaron.

Quod descendit in oram vestimenti eius; sicut ros Hermon; qui descendit in montem Sion;

Quoniam illic mandauit Dominus benedictionem; & vitam vsque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio: & Spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculorum. Amen.

Deinde repetitur tota Antiphona.

Vnguentum in capite &c.

Incepta Antiphona ante Psalmum imponitur ad collum Electi alia ex longioribus mappulis, de octo supradictis. Consecrator sedet; accipit mitram; & Electo ante ipsum genuflexo inungit ambas manus simul iunctas cum Chrismate, in modum crucis, producendo cum pollice suo dextero intincto duas lineas; videlicet a pollice dexteræ manus usque ad indicem sinistræ, & a pollice sinistræ vsque ad indicem dexteræ; & mox inungat totaliter palmas Electi, dicens.

UNgántur manus iſtæ de oleo ſanctificáto, & Chríſmate ſanctificatiônis, ſicut unxit Sámuel David Regem, & Prophêtam, ita ungántur, & conſecréntur.

Et producens manu dextera ter ſignum crucis ſuper manus Electi, dicit:

In nómine Dei Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ ſancti, faciéntes imáginem ſanctæ crucis Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti, qui nos à morte redêmit, & ad regna cœlôrum perdúxit. Exáudi nos pie Pater omnípotens, ætérne Deus; & præſta, ut, quod te rogâmus, exorêmus. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et proſequitur ſedens:

DEus, & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui te ad Pontificâtus ſublimári vóluit dignitâtem, ipſe te Chríſmate, & myſticæ delibutiônis liquôre perfúndat, & ſpirituâlis bene✠dictiônis ubertâte fœcundet; quidquid bene✠dixeris, benedicâtur; & quidquid ſanctificáveris, ſanctificêtur; & conſecrátæ manus iſtius, vel póllicis impoſitio cunctis proficiat ad ſalûtē. ℟. Amen.

Præmiſſis itaque expeditis, Conſecratus jungit ambas manus, & dexteram ſuper ſiniſtram tenet, & eas imponit mappulæ à collo dependenti. Conſecrator verò abſtergit paululùm cum medulla panis pollicem; &, depoſitâ mitrâ, ſurgit; & benedicit baculum paſtoralem, (ſi non ſit benedictus) dicens:

Orêmus.

SUſtentâtor imbecillitâtis humánæ Deus, bene✠dic báculum

istum; & quod in eo extérius designâtur, intériùs in móribus hujus fámuli tui, tuæ propitiatiônis cleméntia operêtur. Per Christum Dóminũ nostrum. ℟. Amen.

Deinde illum aspergit aqua benedicta.

Tum sedens, acceptâ mitrâ, solus tradit illum consecrato coram eo genuflexo, capienti ipsum inter indices, & medios digitos, manibus non disjunctis, Consecratore dicente.

Accipe báculum pastorâlis officii; ut sis in corrigéndis vitiis piè sæviens, judícium sine ira tenens, in fovéndis virtútibus auditôrum ánimos demúlcens, in tranquillitâte severitâtis censûram non déferens. ℟. Amen.

Quo facto, depositâ mitrâ, surgit Consecrator, & benedicit annulum (si non sit priùs benedictus) dicens:

Orêmus.

Creâtor, & consérvâtor humáni géneris, dator grátiæ spirituâlis, largítor ætérnæ salûtis, tu, Dómine, emitte bene ✠ dictiônem tuam super hunc ánnulum; ut quicúmque hoc sacrosánctæ fidei signo insignîtus incésserit, in virtûte cœléstis defensiônis ad ætérnam vitam sibi proficiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum aspergit ipsum annulum aquâ benedictâ; sedet cum mitrâ, & solus annulum in digitum annularẽ dexteræ manus Consecrati immittit, dicens:

Accipe ánnulum, fidei scilicet signáculum; quátenus sponsam Dei, sanctam vidélicet Ecclésiam, intemeráta fide ornâtus, illibátè custódias. ℟. Amen.

Tum Consecrator accipit librum Euangeliorum de scapulis Consecrati; & adjuvantibus ipsum Episcopis Assistentibus, tradit eum clausum Consecrato, tangenti illum sinè apertione manuum, dicens:

Accipe Euangélium, & vade, prædica pópulo tibi commiſſo; potens eſt enim, Deus, ut áugeat tibi grátiam ſuam, qui vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amē.

Demum Conſecrator recipit Cōſecratum ad oſculum pacis; ſimiliter & Aſſiſtentes Epiſcopi ſinguli, dicentes ipſi Conſecrato:

Pax tibi.

Et ipſe reſpondet ſingulis:

Et cum ſpíritu tuo.

Tum conſecratus medius inter Aſſiſtentes Epiſcopos, redit ad capellam ſuam, ubi abſtergitur ei caput cum medulla panis, & cum panno mundo; deinde cum pectine mundantur, & complanantur capilli; poſtea lavat manus. Conſecrator verò in ſuo faldiſtorio manus lavat. Deinde procedit in Miſſa uſq; ad Offertorium incluſive. Idem facit Conſecratus in capella ſua.

Dicto Offertorio, Cōſecrator ſedet cum mitra in faldiſtorio, ante medium altaris. Et conſecratus veniens ex ſua capella, inter Aſſiſtentes Epiſcopos medius, coram Conſecratore genuflectit; & illi offert duo intortitia accenſa; duos panes; & duo barilia vino plena; & Conſecratoris prædicta recipientis manum reverenter oſculatur.

Deinde Consecrator lavat manus, & accedit ad Altare; Consecratus etiam ad posterius cornu Epistolæ altaris eiusdem accedit; & ibi stans medius inter Episcopos Assistentes, ante se habens Missale suum, simul cum Consecratore dicit, & facit omnia, prout in Missali. Et ponatur una Hostia consecranda, pro Consecrante, & Consecrato, & vinum consecrandum, in Calice, sufficiens pro utroque.

Secreta sequens dicitur cum Secreta Missæ dici sub uno, Per Dominum, per Consecratorem.

Secreta.

SVscipe, Domine, munera, quæ tibi offerimus pro hoc famulo tuo; ut propitius in eo tua dona custodias. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Consecratus dicit.

Secreta.

SVscipe, Domine, munera, quæ tibi offerimus pro me famulo tuo, ut propitius in me tua dona custodias. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Infra actionem dicit Consecrator.

HAnc igitur oblationem seruitutis nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus, etiam pro hoc famulo tuo, quem ad Episcopatus ordinem promouere dignatus es, quæsumus, Domine, vt placatus accipias, & propitius in eo tua dona custodias; ut, quod diuino munere consecutus est, divinis effectibus exequatur; diesque nostros in tua pace disponas; atque ab æterna damnatione nos eripi, & in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Consecratus dicit.

HAnc igitur oblationem seruitutis nostræ, sed & cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offerimus, etiam pro me famulo tuo, quem ad Episcopatus ordinem promouere dignatus es, quæsumus, Domine, ut placatus accipias, & propitius in me tua dona custodias; ut, quod

divi-

divino munere consecutus sum, divinis effectibus exequar; diesque nostros in tua pace disponas; atque ab æterna damnatione nos eripi, & in electorum tuorum iubeas grege numerari. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

Dicta Oratione, Domine Iesu Christe, qui &c. per Consecratorem, & Consecratum, Consecratus accedit ad dexteram Consecratoris; & ambo osculantur altare; tum Consecrator dat pacem Consecrato, dicens.

Pax tecum.

Cui respondet Consecratus.

Et cum spiritu tuo.

Et dat eam Assistentibus suis, seniori primo, tum alteri, singulis dicens. Pax tecum.

Et illi sibi respondent.

Et cum spiritu tuo.

Deinde postquam Consecrator corpus Domini sumpserit, non totum sanguinem sumit, sed solum partem eius cum particula Hostiæ in Calicem missa. Et priusquam digitos abluat, communicat Consecratum ante se in eodem cornu capite inclinato stantem, & non genuflectentem, prius de corpore, tum de sanguine, deinde purificat se, postea Consecratum. Tum abluit digitos super Calicem, & sumit etiam ablutionem, & assumpta mitra lavat manus.

Interim Consecratus cum Assistentibus Episcopis accedit ad posteriorem partem alterius cornu Altaris; videlicet Evangelii, & ibi prosequitur Missam, sicut Consecrator in cornu Epistolæ.

Postcommunio, quæ dici debet cum Postcommunione diei, sub uno, Per Dominum nostrum Iesum Christum &c.

Plenum, quæsumus Domine, in nobis remedium tuæ miserationis operare; ac tales nos esse perfice propitius; & sic souveri, vt tibi in omnibus placere valeamus. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit, & regnat in vnitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Deinde dicto. Ita Missa est, vel Benedicamus Domino, prout tempus requirit, Consecrator dicto in medio Altaris, Placeat &c. accepta ibidem mitra, si non sit Archiepiscopus, & in sua prouincia, stans versus ad Altare populo solemniter benedicit, dicens.

Sit nomen Domini benedictum. &c.

Data benedictione, reponitur faldistorium ante medium Altaris, & Consecrator cum mitra in eo sedet. Consecratus vero parvum biretum in capite tenens, coram eo genuflectit. Tunc Consecratus, deposita

mi-

mitrâ, ſurgit, & benedicit mitram, ſi non ſit benedicta, dicens:

Orêmus.

DOmine Deus, Pater omnípotens, cujus præclâra bónitas eſt, & virtus imménſa, à qua omne datum óptimum, & omne donum perféctum, totiúſque decôris ornaméntum, bene ✠ dicere, & ſancti ✠ câre dignâre hanc mitrã hujus fámuli tui Antíſtitis cápiti imponẽdam. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Et mox eam aſpergit aquâ benedictâ; deinde ſedens cum mitrâ, adjuvantibus ipſum Aſſiſtentibus Epiſcopis, imponit eam capiti Conſecrati, dicens:

IMpónimus, Dómine, cápiti hujus Antiſtitis, & agoniſtæ tui gáleam munitiônis, & ſalûtis; quátenus decoráta fácie, & armáto cápite, córnibus utriúſque Teſtaménti terríbilis appáreat adversáriis veritâtis; &, te ei largiénte grátiam, impugnâtor eôrum robúſtus exiſtat, qui Móyſi fámuli tui fáciem ex tui ſermônis consórtio decorâtam lucidíſſimis tuæ claritâtis, ac veritâtis córnibus inſigniſti; & cápiti Aarõ Pontíficis tui tiâram impóni juſsíſti. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℞. Amen.

Deinde, ſi chirothecæ non ſint benedictæ, ſurgit Conſecrator, mitrâ depoſitâ, & eas benedicit, dicens:

Orêmus.

OMnípotens creâtor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito manus diſcretiônis inſignítas, tanquam órganum intelligéntiæ, ad

rectè operándum dedisti, quas servári mundas præcepisti; ut in eis ánima dignè portarêtur; & tua in eis dignè consecraréntur mystéria, bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficâre dignâre mánuum hæc tegumén-ta, ut quicúmque ministrôrum tuôrum, sacrôrum Pontíficum his velâre manus suas cum humilitâte volúerit, tam cordis, quàm óperis, ei mundítiam, tua misericórdia subminístret. Per Christum Dóminũ nostrum. ℞. Amen.

Et aspergit eas aquâ benedictâ. Tunc extrahitur Cõsecrato annulus Pontificalis; deinde sedet Cõsecrator, & acceptâ mitrâ, adjuvantibus Assistentibus Episcopis, imponit illas manibus Consecrati, dicens:

Circúmda, Dómine, manus hujus ministri tui mundítia novi hóminis, qui de cœlo descéndit: ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellículis hœdôrum opértis mánibus, patérnam benedictiônem, obláto patri cibo, potûque gratíssimo, impetrâvit; sic & iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiæ tuæ benedictiônem impetrâre mereâtur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui in similitúdinem carnis peccáti tibi pro nobis óbtulit semetípsum. ℞. Amen.

Et statim imponit ei annulum Pontificalem. Tum surgit Consecrator, & accipit Consecratum per manum dexteram; Et primus ex Assistentibus Episcopis per sinistrã, & inthronizant eum, ponendo ipsũ ad sedendum in faldistorio, de quo surrexit Consecrator; vel, si id fiat in Ecclesia propria Consecrati, inthronizant eum in sede Episcopali consueta; & Consecrator tradit ei baculum pastoralem in sinistra.

Deinde versus ad altare Consecrator, depositâ mitrâ, stans incipit, cæteris usque ad finem prosequentibus, Hymnum.

Incepto hymno, Consecratus ducitur ab Assistentibus Episcopis cũ mitris per Ecclesiam; & omnibus benedicit; Consecratore interim apud altare sinè mitra stante in eodem loco. Cùm verò Consecratus reversus fuerit ad sedem suam, seu faldistorium, iterum sedet, quousque finiatur hymnus prædictus; Assistentes deponunt mitras, & stant apud Consecratorem.

Finito hymno, Consecrator stans sinè mitra apud sedem, seu faldistorium à parte dextera Consecrati, dicit; vel si Officium cantatur, incipit, schola prosequente, Antiphonam.

&

& exaltê tur dèxte-

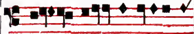
ra tu a, justí-

tia, & judícium præpa-

rá tio se dis tuæ.

Glória Patri, & Fi li o,

& Spi rí tui sancto. Sic-

ut erat in princípio, &

nunc, & semper, & in sæ-

cula sæculôrum. Amen.

Et repetitur tota Antiphona; qua finita, Consecrator dicit:

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oremus.

Deus, omnium fidélium pastor, & rector, hunc famulum tuum, quem Ecclésiæ tuæ præesse voluísti, propitius, réspice; da ei, quæsumus, verbo, & exémplo, quibus præest, proficere; ut ad vitam, unà cum grege sibi crédito pervéniat sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, Consecrator, detecto capite, manet ad cornu Euangelii altaris, apud quem Assistentes stant sinè mitris.

Consecratus verò surgit, & accedens cum mitra, & baculo pastorali ante medium altaris, versus ad illud, signans se cum pollice dexteræ manus ante pectus, dicit:

Sit nomen Dómini bene-

dictum. ℟. Ex hoc nunc

& usque in sæculum.

Deinde faciens signum crucis à fronte ad pectus, dicit:

Adjutórium noſtrum in

nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

Tum elevans; ac jungens manus, & caput inclinans dicit:

Benedícat vos omnípo-

tens Deus

Et cùm dixerit Deus vertit ſe ad populum, tertiò ſuper eum ſignans benedicit, dicens:

Pa✠ter, & Fí✠lius, &

Spíritus ✠ ſanctus. ℟. Amen.

Tum Conſecrator accipit mitrã, ſtans in cornu Euangelii, verſa facie ad cornu Epiſtolæ: apud quem etiã ſtant Aſſiſtentes cum mitris, Conſecratus verò accedit ad cornu Epiſtolæ altaris, & ibidem cum mitrâ, & baculo genuflexus, verſus ad Conſecratorem, dicit cantando:

Ad multos annos.

Deinde accedens ante medium altaris, ubi iterum, ut priùs genuflexus, dicit altiùs cantando:

Ad multos annos.

Poſtea accedit ad pedes Conſecratoris, ubi tertiò genuflexus, ut ſupra, iterum altiùs cantando dicit:

Ad multos annos.

Tum Consecrator recipit eum surgentem ad osculum pacis; & similiter faciunt Assistentes Episcopi, qui Consecratum cum mitrâ, & baculo pastorali incedentem, & Euangelium sancti Joannis, In princípio erat verbum, &c. dicentem post reverentiam cruci super altare factam, inter se medium ducentes, ad suam capellam revertuntur, ad se exuendum sacris vestibus, & interim dicit Ant. Trium puerôrum, & Cantic. Benedict. &c. Consecrator verò, pacis osculo, ut præmittitur, Consecrato dato, dicit submissa voce.

Dóminus vobíscum. Inítium sancti Euangélii secúndùm Joánnem.

In princípio erat verbum, &c.

Signat altare, & se; & factâ similiter cruci reverentiâ, apud sedem, vel faldistorium deponit sacras vestes, interim etiam dicens Ant. Trium puerôrũ, & Cant. Benedict. &c. quibus depositis, Consecratus Consecratori, & Assistentibus suis, pro more, gratias agit; & vadunt in pace omnes.

Quando Electus in Patriarcham, vel Archiepiscopum consecratur, forma præmissa in omnibus observatur; sed per hujusmodi consecrationem non assumit sibi nomen Patriarchæ; vel Archiepiscopi, quod per traditionem Pallii dumtaxat sibi attribuitur, usque ad quam dicitur Electus, etiam post consecrationem prædictam, prout infra dicetur. Electus verò in Episcopum, cùm pri-

mum consecratus est; Episcopus vocatur, non Electus.

In anniversario consecrationis Episcopi dicitur Missa ut in Missali Romano.

DE PALLIO.

Um Palliū à Sede Apostolica mittitur, Pontifex, cui res ipsa committitur, statuta die cum Electo convenit in Ecclesia sua, si commode fieri potest, vel alia Ecclesia suæ diœcesis, vel Provinciæ magis commoda, in qua Missarum solemnia peragantur. Et facta communione per celebrantem, Pallium reponitur supra medium altaris extensum, & serico, in quo involutum portatum fuit, coopertum. Deinde peractis Missarum solemniis Pontifex indutus amictu, stolâ, pluviali, & mitrâ, sedens ante altare, super faldistorio capit juramentum fidelitatis, nomine Sedis Apostolicæ, ab ipso Electo, omnibus Pontificalibus paramentis, ac si celebraturus esset, mitrâ tamen, & chirothecis demptis, induto, ante se genuflexo; juxta formam per literas Apostolicas traditam.

FORMA IURAMENTI.

EGo N. Eléctus Ecclésiæ N. ab hac hora in ántea fidélis, & obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, & Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suísque successóribus canónicè intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; seu capiántur mala captióne; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerátur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsito colóre. Consílium verò, quod mihi creditúri sunt, per se, aut Núntios suos, seu literas, ad eórum damnum, me sciénte, némini pandam. Papâtum Románum, & Regália sancti Petri adjútor eis ero ad retinéndum, & defendéndū, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legátum Apostólicæ Sedis in eúndo, & redeúndo honorificè tractábo, & in suis necessitátibus adjuvábo. Jura, honóres, privilégia, & auctoritátem Sanctæ Románæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, & successórum prædictórum, conservâre, defèndere, augêre, & promovére curábo. Neque ero in consílio, vel facto, seu tractátu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eándem Románam Ecclésiam áliqua sinistra, vel præjudiciália personárum, juris, honóris, status, & potestátis eórum machinéntur. Et si tália à quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro posse; & quanto cítiùs pótero, significábo eídem Dómino nostro, vel álteri, per quem possit ad ipsius notítiam pervenire. Régulas sanctórum Patrum, decré-

ta, ordinatiónes, seu dispositiónes, reservatiónes, provisiónes, & mandâta Apostólica; totis víribus observâbo, & fáciam ab aliis observári. Hæréticos, schismáticos, & rebélles eîdem Dómino nostro, vel succesśóribus prædíctis pro posse pérsequar, & impugnâbo. Vocâtus ad synodum, véniam, nisi præpedîtus fúero canónica prepeditiône. Apostolôrum límina singulis triénniis persónáliter per me ipsum visitâbo; & Dómino nostro, ac succesśóribus præfátis ratiônem reddam de toto meo pastoráli officio, ac de rebus ómnibus ad meæ Ecclésiæ statū, ad cleri, & pópuli discíplînam, animârum dénique, quæ meæ fidei tráditæ sunt, salûtem quovis modo pertinéntibus, & vicissim mandâta Apostólica humíliter recípiam, & quàm diligentíssimè éxequar. Quòd si legítimo impediménto detētus fúero, præfâta ómnia adimplêbo per certum Núntium, ad hoc speciâle mandâtum habéntem, de grémio mei Capítuli, aut álium in dignitâte Ecclesiástica constitûtum, seu áliàs personâtum habéntem; aut, his mihi deficientibus, per diœcêsânum Sacerdôtem; & clero deficiénte omníno, per áliquem álium Presbyterum sæculârem, vel regulârē, spectâtæ probitâtis, & religiônis, de supradíctis ómnibus plenè instrúctū. De hujúsmodi autem inpediménto docêbo per legítimas probatiónes ad Sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardinâlem proponéntem in Congregatiône sacri Concilii, per supradíctum Núntium transmitténdas. Possessiónes verò ad mensam meam pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque impignorâbo; nec de novo infeudâbo, vel áliquo modo alienâbo, étiam cum consénsu Capítuli Ecclésiæ meæ, inconsúlto Románo Pontífice. Et si ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadā super hoc édita constitutiône conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Dictus Pontifex in gremio suo líbrum Euangeliorum ambabus manibus apertum tenens, inferiore parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, & Electo adhuc coram eo genuflexo, dicente:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Tum Pontifex respondet:

Deo grátias.

Iuramento præstito, Pontifex surgit cum mitrâ, & pallium de altari accipit, & illud super humeros Electi, adhuc ante se genuflexi, imponit, dicens:

AD honôrem omnipoténtis Dei, & beátæ Maríæ semper vírginis, ac beatôrum Apostolôrum Petri, & Pauli, Dómini nostri N. Papæ N. & sanctæ Románæ Ecclésiæ, necnon Ecclésiæ N. tibi commissæ, trádimus tibi Pállium de córpore beáti Petri sumptum, in quo est plenitúdo Pontificâlis officii, cum Patriarchâlis, vel Archiepiscopalis nóminis appellatiône; ut utâris eo intrà Ecclésiam tuam certis diêbus, qui exprimúntur in privilégiis ab Apostólica sede concéssis. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quo dato, Pontifex, detecto capite, vadit ad cornu Euangelii altaris, & Patriarcha, vel Archiepíscopus surgit cum Pallio; & ascendens ad altare, crucē suam ante se habens, si sit in Ecclesia sua, vel alia suæ diœcesis, vel provinciæ, detecto capite benedicit populo solemniter, dicens: Sit nomen &c.

Qua benedictione data, dimissis in Ecclesia paramentis, omnes ad sua revertuntur.

Et, quia Pontificalis officii plenitudo confertur per Pallium, antequam obtinuerit quis Pallium, licèt sit consecratus, non sortitur nomen Patriarchæ, Primatis, aut Archiepiscopi, & non licet ei Episcopos cōsecrare; nec convocare ad concilium; nec Chrisma conficere; neque Ecclesias dedicare; nec Clericos ordinare, etiam si Pallium in alia Ecclesia habuisset, cùm oporteat petere novum Pallium.

Potest tamen, quando vult, Missam sinè Pallio, & sādaliis celebrare.

Poteſt etiam hujuſmodi conſecrationes ante Pallii receptionem alteri committere, dummodo non ſit in mora petendi Pallium.

Neque ante habitum Pallium poteſt Electus ante ſe crucem deferre, ſed tantùm poſtea.

Nec poteſt Patriarcha, vel Archiepiſcopus uti pallio extra ſuum Patriarchatum, vel provinciam; & non omni tempore, ſed tantùm in Eccleſiis, in Miſſarum ſolemniis, in feſtis præcipuis, non in proceſſionibus, neque in Miſſis pro defunctis. Et quia Pallium eſt perſonale, ideo accommodari non poteſt; neque in morte alicui relinqui; ſed Patriarcha, vel Archiepiſcopus, cum eo ſepeliri debet.

DIES, QUIBUS PALLIO *uti poteſt Patriarcha, ſive Archiepiſcopus, ſunt hi*:

Nativitas Dñi noſtri Jeſu Chriſti;
Sancti Stephani Protomartyris;
Sancti Joannis Apoſtoli, & Euangeliſtæ;
Circumciſio Domini;
Epiphania Domini;
Dominica in palmis;
Feria quinta in cœna Domini;
Sabbatum ſanctum;
Dominica Reſurrectionis cum duobus diebus ſequentibus;
Dominica in albis;
Aſcenſio Domini;
Dominica Pentecoſtes;
Feſtum Corporis Chriſti;
Feſtivitates quatuor beatæ Mariæ ſemper virginis; Purificationis, Annuntiationis, Aſſumptionis, & Nativitatis;
Nativitas ſãcti Joannis Baptiſtæ;
Feſtum omnium Sanctorum;
Feſtivitates omnium Apoſtolorum;
Dedicationes Eccleſiarum;
Principales feſtivitates Eccleſiæ ſuæ;
Ordinationes Clericorum;
Conſecrationes Epiſcoporum, & Virginum;
Dies anniverſarius Dedicationis Eccleſiæ;
Et Conſecrationis ſuæ.

DE BENEDICTIONE ABBATIS.

In primis benedicendus provideat de mandato Apoſtolico, benedictionem ſibi impendendã Pôtifici committente.

Deinde ſtatuta die benedictionis, quæ debet eſſe Dominica, vel feſtiva, tam ipſe Pontifex, quàm Electus conveniat, quòd die præcedenti jejunent.

In Eccleſia, ubi benedictio fiet, ornantur duæ capellæ, major pro Pontifice, minor pro Electo. In majori quidem ſuper altari parato, ut eſt moris, erit crux in medio, & ad minus quatuor candelabra. In terra

ad gradus altaris erunt tapetia strata.

Paratur etiam in loco congruo credentia pro Pontifice, super quam erit mappa munda, duo candelabra, vasa ad abluendum manus, cũ suis mantilibus; vas cum aqua benedicta, & aspersorio; thuribulum cum navicella, cochleari, & incenso; ampullæ pro vino, & aqua pro sacrificio; Calix, hostiaria cum hostiis.

Item paramenta omnia Pontificalia coloris tempori, & officio Missæ convenientis, videlicet, sandalia, amictus, alba, cingulum, crux pectoralis, stola, tunicella, dalmatica, chirothecæ, planeta, mitra auriphrygiata, annulus Pontificalis, baculus pastoralis, & manipulus.

Item paratur faldistorium ornatum pro Pontifice, & tria scabella, pro Electo, & duobus Abbatibus Assistentibus, Missale, & Pontificale. Pontifex habeat tres capellanos ad minus, cum superpelliceis, & duos scutiferos ad credentiam. In capella verò minore pro Electo, quæ à majori debet esse distincta, paratur altare cum cruce, & duobus candelabris, & super illud Missale, & Pontificale, ac paramenta omnia Pontificalia albi coloris, ut supra pro Pontifice numerata sunt. Et hoc, si Abbas benedicendus sit de mitra. Si verò non sit de mitra, parantur tantũ paramenta Sacerdotalia; & ultra illa, pluviale album; prope altare sit credentia minor cum mappa munda, & vasis ad abluendum manus. Ponuntur etiam quinque mappulæ æqualis mensuræ, factæ ex una canna cum dimidia panni linei subtilis; & candelæ octo unius libræ quælibet, quarum quatuor super altare Pontificis, duæ super ejus credentiam, & duæ super altare Electi ponuntur. Annulus cum gemma benedicendus, & Electo tradendus; vestes monasticæ, seu regulares; & pro offertorio intortitia duo, quatuor librarum quodlibet; duo panes magni, & duo barilia vini; panes, & barilia ornentur, duo, videlicet, videantur argentea, & duo aurea, hinc & inde, insignia Pontificis, & Monasterii, seu Electi habentia, cum capello, vel cruce, vel mitra pro cujusque gradu, & dignitate.

Adsint duo Abbates Assistentes, qui sint induti superpelliceo, stola, pluviali, & mitra simplici alba.

Hora igitur competenti Pontifex, Electus, Assistentes, & alii qui benedictioni interesse debent, ad Ecclesiam conveniunt, & Pontifex, facta oratione ante altare, ascendit ad sedem, si sit in Ecclesia sua, vel accedit ad faldistorium in capella sua, juxta cornu altaris Epistolæ præparatum, & ibi de more paratur. Interim etiam Abbates Assistentes sua paramenta prædicta capiunt. Quibus sic paratis, Pontifex sedet cum mitrâ super faldistorium, ante medium altaris sibi paratum. Electus verò in habitu suo quotidiano medius inter Abbates Assistentes paratos,

&

& mitratos Pontifici cum debitis reverentiis præſentatur, atque eidem mandatum Apoſtolicum traditur. Quo publicè lecto per Pontificis notarium, Electus genuflectit ante Pontificem, qui ſurgit, depoſitâ mitrâ, & ſuper eum dicit orationes ſequentes, niſi jam ſit profeſſus.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum, & terram.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus, indulgéntiæ pater, qui ſeveritâtem tuæ diſtrictiônis témperans, indulſiſti ne filius portet iniquitâtem patris; & qui mira diſpenſatiône, étiam malis bene utens, tuæ dignatiônis grátiam per eos frequénter operâris, quæſumus, cleméntiam tuam, ut huic fámulo tuo non obſiſtat, quòd hábitum religiônis, per nos, tanta, ac tali re indígnos, áccipit; ſed miniſtérium, quod extérius per nos exhibêtur, tu intériùs per donum Spíritus ſancti exequâris. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejúſdem Spíritus ſancti Deus, &c.

Orêmus.

DEus, qui per coætérnum filium tuum cuncta creáſti, quique mundum, peccátis inveterâtum per myſtérium ſanctæ incarnatiônis ejus renovâre dignâtus es, te ſuppliciter exorâmus, ut ejúſdem Dómini noſtri grátia, ſuper hunc fámulum tuum, abrenuntiatiônem ſæculi profiténtem, cleménter reſpícere dignêris; per quam in ſpíritu ſuæ mentis renovâtus, véterem hóminem cum áctibus ſuis éxuat; & novum, qui ſecúndùm Deum creâtus eſt, indúere mereâtur. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine Jeſu Chriſte, qui es via, ſinè qua nemo venit ad Patrẽ, quæſumus, cleméntiam tuam, ut hunc fámulum tuum, à carnálibus deſidériis, abſtráctum, per iter diſciplínæ regulâris dedúcas, & qui peccatóres vocâre dignâtus es, dicens: Veníte ad me omnes, qui laborâtis, & oneráti eſtis, & ego vos reficiam; præſta, ut hæc vox invitatiônis tuæ ita in eo convaléſcat; quâtenus peccatórum ónera depónens, & quàm dulcis es, guſtans, tua refectiône ſuſtentári mereâtur, & ſicut atteſtári de óvibus tuis dignâtus es, agnóſce eum inter oves tuas; ut ipſe te agnóſcat, & aliênum non ſequâtur, ſed te; neque áudiat vocem aliôrum, ſed tuam, qua dicis: Qui mihi miníſtrat, me ſequâtur. Qui vivis, & regnas Deus, &c.

Orêmus.

SAncte Spíritus, qui te Deum, ac Dóminum mortálibus revelâre dignâtus es, immênſam tuæ pietâtis grátiam poſtulâmus; ut, ſicut ubi vis, ſpiras, ſic & huic fámulo tuo affectum devotiônis, indúlgeas.

Et quóniam tuâ ſapiéntiâ eſt cónditus, tua quoque providéntia gubernêtur. Quem juxta tibi conſuêtam grátiam únctio tua de ómnibus dóceat; & per interceſſiônem Sancti N. quem præcípuum hujus ſanctæ inſtitutiônis legislatôrem dediſti, necnon & aliôrum Sanctôrum, ad quorum nómina profeſſiônem facit, eum à vanitâte ſæculi veráciter convérte. Et ſicut es ómnium peccatôrum remíſſio, ita depriméntes impietâtis colligatiónes in eo diſsólve; & ad obſervántiam hujus ſancti propóſiti fac eum ita certâtim ſervêre, ut in tribulatiônibus, & angúſtiis tua indeficiénti conſolatiône váleat reſpirâre; ut juſtè, & piè, per veram humilitâtem, atque obediéntiam in fratérna charitâte fundâtus, quod, te donante, hódie promíttit, felici perſeverántia cómpleat. Quod ipſe præſtâre dignêris, qui cum Deo Patre, ſanctôque unigénito Filio ejus Dómino noſtro Jeſu Chriſto vivis, & gloriâris Deus, per infinîta ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde benedicuntur veſtes, quæ novæ afferuntur; & tenentur per unum ex miniſtris Electi coram Pontifice, qui ſtans ſinè mitra, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Domine Jeſu Chriſte, qui tégumen noſtræ mortalitâtis indúere dignâtus es, obſecrâmus im menſam tuæ largitâtis abundántiam, ut hoc genus veſtiménti, quod ſancti Patres ad innocéntiæ, vel humilitâti judícium abrenuntiántes

ſæcu-

sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene-✠dícere dignêris, ut hic fámulus tuus, qui hoc indûtus fúerit vestiménto, te quoque indúere mereâtur. Qui vivis & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amē.

Et aspergit vestes cum aquâ benedictâ. Post hæc Pontifex sedet cum mitrâ, & exuit Electum veste sæculari, dicens:

Exuat te Dóminus véterem hóminem, cum áctibus suis.

Et mox induit illum habitum Monasticum, dicens:

Induat te Dóminus novum hóminem, qui secúndùm Deum creâtus est, in justítia, & sanctitâte veritâtis.

Tunc, depositâ mitrâ, surgit Pótifex, & dicit:

Orêmus.

Deus misericors, Deus clemens, cui cuncta bona placent, sinè quo nihil boni inchoâtur, nihilque boni perficitur; adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietâtis aures; & hunc fámulum tuum, cui in tuo sancto nómine hábitum sacræ religiónis impónimus, à mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; & concêde ei, ut in hoc sancto propósito devôtus persístere, & remissiône peccatórum percépta, ad electórum tuórum váleat pervenîre consórtium. Per Dóminum nostrū Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Quibus dictis, sedet Pontifex; & imponitur sibi mitra; & Electus, professionem emissurus, junctis ante pe-

ctus manibus, coram eo genuflexus, dicit:

SUſcipe me Dómine, ſecúndùm elóquium tuum, & vivam; & non confúndas me ab expectatiône mea.

Circumſtantibus, vel monachis, ſi ſit in ſuo monaſterio, reſpondentibus.

SUſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam, in médio templi tui.

℣. Glória Patri, & Fílio, & Spíritui ſancto.

℟. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Et hoc ter, tam per Electum, quã per circumſtantes, repetitur. Deinde Electus ante altare, & Pontificem ſe proſternit in terram; & dicuntur ſequentes Pſalmi per Pontificem ſedentem cum mitrà, circumſtantibus reſpondentibus.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitâte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundâtur exultatiône univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilônis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcêtur, cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, in ſpíritu veheméti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitâte Dñi virtûtum, in civitâte Dei noſtri: Deus fundâvit eã in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam, in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: narrâte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtûte ejus, & diſtribúite domos ejus, ut enarrêtis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſæcula.

Glória Patri, & Fílio, & Spíri tui ſancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

MIſerêre mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuã.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiônum tuárum, dele iniquitâtem meam.

Amplius lava me ab iniquitâte mea: & à peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitâtem meam ego cognóſco: & peccâtum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci: ut juſtificêris in ſermónibus tuis, & vincas cum judicâris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum: & in peccátis concêpit me mater mea.

Ecce enim veritâtem dilexísti: incérta, & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, & mundâbor: lavâbis me, & super nivem dealbâbor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: & exultábunt ossa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua & spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam salutâris tui: & spíritu principáli confirma me.
Docêbo iníquos vias tuas: & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: & exultâbit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtum Deus non despícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptâbis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória, &c.

Ecce quàm bonum, & quàm jucúndum, habitâre fratres in unum.
Sicut unguéntum in cápite, quod descéndit in barbam, barbam Aarõ.
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandâvit Dóminus benedictiônem, & vitam usque in sæculum.
Glória Patri, &c.

Quibus finitis, Pontifex, depositâ mitrâ, surgit, & dicit:
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiônem,
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvum fac servum tuum Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Nihil profíciat inimîcus in eo.
℟. Et fílius iniquitâtis non appônat nocêre ei.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

Deus, qui non vis mortem peccatôris, sed per pœniténtiam, & emendatiônem, vitam semper inquîris, te supplíciter deprecâmur, ut huic fâmulo tuo sæculáribus áctibus renuntiánti largè tuæ pietâtis grátiam infúndere dignêris; quáte-

nus

nus castris tuis insértus, ita tibi militándo, statum vitæ præséntis percúrrere váleat; ut bravîum ætérnæ remunerationis, te donánte, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, sedet Pontifex, & mitram accipit; ac coram eo genuflexus Electus emittens professionem, ex præscripto cujusque congregationis, in charta scriptam, quam in manibus tenet, & legit.

Qua lecta, ponit chartam ipsam super altare; & iterum, ut prius, genuflectit coram Pontifice incipiente, & schola prosequente. Antiphonam:

Qua dicta, Pontifex adhuc cum mitrâ sedens accipit eum in congregationem, & societatem aliorum Monachorum sui Ordinis, dicens:

OMnes quamvis per grátiam baptísmi, fratres simus in Christo, & unum patrem habeâmus in cœlo, si ejus præcéptis, prout póssumus, obséquimur, proculdúbio tunc máximè unîmur, quando oratiónibus, & beneficiis ínvicem nos copulâmus; quemádmodum in primitíva Ecclésia sancti Patres, quibus cor unum, & ánima una erat, fecisse legúntur, quorum plures Christi amôre mente accénsi, possessiónes, & facultátes rerum vendéntes, congregátis in unum prétiis, ad Apóstolos ferébant gaudéntes. Quæ Apóstoli accipiéntes, tribuébant ómnibus, prout ópus erat. Sicque iste nihilóminus, Deo inspiránte, eôrum exémplo commónitus, religiosôrum órdinis sancti N. optat conjúngi consórtiis. Idcírco damus ei commûnem societâtem vivéndi cum illis, quantum à Domino póssumus proméréri, & nostrum est largíri, quátenus cum eléctis à remuneratôre ómnium bonôrum váleat præmia repromíssa percípere, præstánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit, & regnat Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Qua dicta, Pontifex, & omnes Monachi præsentes, recipiunt eum ad osculum pacis.

Deinde Electus vadit ad capellam suam, in qua paratur amictu, alba, cingulo, & stola in modum Presbyteri, ac pluviali; & associatus medius inter duos Abbates indutos superpelliceo, stola, pluviali, & mitra simplici, si benedicendus sit de

mitra,

mitra, alias inter priorem, & seniores, aut duos seniores religiosos sui si adsunt, aut alterius monasterii, indutos superpelliceo, & pluviali ducitur ad Pontificem in faldistorio ante altare sedentem, cui, deposito bireto, se humiliter inclinans, facit reverentiam. Assistentes etiam, dectis capitibus, illa inclinantes, Pontificem venerantur. Tum sedent omnes eo ordine, prout in consecratione Episcopi supra dictum est. Et, postquam parum quieverint, surgunt omnes capitibus detectis, & senior Assistentium, stans detecto capite versus ad Pontificē dicit, Adest &c. ut infra.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritâte Apostólica.

Adest, Reverendissime Pater, Eléctus Monastérii N. órdinis sancti N. diœcêsis N. quem ad vestram Reverendíssimam Paternitâtem, ex parte convéntus ejúsdem monastérii dúximus præsentándum, humíliter postulántes à vobis, ut ipsum in Abbâtem dicti monastérii, auctoritâte Apostólica vobis commissa, dignémini ordinâre.

Pontifex interrogat eos, dicens: Habêtis mandâtum Apostólicum?

Respondet ille: Habêmus.

Pontifex dicit: Legâtur.

Tum notarius Pontificis accipiens mandatum à præsentante, illud legit à principio usque ad finem. Interim omnes sedent, tectis capitibus. Quo totaliter perlecto, Pontifex dicit: Deo grátias.

Vel si benedictio fit vigore literarum Apostolicarum, per quas etiam juramenti receptio committitur, literis lectis, antequam Pontifex aliquid dicat, Electus de scabello suo veniens, coram Pontifice genuflectit, & legit juramentum de verbo ad verbum, juxta formam juramenti, prout infra.

Ego N. Eléctus monastérii N. órdinis sancti N. diœcêsis N. ab hac hora in ántea fidêlis, & obédiens ero beáto Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclêsiæ, & Dómino nostro, Dómino N. Papæ N. suísque successóribus canónicè intrántibus. Non ero in consílio, aut consénsu, vel facto, ut vitam perdant, aut membrum; seu capiántur mala captiône; aut in eos violénter manus quomodólibet ingerántur; vel injúriæ áliquæ inferántur, quovis quæsito colôre. Consílium veró, quod mihi creditúri sunt per se, aut Núntios suos, seu literas, ad eôrum damnum, me sciénte, némini pandam. Papâtum Románū, & Regália sancti Petri adjûtor eis ero ad retinéndum, & defendéndū, salvo meo órdine, contra omnem hóminem. Legâtum Apostólicæ Sedis in eúndo, & redeúndo honorísicè

tractâbo, & in suis necessitátibus adjuvâbo. Iura, honóres, privilégia, & auctoritâtem Sanctæ Romanæ Ecclésiæ, Dómini nostri Papæ, & successôrum prædictôrum, conservâre, defendere, augère, & promovêre, curâbo. Neque ero in consilio, vel facto, seu tractâtu, in quibus contra ipsum Dóminum nostrum, vel eándem Románam Ecclésiam áliqua sinistra, vel præjudiciália personârum, juris, honôris, status, & potestâtis eôrum machinéntur. Et si tália à quibuscúmque tractári, vel procurári nóvero, impédiam hoc pro posse; & quanto citiùs pótero, significâbo eidem Dómino nostro, vel álteri, per quem possit ad ipsius notitiam pervenîre. Régulas sanctôrũ Patrum, decrêta, ordinatiónes, seu dispositiónes, reservatiónes, provisiónes, & mandâta Apostólica, totis víribus observâbo, & fáciam ab áliis observári. Hæréticos, schismáticos & rebélles eidem Dómino nostro, vel successóribus prædictis pro posse pérsequar, & impugnâbo. Vocâtus ad synodum, véniam, nisi præpedîtus fúero canónica præpeditióne. Possessiónes verò ad monastérium meum pertinéntes non vendam, nec donâbo, neque impignorâbo, nec de novo infeudâbo, vel áliquo modo alienâbo, étiam cum consénsu Convẽtus monastérii mei, inconsûlto Románo Pontifice. Et si ad áliquam alienatiônem devénero, pœnas in quadam super hoc édita constitutióne conténtas, eo ipso incúrrere volo.

Quo per eum lecto, Pontifex supra gremium suum librũ Euangeliorum apertum tenens inferiori parte libri Electo versa, ab eo præstationem hujusmodi juramenti recipit, Electo dicente:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Et textum Euangeliorum ambabus manibus tangente, tum, non priùs, dicit Pontifex:

Deo grátias.

Deinde Electo, & Assistentibus sedentibus Pontifex intelligibili voce legit sequens examen:

Anti-

Antîqua sanctôrum Patrum institútio docet, & præcipit, ut is, qui ad régimen animârum elígitur, examinári, & interrogári débeat de diversis causis, & móribus, quæ huic regímini cóngruunt, ac necessária sunt. Eâdem igitur auctoritâte, te, frater charissime, interrogâmus.

Interrogatio.

V is tuum sanctum propósitum, & sancti N. régulam observâre, tibíque subjéctos, ut idípsum fáciant, diligénter instrúere?

Electus assurgens, detecto capite, ad istam, & ad omnes alias responsiones sequentes, respondet: Volo.

Interrogatio.

V is mores tuos ab omni malo temperâre, & quantum, adjuvánte Dómino, póteris, ad omne bonum commutâre? ℟. Volo.

Interrogatio.

V is castitâtem, sobrietâtem, humilitâtem, & patiéntiam, cum Dei adjutório, in te ipso custodîre, subditósque tuos tália docêre? ℟. Volo.

Interrogatio.

V is res monastérii tibi commíssi fidéliter custodîre, & in usus Ecclésiæ, fratrum, páuperum, & peregrinórum distribúere? ℟. Volo.

Interrogatio.

V is sanctæ matri Ecclésiæ Románæ, ac Sanctíssimo Dómino Nostro N. summo Pontífici, ejúsque successóribus fidem, subjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam devótè, & fidéliter per ómnia perpétuò exhibêre? ℟. Volo.

Si vero benedicendus exemptus non est, neque auctoritate Apostolica, sed ab ordinario suo Pontifice

benedicitur; post prædictas omnes interrogationes subjungitur etiam sequens, quæ aliàs, omittitur, quando benedicendus est ab ordinaria jurisdictione exemptus.

Interrogatio.

Vis sanctæ Ecclésiæ N. (nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Prælati jurisdictioni Electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti existunt) mihíque ejúsdem Patriárchæ, vel Archiepíscopo, vel Epíscopo, & meis succesſóribus fidem, subjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam devótè, & fidéliter perpétuò exhibêre? ℟. Volo.

Si autem benedicendus Abbas, non exemptus auctoritate Apostolica, ab alio, quàm ordinario suo Pontifice benedicitur, Pontifex benedictionem ei impensurus, loco interrogationis, proximè positæ, & illa omissa, sequentem subjungit, dicens:

Vis sanctæ Ecclésiæ N. (nominando Ecclesiam Patriarchalem, Metropolitanam, seu Cathedralem, cujus Pontificis jurisdictioni Electus Abbas, seu ejus monasterium subjecti existunt) illiúsque Patriárchæ, aut Archiepíscopo, vel Epíscopo, ac suis succesſóribus fidem, subjectiônem, obediéntiam, & reveréntiã, devótè, & fidéliter perpétuò exhibêre? ℟. Volo.

Subjungit Pontifex:

Hæc ómnia, & cætera bona tribuat tibi Dóminus, & custódiat te, atque corróboret in omni bonitâte.
℟. Amen.

Tunc Electus ante Pontificem genuflexus osculatur ejus manum. Deinde, depositâ mitrâ, surgit Pontifex, & stans versus ad altare, facit Confessionem, Electo à sinistris sibi respondente. Qua finita, Pontifex ascendens ad altare, osculatur illud, & Euangelium in Missa dicendum; atque incensat altare more solito; deinde accedit ad sedem suam; & procedit in Missa usque ad Allelúja, sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusivè. Si verò Missa legitur, osculato altari, & Euangelio, omissa incensatione, omnia prædicta leguntur in altari. Electus verò vadit cum Assistentibus ad capellam suam; ubi, deposito pluviali, accipit sandalia; dicens Psalmos cõsuetos. Tum accipit crucem pectoralem; aptatur ei stola, ut ab humeris dependeat; deinde tunicellam, dalmaticam, planetam, & manipulum, & hoc, si ex privilegio mitrâ uti possit; qua si uti sibi licet, & priùs sit professus, ac Missa legatur, potest accipere sandalia, & dicere Psalmum. Quàm dilécta, &c. ac paramenta omnia Sacerdotalia capere, dempta planeta, cujus loco accipit pluviale, ante inchoationem officii, eo tempore, quo Pontifex eum benedicturus Pontificalia paramenta recipit. Si verò non sit de mitra, deposito pluviali, & retentâ stolâ, in

modum

modum Presbyteri, accipit planetã tantùm. Qua indutus, stans in altari suo medius inter Assistentes, prosequitur Missam usque ad Allelúja, si dicitur, sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusivè. Et cùm dicit, Dóminus vobíscum, non se debet ad populum vertere. Missa dicitur de die cum Collecta pro Electo sub uno Per Dóminum, cum Collecta diei per Pontificem.

Oratio.

Concêde, quæsumus, Dómine, huic fámulo tuo, ut prædicándo, & exercéndo, quæ recta sunt, per exémplum bonôrum óperum ánimos suôrum instruat subjectôrum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem á te piissimo pastôre percípiat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculôrum.

℟. Amen.

Electus verò dicit orationem:

Concêde, quæsumus, Dómine, mihi fámulo tuo, ut prædicándo, & exercéndo, quæ recta sunt, per exémplum bonôrum óperũ ánimos meôrum instruam subjectôrum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem à te piissimo pastôre percípiam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum.

℟. Amen.

Dicto Graduali, si Allelúja est dicendum, alioquin dicto etiã Tractu, vel Sequentia usque ad ultimũ versum exclusivè, Pontifex sedet cũ mitrâ in faldistorio suo ante altare, & ante eum reducitur Electus per Assistentes; &, facta Pontifici reverentia, ut priùs, surgit Pontifex, & genuflexus cum mitrâ procumbit in faldistorio suo. Assistentes genuflectunt ante scabella. Electus verò ad sinistram Pontificis prosternit se. Tũc cantores incipiunt, choro respondẽte, vel, si non sint cantores, & chorus, dicit Pontifex, cæteris sibi respondentibus, Antiphonam:

Ne remi niſcâris, Dómine, de licta noſtra, vel parén tum noſtrórum; neque vindíctam ſumas de peccá tis noſtris, Dómine Deus noſter. Evovae.

Pſalmus 6.

Domine, ne in furôre tuo árguas me: neque in ira tua corrípias me.

Miſerêre mei Dómine, quóniam infirmus ſum: ſana me Dómine, quóniam conturbâta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbâta eſt valde: ſed tu Dómine úſquequo?

Convértere Dómine,& éripe ánimã meam: ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam,

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tui: in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavâbo per ſingulas noctes lectum meum:

lacry-

lácrymis meis ſtratum meũ rigâbo.
Turbâtus eſt à furôre óculus meus: inveterâvi inter omnes inimícos meos.
Diſcédite à me omnes, qui operámini iniquitâtem: quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiônem meam, Dóminus oratiônem meam ſuſcêpit.
Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimici mei: convertántur & erubéſcant valde velóciter.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 31.

BEáti, quorum remíſſæ ſunt iniquitátes: & quorum tecta ſunt peccâta.
Beâtus vir, cui non imputâvit Dóminus peccâtum, nec eſt in ſpíritu ejus dolus.
Quóniam tacui, inveteravérunt oſſa mea, dum clamârem tota die.
Quóniam die ac nocte gravâta eſt ſuper me manus tua: convérſus ſum in ærúmna mea, dũ confígitur ſpina.
Delictum meum cógnitum tibi feci: & injuſtitiam meam non abſcóndi.
Dixi: Confitêbor advérſum me injuſtitiam meam Dómino: & tu remiſiſti impietâtem peccâti mei.
Pro hac orâbit ad te omnis ſanctus, in témpore oppórtuno.
Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum à tribulatiône, quæ circúmdedit me: exultátio mea, érue me à circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradiêris: firmâbo ſuper te óculos meos.
Nolíte fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intellectus.
In camo & fræno maxillas eôrum conſtringe, qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatôris, ſperántẽ autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino & exultâte juſti, & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper: & in ſæcula ſæculôrum. Amen.

Pſalmus 37.

DOmine ne in furôre tuo árguas me, neque in ira tua corrípias me.
Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi: & confirmáſti ſuper me manum tuam.
Non eſt ſánitas in carne mea à fácie iræ tuæ: non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatôrum meôrum.
Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput meum: & ſicut onus grave gravâtæ ſunt ſuper me.
Putruérunt, & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, & curvâtus sum usque in finem: tota die contristâtus ingrediêbar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: & non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, & humilâtus sum nimis: rugíêbam à gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: & gémitus meus à te non est abscónditus.
Cor meum conturbâtum est, derelîquit me virtus mea: & lumen oculôrum meôrum, & ipsum non est mecum.
Amíci mei, & próximi mei, advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt.
Et qui juxta me erant, de longè stetérunt: & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiêbam: & sicut mutus non apériens non suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: & non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dòmine, sperávi: tu exáudies me Dómine Deus meus.
Quia dixi: Ne quando supergáudeant mihi inímici mei: & dum commoveńtur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniã ego in flagella parâtus sũ: & dolor meus in conspéctu meo sẽper.
Quóniam iniquitâtém meam annuntiâbo: & cogitâbo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: & multiplicáti sunt qui odérunt me iníquè.
Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: quóniam sequêbar bonitâtem.
Ne derelinquas me Dómine Deus meus: ne discésseris à me.
Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salûtis meæ.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculôrum. Amen.

Psalmus 50.

Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuã.
Et secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum, dele iniquitâtem meam.
Amplius lava me ab iniquitâte mea: & à peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitâtem meam ego cognósco: & peccâtum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: ut justificêris in sermónibus tuis, & vincas cum judicâris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: & in peccátis concêpit me mater mea.
Ecce enim veritâtem dilexísti: incérta, & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestâsti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundâbor: lavâbis me, & super nivem dealbâbor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: & exultâbunt ossa humiliâta.
Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me à fácie tua & Spíritum sanctum tuum ne áuferas à me.
Redde mihi lætítiam salutâris tui, & spíritu principáli confirma me.
Docêbo iníquos vias tuas: & ímpii ad te convertêntur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salûtis meæ: & exultâbit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam.
Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: holocáustis non delectáberis.
Sacrificium Deo spíritus contribulâtus: cor contrîtum, & humiliâtum Deus non despícies.
Benígnè fac Dómine in bona voluntâte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptâbis sacrificium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: tunc impónent super altâre tuum vítulos.
Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculôrũ. Amẽ.

Psalmus 101.

DOmine exáudi oratiônem meam: & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam à me: in quacúmque die tribulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: & ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: quia oblîtus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: factus sum sicut nycticorax in domicílio:
Vigilâvi, & factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrâbant mihi inimíci mei: & qui laudábant me, advérsùm me jurâbant.
Quia cínerem tamquam panem mãducâbam, & potum meum cum fletu miscêbam.
A fácie iræ & indignatiónis tuæ: quia élevans allisisti me.
Dies mei sicut umbra declinavérũt: & ego sicut fœnum árui.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: & memoriâle tuum in generatiônem, & generatiônem.
Tu exúrgens miseréberis Sion: quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniã placuérunt servis tuis lápides ejus: & terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges térræ glóriam tuam.
Quia ædificâvit Dóminus Sion: & vidébitur in gloria sua.
Respéxit in oratiônem humílium: & non sprevit precem eôrum.
Scribántur hæc in generatiône áltera: & pópulus, qui creábitur, laudâbit Dóminum.
Quia prospéxit de excélso sancto suo; Dóminus de cœlo in terram aspéxit.
Ut audîret gémitus compeditôrum: ut sólveret filios interemptôrum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini; & laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum, & reges ut sérviant Dómino,
Respóndit ei in via virtûtis suæ: paucitâtem diêrum meôrum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diêrum meôrum: in generatiône & generatiônem anni tui.
Inítio tu Dómine terram fundásti; & ópera mánuum tuârum sunt cœli.
Ipsi peribunt, tu autem pérmanes: & omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutâbis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.
Filii servôrum tuôrum habitábunt: & semen eôrum in sæculum dirigêtur.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculôrum. Amen.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiônis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinêbit?
Quia apud te propitiátio est: & propter legẽ tuam sustinui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperâvit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculôrum. Amen.

Psalmus 142.

Domine exáudi oratiônem meam: áuribus pércipe obsecratiônem meam in veritâte tua: exáudi me in tua justítia:
Et non intres in judícium cum servo tuo; quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecûtus est inimîcus ánimã meã: humiliâvit in terra vitã meã.

Collocâvit me in obſcúris ſicut mórtuos ſæculi: & anxiâtus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbâtum eſt cor meum.
Memor fui diêrum antiquôrum meditâtus ſum in ómnibus opéribus tuis: & in factis mánuum tuârum meditâbar.
Expándi manus meas ad te: ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.
Velóciter exáudi me Dómine: deſècit ſpíritus meus.
Non avértas fáciem tuam à me, & ſímilis ero deſcendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam: quia in te ſperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedûcet me in terram rectam: propter nomen tuum Dómine vivificâbis me, in æquitâte tua.
Edúces de tribulatiône ánimam meam: & in miſericórdia tua diſpérdes omnes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tribulant ánimam meam, quóniam ego ſervus tuus ſum.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſæcula ſæculôrũ. Amẽ.
Deinde repetitur Antiphona. Ne reminiſcâris, Dómine, &c. ſupra ante Pſalmos ſub notis poſita. Et ſubjunguntur immediatè Litaniæ, quæ habẽtur in ordinatione Subdiaconi. Cumque in iis dictum fuerit.
Ut ómnibus fidélibus &c.
℟. Te rogâmus audi nos.
Surgit ab accubitu Pontifex, & in manum ſiniſtram accipit baculũ paſtoralem, & converſus ad Electũ, dicit:
Ut hunc præséntem Eléctum bene✠dícere dignêris.
℟. Te rogâmus audi nos.
Deinde, dicit:
Ut hunc præséntem Eléctum bene✠dícere, & ſancti✠ficâre dignêris.
℟. Te rogâmus audi nos.
Producendo ſingulis vicibus ſuper Electum manu dextera ſignum crucis; & mox redit ad accubitum, & perficiuntur Litaniæ, quibus finitis, Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & ſtans verſus ad Electum proſtratum manentem, dicit:
Pater noſter.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiônẽ.
℟. Sed líbera nos à malo.
℣. Salvum fac ſervum tuum, Dñe.
℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Mitte ei, Dñe, auxílium de ſancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Hic accípiet benedictiônẽ à Dño.
℟. Et miſericórdiã à Deo ſalutári ſuo.
℣. Memor eſto congregatiônis tuæ.
℟. Quam poſſedíſti ab inítio.
℣. Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & exitum tuum.

℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculū.
℣. Dóminus cuſtódiat te ab omni malo.
℟. Cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.
℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos.
℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.
℣. Dómine exáudi oratiônem meā,
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Concêde, quæſumus, omnípotens Deus, affēctui noſtro tuæ miſeratiônis effēctum; & hunc ſamulum tuum, quem ad régimen animârum elígimus, grâtiæ tuæ dono proſéquere; ut, te largiénte, cum ipſa tibi noſtra electiône placeâmus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus,

Unctôrum bonôrum inſtitûtor Deus, qui per Móyſen ſamulum tuum, ad gubernándas Ecclēſias præpóſitos inſtituíſti, tibi ſúpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorâmus; ut hunc ſamulum tuum, quem commûnis eléctio famulôrum tuôrum Abbâtem óviū tuârum eſſe conſtítuit, protectiônis tuæ grâtia munîre dignêris; ſicque régere ſúbditos, commendatáſque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlôrum adipiſcâtur; quátenus te, Dómine, opitulánte, Apoſtólicis júgiter fultus doctrínis, centéſimo cum fructu lætus introéat portas paradíſi; atque à te, Dómine, collaudánte audîre mereâtur, Euge ſerve bone, & fidèlis, quia ſuper pauca fuíſti fidèlis, ſuper multa te conſtítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipſe præſtâre dignêris, qui vivis, & regnas Deus,

Tum ſurgit Electus, & ante Pontificem genufleĉtit, & Pontifex, extenſis manibus ante pectus, dicit:

Per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpí ri tu tu o.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grá ti as agâmus Dó-

mino Deo nostro.

℟. Dignum, & justum est.

Verè dignum, & justum

est, æquum, & salutâre

nos tibi semper, & ubî-

que grátias ágere, Dó-

mine sancte, Pater omní-

potens, ætérne Deus,

Affluéntem spíritum

tuæ bene ✠ dictiônis

super hunc fámulum

tuum, nobis orántibus,

propítius infúnde.

Hic Pontifex imponit ambas manus extensas, digitis non disjunctis, super caput electi; & eas sic tenet, dicens:

Ut qui per noſtræ manus
impo ſi ti ônem hódie
Abbas conſtitúitur, ſan-
ctifica ✠ tiône tu a di-
gnus, à te eléctus permá-
neat ; & numquam
póſtmodum à tua
grátia ſe pa rê tur in-
dignus.

Hîc Pontifex amovet manus de capite Electi, ac eas ante pectus extenſas tenens, dicit:

Suſci-

Suscípiat te, Dómine, largiénte hódie in bono ópere perseverántiam, in advérsis constántiam, in tribulatiónibus tolerántiam, in jejúniis desidérium, in impietátibus misericórdiam, in humilitâte principâtum; in supérbia ódium, in fide dilectiônem, in doctrína pervigilántiam, in castitâte continéntiam, in luxúria abstinéntiam, in varietátibus moderatiônem, in móribus doctrînam: te tribuénte, Dómine, talis in hoc ministério persevêret, qualis Levîta eléctus ab Apóstolis

ſtolis Sanctus Stépha-

nus méruit perdurâre : to-

tam ab hac die mundâ-

nam conver ſa ti ônem

deſpíciat : tu a Dómine,

bene ✠ dictiône largién-

te, contémnat præséntia,

diligat cœléſtia, deſide-

ret ſempitérna : ſit exém-

plum, & forma juſtítiæ,

ad gubernándam, regen-

dámque Eccléſiam tu-

am fidéliter ; ut ſpeculâ-

tor idóneus inter ſuos

collégas ſemper efficià-

tur : ſit magni conſi li i,

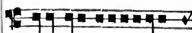
indúſtria censúræ, & ef-

fi cá cia diſciplínæ : ita ,

te, Dómine, tribuénte,

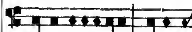
in ómnibus mandátis

tuis

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus intelligi poſſit.

Præſtánte Dño noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Deinde dicit:

Orêmus.

Deus, cui omnis potéſtas, & dígnitas famulâtur, da huic fámulo tuo próſperum ſuæ dignitâtis effectum, in qua ſemper te tímeat, tibîque júgiter placêre conténdat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Omnium, Dómine, fons bonôrum, juſtorúmque provéctuum munerâtor, tribue, quæſumus, huic fámulo tuo adéptam bene gérere dignitâtem; & à te ſibi præſtitam, bonis opéribus comprobâre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Exáudi, Dómine, preces noſtras, quas in conſpéctu tuæ majeſtâtis ſuper hunc fámulum tuum fúndimus, qui vice tui nóminis ad gubernatiônem óvium tuârum ſtatúitur; ut eum reſpícere, & interveniénte beáto N. bene✠dícere dignêris; & qui ad redemptiônem, & protectiônem noſtram de cœlo deſcendiſti, & mundo te verum, & ſummum paſtôrem exhibuiſti, dicens, Ego ſum paſtor bonus; te invocâmus, te ſuppliciter deprecâmur; ut huic fámulo tuo, quem paſtorâlis officii culmen ſubîre voluiſti, tua bónitas adſit, & bene✠di-

ctio, ómnibus diêbus vitæ ſuæ. Prótege eum, Dómine, & defénde ab ómnibus viſibilium, & inviſibilium adverſitátibus inimicôrum; dírige greſſus ejus in viam pacis, & justítiæ; & largîre tuârum dona virtûtum, juſtítiam, temperántiam, fortitúdinem, prudéntiam, charitâtē, ſobrietâtem, patiéntiam, longanimitâtem, conſtántiam inſuperábilem, fidem non fictam, ſpem inconcúſſam, mentem devôtam, humilitâtem perféctam, intelligéntiam rectam, benignitâtem, modéſtiam, unanimitâtem, pacem, concórdiā, caſtitâtem, abſtinéntiam, vigilántiam, diſcretiônem, rectitúdinem, ſciéntiam, pietâtem, conſílium, & in cunctis áctibus bonis inviolâtam perſeverántiam. Aufer, Dómine Jeſu Chriſte, ab eo, quidquid pravum, & diſtórtum eſt, quidquid ſalúti contrárium, quidquid ánimæ nocîvum; ſupérbiam, jactántiam, vanam glóriam, elatiônem, & quidquid ad ultimum tibi diſplicens eſſe poteſt. Circúmda eum intérius, & extérius tuæ protectiônis auxílio; ut, te defensôre, ſit tutus; te protegénte, ſecûrus; te docénte, ſcius. Oſténde ei viam, per quam ámbulet; tribue ei theſaûrum ſapiéntiæ; ut ſciat, & hábeat unde nova, & vétera próferat. Fac eum in ómnibus tua ſequi veſtígia, & de ſua miniſtratiône gáudium bonum adipíſci; ut poſt hujus ſæculi excúrſum, cùm ante tribûnal tuum vénerit, cū multíplici fructu animârum, illud ei præmium largiâris cum ómnibus, quos tibi præſentâbit, quod fidélibus diſpenſatóribus tuis, pro tuo nómine laborántibus in terris, te promiſiſti datûrum eſſe in cœlis. Qui cum Patre, & Spíritu ſancto vivis, & regnas Deus in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Poſtea ſedens Pontifex, acceptâ mitrâ, dat ei ambabus manibus tangenti, & recipienti regulam, dicens:

Accipe régulam à sanctis Pátribus tráditam ad regéndum, custodiendúmque gregem tibi à Deo créditum, quantum Deus ipse te cõfortáverit, & fragilitas humâna permíserit. Accipe gregis Domínici patérnam providéntiam, & animârum procuratiônem, & per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad cœléstis hereditâtis páscua, adjuvánte Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivit, & regnat Deus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Deinde, depositâ mitrâ, surgit Pontifex; & stans benedicit baculum pastoralem, si non sit benedictus, dicens:

Sustentâtor imbecillitâtis humánæ, Deus, béne✠dic báculum istum; & quod in eo extériùs designâtur, intériùs in móribus hujus fámuli tui propitiatiônis tuæ cleméntia operêtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit illum aqua benedicta. Tum sedens accipit mitrã; & stans tradit baculum Abbati corã se genuflexo ambabus manibus illum capienti, dicens:

Accipe báculum pastorâlis officii, quem præferas catérvæ tibi commíssæ; ut sis in corrigéndis vitiis pie sæviens; & cùm irâtus fúeris, misericórdiæ memor eris.

Deinde, depositâ mitrâ, surgit Pontifex, & benedicit annulum, si non sit benedictus, dicens:

Orêmus.

Creâtor, & consérvâtor humáni géneris, dator grátiæ spirituâlis, largítor ætérnæ salûtis; tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiônem tuam super hunc ánnulum; ut quicúmque hoc sacrosánctæ fidei signo insignîtus incésserit, in virtûte cœléstis defensiônis, ad ætérnam sibi profíciat salûtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc aspergit annulum aquâ benedictâ, sedet cum mitrâ, & annulum in digitum annularem dexteræ manus Abbatis immittit, dicens:

Accipe ánnulum, fidei scílicet signáculum; quátenus sponsã Dei, sanctam vedélicet Ecclésiam, intemeráta fide ornatus, illibâtè custódias.

Tum, depositâ mitrâ, surgit Pontifex, & stans versus ad illum coram se genuflexum, dicit:

Orêmus.

Te omnípotens, piíssime Dómine, deprecâmur, hunc fámulum tuum propítius intuêre; ut grátia tua auxiliánte, in sua, subjectorúmque conversatiône præcépta sãctæ régulæ efficáciter stúdeat adimplêre, ut una cum commisso sibi grege perpétua potiâtur beatitúdine. Per Christum Dñm nostrũ. ℟. Amẽ.

His

His expeditis, Pontifex accipit Abbatem ad osculum pacis. Idem faciunt Assistentes. Tum surgens Pontifex accedit ad altare, si Missa legitur; si verò cantatur, accedit ad sedem suam, vel ad faldistorium, & ibi prosequitur Missam usque ad Offertorium inclusivè. Abbas autem redit cum Assistentibus ad capellā suam, & ibi in altari suo similiter Missam prosequitur usque ad Offertorium inclusivè; quo dicto, Pontifex sedet ante altare in faldistorio cum mitrâ, & Abbas ante eum medius inter Assistentes reducitur, & coram eo genuflexus, offert ei duo intortitia accensa, duos panes, & duo barilia vino plena, & Pontificis prædicta recipientis manum reverenter osculatur; deinde surgit Abbas; Pōtifex verò lavat manus, & accedit ad altare, ac prosequitur Missam; Abbas verò ante scabellum; super quod coram se habeat Missale in loco convenienti; medius inter Assistentes suos genuflexus, legit totam Missam, exceptis verbis consecrationis, quæ non proferet. Pro Abbate benedicto, cum secreta diei sub uno Per Dóminum, per Pontificem dicitur.

Secreta.

MUnera nostra; quæsumus, Dómine, súscipe placâtus; & hunc fâmulum tuum semper, & ubîque misericórditer prótege. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Per Abbatem dicitur:

Secreta.

MUnera, quæsumus, Dómine, súscipe placâtus; & me famulum tuum semper, & ubîque misericórditer prótege. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Dicta oratione; Dómine Jesu Christe, qui &c. per Pontificem; & Abbatem, Abbas accedit ad altare ad dexteram Pontificis, & ambo osculantur altare. Tum Pontifex dat pacem Abbati dicens:

Pax tecum.

Cui Abbas respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et redit ad suum scabellum, & dat pacem Assistentibus suis, primum seniori, tum alteri, singulis dicens:

Pax tecum.

Et illi respondent:

Et cum spíritu tuo.

Deinde postquam Pontifex se de corpore, & sanguine (quem totum sumere debet) communicaverit, & antequam se purificet, communicat Abbatem genuflexum de corpore tantùm. Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, lavat manus: & prosequitur Missam usque ad finem. Abbas etiam in scabello suo Missam perficit. Postcommunio, quæ dicitur sub uno

Per Dóminum, cum Postcommunione diei per Pontificem.

Postcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget à crimine; & hunc famulum tuum benígna pietâte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Per Abbatem dicitur:

Postcommunio.

HÆc nos commúnio, Dómine, purget á crimine; & me famulum tuum benigna pietâte consérvet. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Pontifex in fine dat benedictionem solemnem, qua data, si Abbas est de mitra, reponitur faldistorium ante medium altaris, & Pontifex cū mitrâ in eo sedet. Abbas verò biretum in capite tenens, coram eo genuflectit. Tunc Pontifex, depositâ mitrâ, surgit, & benedicit mitram, si non sit benedicta, dicens:

Oremus.

DOmine Deus, Pater omnípotens, cujus præclâra bónitas est, & virtus imménsa, à qua omne datum óptimum, & omne donum perféctum, totiúsque decôris ornaméntum, bene ✠ dicere, & sancti ✠ ficâre dignâre hanc mitram, hujus fâmuli tui Abbâtis cápiti imponéndam. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Et mox eam aspergit aquâ benedictâ; deinde sedens cum mitrâ, imponit eam capiti Abbatis, dicens:

IMpónimus, Dómine, cápiti hujus fámuli tui Abbâtis gáleam munitiônis, & salûtis; quátenus decoráta fácie, & armáto cápite córnibus utriúsque Testaménti terríbilis appáreat adversáriis veritâtis; &, te ei largiénte grátiam, impugnâtor eôrum robústus exístat, qui Móysi fámuli tui fáciem ex tui sermônis consórtio decorâtam, lucidíssimis tuæ claritâtis, ac veritâtis córnibus insigníisti, & cápiti Aaron Pontíficis tui tiâram impóni jussísti. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si chirothecæ non sint benedíctæ, surgit Pontifex, mitrâ depositâ, & eas benedicit, dicens:

Orêmus.

OMnípotens creâtor, qui hómini ad imáginem tuam cóndito, manus discretiône insignítas, tamquam órganum intelligéntiæ, ad recte operándum dedísti, quas servári mundas præcepísti; ut in eis ánima digné portarêtur, & tua in eis dignè consecraréntur mystéria, bene✠dícere, & sancti✠ficâre dignâre mánuum hæc teguménta; ut quicúmque ministrôrum tuôrum, sacrôrum Pontíficum, his veláre manus suas cum humilitâte volúerit, tam cordis, quàm óperis ei munditiam, tua misericórdia subminístret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergit eas aquâ benedíctâ. Deinde, acceptâ mitrâ, sedet, & imponit illas manibus Abbatis, extracto priùs illi annulo Pontificali, dicens:

CIrcúmda, Dómine, manus hujus minístri tui munditia novi

hom-

hóminis, qui de cœlo descéndit, ut quemádmodum Jacob diléctus tuus, pellicúlis hædôrum opértis mánibus, patérnam benedictiônem, obláto patri cibo, potûque gratíssimo, impetrâvit, sic & iste, obláta per manus suas hóstia salutári, grátiæ tuæ benedictiônem impetrâre mereâtur. Per Dñum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui in similitúdinẽ carnis peccáti, tibi pro nobis óbtulit semetípsum. ℟. Amen.

Et statim imponit ei annulum. Si Abbas non sit de mitra, omnia, quæ post benedictionem, finita Missa, per Pontificem datam, posita sunt, prætermittuntur. Tum Pontifex mitram in capite tenens, campanis pulsantibus, si sit in monasterio Abbatis; ducit illum etiam mitram in capite tenentem, si sit de mitra, ad chorum; & statuens eum in sede prædecessóris sui, & dans ei baculũ pastoralem in manu sinistra, dicit

Accipe plenam, & líberam potestâtem regéndi hoc monastérium, & congregatiônem ejus, & ómnia quæ ad illius régimen intériùs, & extériùs, spirituáliter, & temporáliter pertinêre noscúntur.

Si verò benedictio fit extra monasterium suum, Pontifex statuit illum in faldistorio, quo ipse usus est, ante medium altaris posito, dicens:

Sta in justítia, & sanctitâte, & tene locum à Deo tibi delegâtum; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam.

Et Abbas, si non sit de mitra, biretum sibi ipsi reponit. Deinde Pôtifex stans à dexteris Abbatis, versus ad altare, mitrâ depositâ, incipit hymnum, schola, vel clericis prosequentibus.

Et manet sinè mitra apud sedẽ usque ad finem hymni. Dicto primo versu, surgit Abbas, si sit de mitra, & circuiens per Ecclesiam, associatus à suis Assistentibus cum mitris, benedicit populo rediens ad sedem, seu faldistorium, in quo sedet; & si sit in suo monasterio, recipit omnes monachos suos ad manus, & oris osculum, qui tamen omnes priús ei reverentiam exhibeant. Si verò non sit de mitra, manet sedens in sede, seu faldistorio, cooperto capite à principio hymni prædicti usque ad illius finem, & recipit omnes monachos suos ad osculum, ut supra. Finito hymno, Pontifex stans sinè mitra, à dexteris Abbatis cum mitrâ (si sit de mitra, alioquin cum bireto) sedentis, dicit super eum:

℣. Confirma hoc Deus quod operâtus es in nobis:

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.

℟. Deus

℟. Deus meus ſperántem in te.
℣. Eſto ei, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil proficiat inimícus in eo.
℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Exáudi; Dómine, preces noſtras, & ſuper hunc fámulum tuum ſpíritum tuæ bene✠dictiônis emítte; ut cœléſti múnere ditâtus, & tuæ majeſtâtis grátiam poſſit acquírere, & bene vivéndi áliis exémplum præbêre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte ejuſdem Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℟. Amen.

His dictis, Pontifex, acceptâ mitrâ, vadit ad cornu Euangelii altaris, apud quem ſtant Aſſiſtentes cum mitris. Abbas verò, ſi ſit de mitra, ſurgit cum mitrâ, & baculo paſtorali, & accedens ante medium altaris, populo ſolemniter benedicit, dicens:

Sit nomen &c.

Poſtea accedit ad cornu Epiſtolæ altaris, & ibidem cum mitrâ, & baculo genuflexus, verſus ad Pontificem, dicit cantando: Ad multos annos.

Si verò non ſit de mitra, omiſſa benedictione, dicit:

Ad multos annos. ut ſupra dictum eſt; quo dicto, Pontifex recipit eum

ſurgentem ad oſculum pacis. Idem faciunt Aſſiſtentes, qui deinde Abbatem Euangelium ſancti Joannis, In princípio erat verbum &c. dicentem, inter ſe medium ad ejus capellam reducunt, cum mitrâ (ſi ea utitur) & baculo paſtorali incedentem. Pontifex verò pacis oſculo, ut præmittitur, Abbati dato, dicit ſubmiſſa voce: Dóminus vobíſcum. Initium ſancti Euangélii ſecúndùm Joánnem. ſignat altare, & ſe; & apud ſedem, vel faldiſtorium deponit ſacras veſtes. Quibus depoſitis, Abbas Pontifici, & Aſſiſtentibus, pro more, gratias agit; & vadunt in pace omnes.

DE BENEDICTIONE ABBATIS

Auctoritâte Ordinárii.

Enedicendus Abbas, ſi non ſit proviſus à Sede Apoſtolica, ſed per Ordinarium ſuũ, aut ejus auctoritate benedicitur, die ſtatuto pro ejus benedictione, ordinantur omnia, quæ ſupra in benedictione Abbatis, auctoritate Apoſtolica, poſita ſunt. Deinde Pontifex accipit omnia Pontificalia paramenta: & ſedet cum mitrâ in faldiſtorio, ante medium altaris præparato. Electus verò in ſua capella indutus amictu, alba, cingulo, ſtola, pluviali, ac ſandaliis, ſi illis ex privilegio uti poſſit, & Miſſa legenda ſit, ducitur medius inter duos Abbates Aſſiſtentes, ſuperpelliceo, ſtola, pluviali, & mitra indutos, ſi ſint ad hoc privilegiati, coram Pontifice; cui facta reverentia debita, Electus proſternit ſe in terram; ante mediũ altaris; & Pontifex, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & incipit, ſchola proſequente, Antiphonam.

Qua finita, incipit, & dicit cum Aſſiſtentibus uſque ad finem Pſalmum ſequentem; quo incepto, ſedet cum mitrâ.

Pſalmus 67.

EXúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus.

Sicut deficit fumus, deficiant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justi epuléntur & exúltent in cōspéctu Dei; & delectēntur in lætítia.
Cantâte Deo, psalmum dícite nómini ejus: iter fácite ei, qui ascéndit super occâsum: Dóminus nomen illi.
Exultâte in conspéctu ejus, turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduârum.
Deus in loco sancto suo: Deus, qui inhabitâre facit unîus moris in domo.
Qui edûcit vinctos in fortitúdine, simíliter, eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.
Deus cum egrederêris in conspéctu pópuli tui, cùm pertransíres in desérto.
Terra mota est, étenim cœli distillavérunt à fácie Dei Sinai, à fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregâbis Deus hæreditâti tuæ: & infirmâta est, tu verò perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbum euangelizántibus, virtûte multa.
Rex virtûtum diléčti diléčti: & spéciéi domus divídere spólia.
Si dormiâtis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cœléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulâtus, mons pinguis: ut quid suspicámini montes coagulátos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitâre in eo: étenim Dóminus habitâbit in finem:
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum: cepísti captivitâtem: accepísti dona in homínibus:
Etenim non credéntes, inhabitâre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: & dómini dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: ex Basan convértam, convértam in profúndum maris:
Ut intingâtur pes tuus in sánguine: lingua canum tuórum ex inimícis ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, ingréssus Dei mei: regis mei, qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, in médio juvenculârū tympanistriârum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino, de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus: in mēntis excéssu.
Príncipes Juda, duces eórum: príncipes Zabulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ: confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurôrum in vaccis populôrum: ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: vénient legáti ex Ægypto: Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantâte Deo: psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cœlum cœli, ad oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtûtis, date glóriam Deo super Israel, magnificéntia ejus, & virtus ejus, in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtûtem & fortitúdinem plebi suæ, benedíctus Deus.

Glória Patri, & Filio, & Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculôrum. Amen.

Deinde repetitur Antiphona. Tum, depositâ mitrâ, surgit Pontifex, & stans versus ad Electum, dicit:

℣. Salvum fac servum tuum, Dñe.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei, Dñe, auxilium de sancto.
℟. Et de Sion tuêre eum.
℣. Memor esto congregatiônis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum Spiritu tuo.

Orêmus.

OMnipotens, sempitérne Deus, qui facis mirabília magna solus, prætende super hunc famulum tuum, & super, congregatiónes illi commíssas spíritum grátiæ salutâris: &, ut in veritâte tibi pláceat, perpétuum ei rorem benedictiônis infúnde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde surgit Electus, & una cũ Assistentibus coram Pontifice genuflectit; & prior Assistentium dicit Pontifici:

ADest Reverendíssime Pater, Eléctus monastérii N. quem ad vestram Reverendíssimam Paternitâtem ex parte convéntus ejúsdẽ monastérii dúximus præsentándum, humíliter postulántes à vobis ut ipsum in Abbâtem dicti monastérii dignémini ordinâre.

Tunc Põtifex interrogat eos dicens: Scitis illum esse dignum?

℟. Scimus, & testificâmur ipsum dignum esse.

Interrogatio.

Fuit ejus eléctio canónicè, & concórditer celebrâta? ℟. Fuit.

Pontifex dicit: Deo grátias.

Quo dicto, surgunt omnes, & sedent in suis scabellis, & Pontifex prosequitur examen, dicens: Antiqua sanctôrum Patrum &c. & omnia alia fiunt, prout supra in benedictione Abbatis Auctoritate Apostolica posita sunt. Finito examine, & manu Pontificis per Electum osculata, idem Electus ante Pontificem genuflexus, coram se tenens schedulam scriptam, & suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum Pontifici, Ordinario suo, præstat, in hunc modum:

EGo N. monastérii N. ordinándus Abbas promítto coram Deo, & sanctis ejus, & hac solémni fratrum congregatiône, fidelitâtem, dignámque subjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam matri meæ Ecclésiæ N. nominando Ecclesiam, cujus jurisdictioni ordinariæ subjectus existit,

Tibíque N. Dómino meo, ejúsdem Ecclésiæ Patriárchæ, vel Archiepíscopo, aut Epíscopo, & succesóribus tuis, secúndùm sacrôrum Cánonum institûta, & prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontificum Romanôrum.

Deinde librum Euangeliorum, quem Pontifex super genua sua tenet apertum, inferiori parte ejusdem libri Electo versa, quem ipse Electus, ambabus manibus supra scripturam positis, tangit, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Tum schedulam ipsam Pontifici tradit; qui illâ receptâ, & mitrâ depositâ, surgit; & facit Confessionem; & proceditur in omnibus, & per omnia, prout supra ordinatum est.

DE BENEDICTIONE ABBATISSÆ.

Electa in Abbatissam, & confirmata, benedici debet in die Dominico; vel aliis, quibus consecrantur virgines, si non est priùs consecrata, & velata; alioquin fieri potest qualibet die, hoc modo. Pontifex paratus omnibus Pontificalibus ornamentis, apud altare majus paratum, cum sua credentia, & rebus consuetis procedit in Missa usque ad Allelúja, si dicitur; sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusivè. Interim, Electa in veste sua audiat Missam in choro, quæ dici debet de die, cum Collecta pro Electa, sub uno Per Dóminum, & Pontificem celebrantem.

Oratio.

DA quæsumus, Dómine, huic fámulæ tuæ, quam virginitâtis honôre dignâtus es decorâre, inchoâti óperis consummâtum effectum, & ut perféctam tibi ófferat

plenitúdinem, inítia sua perdúcere mereâtur ad finem. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicto Graduali, seu Tractu, vel Sequentia, usque ad ultimum versũ exclusivè, Pontifex accedit ad faldistorium ante medium altaris, & ibi sedet cum mitrâ. Electa verò è monasterio egressa, associata à duabus matronis senioribus, ac velo ante faciem demisso, Pontifici præsentata, coram eo genuflexa, in manibus habens schedulam scriptam, & suo pendenti sigillo sigillatam, debitæ fidelitatis juramentum præstat Pontifici, suo ordinario, in hunc modũ.

EGo N. monastérii N. ordinánda Abbatissa, promítto coram Deo, & sanctis ejus, & hac solémni sorôrum congregatiône, fidelitâtem, dignámque subjectiônem, obediéntiam, & reveréntiam matri meæ Ecclésiæ N. nominando Ecclesiam, cujus jurisdictioni ordinariæ subjectà existit. Tibíque N. Dómino meo, ejúsdem Ecclésiæ Patriárchæ, vel Archiepíscopo, aut Epíscopo, & successóribus tuis, secúndùm sacrôrum Cánonum institûta, & prout præcipit inviolábilis auctóritas Pontíficum Romanôrum.

Si veró fuerit exempta ita præstabit juramentum.

EGo N. Monastérii N. órdinis Sancti N. diœcêsis N. ab hac hora in ántea, fidèlis, & obédiens ero B. Petro Apóstolo, sanctæque Románæ Ecclésiæ, & Dómino nostro

ſtro Dómino N. ſuiſque ſucceſſóribus cánonicè intrántibus,& Tibi, vel pro témpore exiſténti meæ religiónis Superióri, ſecúndùm régulam S. Patris noſtri N. & prædícti órdinis conſtitutiónes.

Deinde librum Euangeliorum, quem Pontifex ſuper genua ſua tenet apertum, interiori parte ejusdem libri Electæ verſa, quem ipſa Electa, ambabus manibus ſupra ſcripturam poſitis, tangit, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc ſancta Dei Euangélia.

Tum ſchédulam ipſam Pontifici tradit, qui ſurgit cum mitrâ, & ſuper faldiſtorium procumbit. Electa verò próſternit ſe ſuper tapete ad ejus ſiniſtram; & chorus dicat Litanias, in quibus cùm dictum fuerit. Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex ſurgit cum mitrâ, & baculum paſtoralem in ſiniſtra tenens, verſus ad electam, dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Deinde dicit:

Ut hanc præséntem Eléctam bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Tum iterum procumbit, & perficiuntur Litaniæ; quibus finitis, ſurgit Pontifex, Electa adhuc proſtrata manente; & ſtans verſus ad illam, depoſitâ mitrâ, dicit:

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiônẽ.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvam fac ancíllam tuam, Dñe.

℟. Deus meus ſperántem in te.

℣. Mitte ei, Dómine auxílium de ſancto.

℟. Et de Sion tuêre eam.

℣. Hæc accípiet benedictiônem à Dómino.

℟. Et miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

℣. Memor eſto congregatiônis tuæ.

℟. Quam poſſedíſti ab inítio.

℣. Dóminus cuſtódiat intróitum tuum, & éxitum tuum.

℟. Ex hoc nunc, & uſque in ſæculũ.

℣. Dóminus cuſtódiat te ab omni malo.

℟. Cuſtódiat ánimã tuã Dóminus.

℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos.

℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

℣. Dómine exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

Concêde, quæſumus, omnípotens Deus, affêctui noſtro tuæ miſeratiônis efféctum; & hanc fámulam tuam, quam ad régimen animârum elígimus, grátiæ tuæ dono proséquere; ut, te largiénte, cum ipſa tibi noſtra electiône placeâmus. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

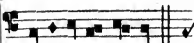
Orêmus,

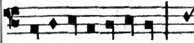
Unctôrum bonôrum institûtor Deus, qui per Móysen fámulum tuum, ad gubernándas Ecclésias præpósitos instituísti, tibi súpplices fúndimus preces, teque devótis méntibus exorâmus; ut hanc fámulam tuam, quam commûnis eléctio famulârum tuârũ Abbatíssam óviũ tuârum esse constítuit, protectiônis tuæ grátia munîre dignêris; sicque régere súbditas, commendatásque oves concédas, ut cum illis ómnibus regna cœlôrum adipiscâtur; quátenus te, Dómine, opitulánte, Apostólicis júgiter fulta doctrínis, centésimo cum fructu læta intróeat portas paradísi; atque à te, Dómine, collaudánte audîre mereâtur, Euge serve bone, & fidêlis, quia in pauca fuísti fidêlis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui. Quod ipse præstâre dignêris, qui vivis, & regnas Deus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

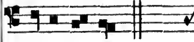
His dictis, Elécta surgit, & ante Pontíficem genufléctit, qui prosequitur, mânus ante pectus extensas tenens, dicens:

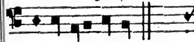

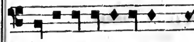

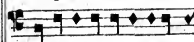

que

que grátias ágere, Dó-

mine sancte, Pater omní-

potens, ætérne Deus,

Affluéntem spíritum

tuæ bene✠dictiônis

super hanc fámulam

tuam, nobis orántibus,

propítius infúnde.

Pontifex imponit ambas manus extensas, digitis tamen non disjunctis; super caput Electæ, & eas sic tenet prosequendo:

Et quæ per noſtræ manus impo ſi ti ônem hódie Abbatíſſa conſtitúitur, ſancti ✠ ficati ô ne tu a digna, à te eléƈta permáneat; & numquam póſtmodum à tua gráti a ſepa rê tur indígna.

Pontifex amovet manus de capite Eleƈtæ, proſequens, ante peƈtus eas extenſas tenens:

Suſcípiat, te Dómine largiénte, hódi e in bono ópere perſeverántiam, in advérſis conſtántiam, in tribulati ó nibus tolerántiam, in jejúniis deſidérium, in impi e tá tibus miſericórdiam, in humilitâte principâtum; in ſupérbia ódium, in

fide,

fide dilectiônem, in doctrína pervigilántiam, in castitâte continéntiam, in luxúria abstinéntiam, in varietátibus moderatiônem, in móribus doctrînam: te auxiliánte, Dómine, talis in hoc ministério persevêret, qualis Levîta eléctus ab Apóstolis Sanctus Stéphanus méruit perdurâre: totam ab hac die mundânam conversatiônem despíciat; tua, Dómine, bene ✠ dictiône largiénte, contémnat præséntia, díligat cœléstia, desideret sempitérna: sit exémplum, & forma justítiæ,

ad gubernándam, regendámque Ecclésiam tuam fidéliter ; ut speculátrix idónea inter suas collégas semper efficiàtur : sit magni consilii, indústria censúræ, & efficácia disciplinæ : ita, te, Dómine, tribuénte, in ómnibus mandátis tuis sinè reprehensióne tibi mundo corde serviens, ut ad bravíum supérnæ vocatiónis, multiplicáto fœnore, cum centésimo fructu, coronâque justitiæ ; ad cœléstium thesaurórum dona tua pervéniat.

Quod sequitur dicit submissa voce, ita tamen, quòd à circumstantiqus audiatur.

Præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre, & Spiritu ſáncto vivit, & regnat in ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tum Pontifex adhuc ſinè mitra, ut ſupra, ſtans dicit:

Orêmus.

DEus, cui omnis potéſtas, & dignitas famulâtur, & huic fámulæ tuæ próſperum ſuæ dignitâtis efféctum, in qua ſemper te tímeat, tibîque júgiter placêre contendat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

OMnium, Dómine fons bonôrum, juſtorúmque provéctuũ munerâtor, tribue, quæſumus, huic fámulæ tuæ adéptam bene gérere dignitâtem; & à te ſibi præſtitam, bonis opéribus comprobâre. Per Chriſtum Dñum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

COncêde, quæſumus, omnípotens Deus, fámulæ tuæ, ut oſtendéndo, & exercéndo, quæ recta ſunt, per exémplum bonôrum óperum ánimas ſuârum ínſtruat ſubjectârum; & ætérnæ remuneratiônis mercêdem à te piiſſimo paſtôre percípiat. Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine Deus omnípotens, qui ſorôrem Moyſi Maríam præeúntem cum cæteris muliéribus inter æquóreas undas cum tympanis, & choris lætam ad littus maris veníre feciſti, te ſúpplices deprecâmur, pro hac fidéli fámula tua, quæ hódie ſuper univérſas ſibi súbditas Abbatiſſa conſtitúitur; ut ita monáſtica, vel canónica norma tueâtur cunctas fámulas tuas, ſibi commiſſas, quátenus ad ætérnam glóriam, te auxiliánte, cum ómnibus illis intróeat læta, ibîque exúltans cum Angelis, canens cántica nova, ſequâtur agnum quocúmque íerit, Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

Tum ſedet Pontifex, acceptâ mitrâ, & tradit Abbatiſſæ coram ſe genuflexæ in manibus regulam, dicens.

ACcipe régulam à sanctis Pátribus tráditã ad regéndũ, custodiendúmq; gregem tibi à Deo commissum, quantum Deus ipse te confortáverit, & fragìlitas humâna permiserit. Accipe gregis Domínici matérnam providéntiam, & animârum procuratiônem; & per divínæ legis incedéndo præcépta, sis ei dux ad cœléstis hæreditâtis páscua, adjuvánte Dómino nostro Iesu Christo, qui cum Patre, & Spíritu sancto, vivit, & regnat Deus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen:

Deinde, si priùs, dum erat monialis, non fuit velata, Pontifex, depositâ mitrâ, surgit, & benedicit velum, quod per unum ex ministris coram eo tenetur, dicens:

Orêmus.

Supplícitèr te, Dómine, rogamus, ut super hanc vestem ancillæ tuæ cápiti imponéndam, bene ✠ díctio tua benigna descéndat; & sit vestis hæc benedícta, consecrâta, immaculâta, & sancta. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

CAput ómnium fidélium, Deus, & totîus córporis salvâtor, hoc operiméntũ veláminis, quod fàmula tua propter tuum, tuæq; Genitrîcis beatíssimæ Virginis Mariæ amôrem suo cápiti est impositûra, déxtera tua sancti ✠ fica; & hoc, quod per illud mysticè datur intélligi, tua sẽper custódia, córpore páriter, & ánimo incontamináto custódiat; ut, quando ad perpétuam Sanctôrum remuneratiônem vénerit, cum pruden-

déntibus & ipsa virgínibus præparâta, te perducénte, ad sempitérnæ felicitâtis núptias introîre mereâtur. Qui vivis, & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit velum ipsum aquâ benedictâ; tum sedens, acceptâ mitrâ, imponit illud super caput Abbatissæ, ita ut dependeat super scapulas, & ante pectus, & usque ad oculos, sic dicens:

Accipe velâmen sacrum, quo cognoscâris mundum contempsisse, & te Christo Jesu veráciter, humilitérque, toto cordis annísu, sponsam perpetuáliter súbdidisse, qui te ab omni malo deféndat, & ad vitam perdûcat ætérnam. ℟. Amen.

Si verò Abbatissa priùs velata fuit, omittuntur prædicta. His finitis, surgunt omnes, & Pontifex procedit in Missa, quam Abbatissa in loco ad partem audit.

Incepto à Choro Offertorio, & per Pontificem lecto, sedet Pontifex in faldistorio ante medium altaris, acceptâ mitrâ; & Abbatissa, præcedentibus eam duobus famulis duo intortitia accensa portantibus, venit de loco suo, associata à duabus matronis, & coram Pontifice genuflectit; ac ei successivè dicta duo intortitia offert; & Pontificis ea recipientis manum osculatur; tum ad locum suum revertitur.

Pontifex verò manus lavat, surgit depositâ mitrâ, & Missam prosequitur.

Secreta.

OBlátis hóstiis, quæsumus, Dómine, præsénti sámulæ tuæ perseverántiam perpétuæ virginitâtis accómmoda ; ut ápertis jánuis, summi regis advéntu, regnum cœléste cum lætítia mereâtur intrâre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ômnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Postquam Pontifex se communicaverit, Abbatissam communicet. Tum, acceptâ mitrâ, lavat manus; deinde prosequitur Missam usque ad benedictionem exclusive.

Postcommunio.

REspice, Dómine, sámulæ tuæ tibi débitam servitûtem, ut inter humánæ fragilitâtis incérta, nullis adversitátibus opprimâtur, quæ de tua protectiône confidit. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filiũ tuũ, qui tecũ vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Dicto I te missa est, vel Benedicâmus Dómino, & Pláceat. &c. Pontifex cum mitrâ intronizat Abbatissam in sede, & si sit in proprio monasterio, dicit:

ACcipe plenam, & líberam potestâtem regéndi hoc monastérium, & congregatiônem ejus, & ómnia, quæ ad illîus régimen intérius, & extérius, spirituáliter, & temporáliter pertinêre noscúntur.

Si verò benedictio fit extra monasterium suum, Pontifex dicit:

STa in justítia, & sanctitâte, & tene locum à Deo tibi delegâtum; potens est enim Deus, ut áugeat tibi grátiam suam.

Tunc Pontifex stans à dexteris Abbatissæ, versus ad altare, mitrâ depositâ, incipit cantando, schola prosequente, hymnum:

Et dicitur totum; & Pontifex manet sinè mitra apud sedem usque ad finem hymni. Interim dum cantatur hymnus, Abbatissa revertitur ad monasterium, associata, ut supra, & à monialibus senioribus excipitur intrà portam, atque ad chorum perducitur, ubi moniales omnes faciunt ei reverentiam, singulariter genuflexæ ante illam, & recipiuntur ab ea benignè ad osculum. Finito hymno, Pontifex stans sinè mitra, sedente Abbatissa in sede sua in choro, super eam dicit versus:

℣. Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

℣. Salvam fac ancillam tuam, Dómine.

℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Esto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in ea.

℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocêre ei.

℣. Dómine exáudi oratiônem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

FAmulam tuam, Dómine, custódia múniat pietâtis, ut virginitâtis sanctæ propósitum, quod, te inspirânte, suscêpit, te protegénte, illæsum custódiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Pontifex, assumptâ mitrâ, benedicit solemniter populo, dicens:

Sit nomen Dómini &c.

Et benedictione data, vadunt omnes in pace.

DE BENEDICTIONE & Consecratione Virginum.

Benedictio, & consecratio Virginũ fieri debet in Epiphania Domini, vel in albis Paschalibus, aut in Natalitiis Apostolorum, seu in Dominicis diebus. Die verò præcedenti, hora vespertina, vel etiam manè, antequam Pontifex ad Missam se paret, in loco convenienti, præsentantur ei Virgines benedicendæ; qui

de earum ætate, & propoſito ſinguлariter ſingulas, videlicet, an annũ vigeſimum quintum compleverint, ſi voluntatem, & propoſitum ſervandæ virginitatis habeant, diligenter inquirit; & inſuper ſeorſum cum qualibet de vita, & conſcientia, & carnis integritate. Quo facto ſuper altari in cornu Epiſtolæ locantur pro Virginibus benedicendis veſtes, vela, annuli, & torques, ſive coronæ, tempore ſuo Virginibus tradenda. Deputantur paranymphæ Matronæ ſeniores & propinquæ earum, quæ Virgines aſſociant, & præcedunt, collocant, ac deducunt. Ad Pontificem, & reducunt Ordinatur etiam in Eccleſia papilio, aut alius locus conveniens paratur, in quo Virgines ipſæ cõveniunt, & ſuo tempore ſe veſtiunt benedictis veſtibus. Poſt hæc, hora congrua, Pontifex paratus omnibus Pontificalibus paramentis, procedit more conſueto ad miſſam, & in ea uſque ad Allelúja, ſive, ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè.

Miſſa dicitur de die, cum Collecta pro Virginibus, ſub uno Per Dóminum.

Oratio.

Da, quæſumus, Dómine, his famulâbus tuis, quas virginitâtis honôre dignâtus es decorâre, inchoâti óperis conſummâtum effectum; &, ut perfectam tibi ófferant plenitúdinem, ínitia ſua perdúcere mereántur ad finem. Per Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum. ℞. Amen.

Dicto Graduali, Tractu, vel Sequentia uſq; ad ultimũ verſũ excluſivè, Pontifex ſedet cum mitrâ ſuper faldiſtoriũ, ante mèdiũ altaris præparatum. Virgines verò in veſtibus, quibus in monaſterio uſæ ſunt, ſinè velis, ſinè mantellis, & ſinè cucullis è monaſterio egreſſæ, aſſociatæ ſingulæ à duabus matronis ſenioribus, & propinquis, ac velis ante faciem demiſſis, Eccleſiam ingrediuntur; & Archipresbyter ſuperpelliceo, & pluviali indutus cantat, competenti voce, hanc Antiphonam:

Prudéntes Vírgines aptâte veſtras lámpades: ecce ſponſus venit, exíte óbviàm ei.

Virgines verò audientes vocem Archipresbyteri, & accendentes cereos ſuos progrediuntur binæ, & binæ. Archipresbyter verò præcedens ſtatuit eas extra chorum; ut facies ad altare majus vertant, &

Pon-

Pontificem corã altari sedẽtem possint videre, & ipse eas. Tunc idem Archipresbyter in parte Virginum stans, dicit competenti voce, in tono lectionis, ad Pontificem, Virginibus genuflectentibus:

Reverendissime Pater, póstulat, sancta mater Ecclésia Cathólica, ut has præséntes Vírgines dignémini benedicere, & consecrâre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei filio desponsâre.

Pontifex interrogat dicens:

Scis illas dignas esse?

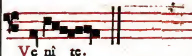
Respondet Archipresbyter:

Quantum humâna fragílitas nosse finit, credo, & testificor illas dignas esse.

Tunc Pontifex adhuc sedens cum mitrâ, dicit ad circumstantes:

Auxiliánte Dómino Deo, & Salvatôre nostro Jesu Christo, elígimus has præséntes Vírgines benedicere, & consecrâre, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei filio desponsâre.

Deinde Pontifex vocat Virgines in cantu, dicens:

Virgines respondent.

Surgentes mox seriatim veniunt usque ad introitum chori, exterius

tamen genua flectentes. Tunc Pontifex eas secundò altiùs vocat in cantu, dicens:

Virgines surgentes respondent similiter in cantu, dicentes:

Deinde usque ad medium chori procedunt, & ibi genua flectunt. Tunc Pontifex tertiò altiùs vocat eas in cantu, dicens:

Virgines verò surgentes respondent cantantes Antiphonam.

Et præmissa cantantes Virgines, magis appropinquantes, ascendunt in Presbyterium, ubi omnes coram Pôtifice genuflectunt; & capita profunde, quasi usque ad terram, inclinant. Deinde singulæ successive caput aliquantulum erigentes, cantant etiam hunc versum:

Suscipe me Dómine, secúndùm elóquium tuum; ut non dominêtur mei omnis injustítia.

Quo per singulas dicto, surgunt omnes: & à matronis prædictis seriatim ordinantur, stantes ibidem in modum coronæ coram Pontifice, congruo tamen spacio distantes ab eo. Tunc Pontifex hortatur illas publicè ad amplectendum, & servandum sanctæ virginitatis propositum; & mox interrogat eas palàm, & communiter, dicens:

Vultis in sanctæ virginitâtis propósito persceverâre?

Et singulæ respondent: Volumus.

Tunc unaquæque sigillatim genuflectit coram eo, & immissis manibus junctis inter ambas manus Pontificis, Pontifex interrogat quamlibet, dicens:

Promíttis te virginitâtem perpétuò servâre?

Respondet illa:

Promítto.

Et Pontifex dicit: Deo grátias.

Illa verò osculatur manus Pontificis, surgitque, & ad suum locum revertitur, & genuflectit. Omnibus autem sic per ordinem expeditis, & ad sua loca reversis, & genuflexis, Pontifex communiter omnes interrogat, dicens:

Vultis benedíci, & consecrâri, ac Dómino nostro Jesu Christo, summi Dei filio despònsâri?

Respondent omnes: Vólumus.

Post hæc Pontifex ante altare super faldistorium procumbit, cum mitrâ; & ministri hinc, & inde genuflectunt; Virgines verò post Pontificem super tapetia, in modum coronæ, se prosternunt, & cantores incipiunt, & prosequuntur Litanias. Et postquam dictum fuerit, & à choro responsum,

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Pontifex surgit cum mitrâ, & vertens se ad Virgines prostratas, tenens baculum pastoralem in sinistra, in pristino tono dicit, primo:

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Ut præséntes ancíllas tuas bene ✠ dicere, & sancti ✠ ficâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Quibus dictis, Pontifex redit ad accubitum, cantoribus Litanias, ubi dimíserant, reassumentibus, & perficientibus. Quibus finitis surgunt omnes, & dicitur hymnus, Veni creâtor spíritus, &c. ut sup. pag. 4. [illegible] Pontifice, sinè mitra ante altare genuflexo, incipiente, & choro illum prosequente usque ad finem; primo versu dicto, Pontifice surgente, & usque ad finem ejusdem hymni sinè mitra stante. Hymno dicto, Virgines ad papilionem, seu ad alium locum idoneum proximiorem, ad hoc ordinatum, revertuntur. Pontifex verò coram altari stans, depositâ mitrâ, benedicit Virginum vestes, dicens:

℣. Dóminus vobíſcum.
℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus æternôrum bonôrum fideliſſime promiſſor, certiſſime perſolûtor, qui veſtiméntum ſalûtis, & induméntum ætérnæ jucunditâtis tuis fidélibus promíſiſti, cleméntiam tuam ſuppliciter exorâmus, ut hæc induménta, humilitâtem cordis, & contémptum mundi ſignificántia, quibus fámulæ tuæ ſancto viſibiliter ſunt informándæ propóſito, propítius bene ✠ dícas; ut beátæ caſtitâtis hábitum, quem, te inſpiránte, ſuſcípiunt, te protegénte, cuſtódiant; & quas venerándæ véſtibus promiſſiônis induis temporáliter, beáta fácias immortalitâte veſtiri. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

DOmine Deus, bonârum virtûtum dator, & ómnium benedictiônum largus infûſor, te obnixis précibus deprecâmur, ut has veſtes bene ✠ dícere, & ſancti ✠ ficâre dignêris, quas fámulæ tuæ pro indício cognoſcēdæ religiônis indúere ſe volunt; ut inter réliquas fœminas tibi cognoſcántur dicátæ. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.
℟. Amen.

Orêmus.

EXáudi, omnípotens Deus, preces noſtras; & has veſtes quas fámulæ tuæ ad ſeipſas operiéndas expóſcunt, ubérrimæ benedictiônis imbre perfúnde, ſicut perfudiſti

oram vestimentôrum Aaron, benedictiône unguénti, profluéntis à càpite in barbam; & sicut benedixisti vestes ómnium religiosôrum tibi per ómnia placéntium, ita eas bene ✠ dícere, & sancti ✠ ficâre dignèris: ac præsta, clementíssime Pater, ut supradíctis famulâbus tuis, sint hæ vestes salûtis protéctio, hæ cognítio religiônis, hæ inítium sanctitâtis, hæ contra ómnia tela inimíci robústa defénsio; ut centésimi múneris opuléntia, perseverántè contiñéntia, diténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et vestes aquâ benedíctâ aspergit, quæ portantur Virginibus ad locum, ad quem divertunt; ubi, dimissis quotidianis vestibus, induunt benedictas. Pontifex autem stans, ut supra, benedicit vela Virginum, dicens:

Orêmus.

Supplíciter te, Dómine, rogâmus, ut super has vestes ancillârum tuârum capítibus imponéndas, bene ✠ díctio tua benigna descéndat; & sint hæ vestes benedíctæ, consecratæ, immaculátæ, & sanctæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Caput ómnium fidélium, Deus, & totíus córporis salvâtor, hæc operiménta veláminum, quæ famulæ tuæ propter tuum, tuæque genitrícis beatíssimæ Vírginis Mariæ amôrem suis capítibus sunt impositúræ, déxtera tua sancti ✠ fica; & hoc, quod per illa mysticè datur intélligi, tua semper custódia, córpore páriter, & ánimo incontamináto custódiant; ut, quando ad perpétuam Sanctôrum remuneratiônem vénerint, cum prudéntibus & ipsæ virgínibus præparátæ, te perducénte, ad sempitérnæ felicitâtis núptias introíre mereántur. Qui vivis, & regnas Deus per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Et vela ipsa aquâ benedíctâ aspergit. Post hæc stans adhuc, ut supra, Pontifex benedicit annulos, dicens:

Orêmus.

Creâtor, & conservâtor humáni géneris, dator grátiæ spirituâlis, & largîtor humánæ salútis; tu, Dómine, emítte bene ✠ dictiônem tuam super hos ánnulos; ut, quæ eos gestáverint, cœlésti virtûte muníta fidem íntegram, fidelitatèmque sincéram téneant; sicut spósæ Christi virginitâtis propósitum custódiant, & in castitâte perpétua persevérent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aquâ benedíctâ eos aspergit. Tum stans adhuc sinè mitra Pontifex, benedicit torques, sivè corônas, dicens:

Orêmus.

Bene ✠ dic, Dómine, ornaménta ista: & præsta, per invocatiônem tui nóminis, ut quæcúmque ea portáverint, si tibi fidéliter servíe-

rint, corônam, quam illa designant, in cœlo percípere mereántur. Qui in Trinitâte perfécta vivis, & regnas Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Deinde eas aquâ benedictâ aspergit. His expletis, virgines, benedictis vestibus, exceptis velis, indutæ, binæ & binæ seriatim redeunt ad Pontificem, cantantes Responsoriū:

Regnum mun di, & omnem ornâ tum sæ culi contémpsi propter amôrem Dó mini nostri Je su Christi, Quem vi di, quem a mávi, in quem crédidi, quem di léxi. ℣. Eructávit cor me um verbum bo num, di co e go ó pera me a regi. Quem vi di.

Tum disponuntur à paranymphis ante altare genuflexæ coram Pontifice, in modum coronæ, vultibus demissis. Pontifex verò surgit, mitrâ depositâ, & versus ad eas, dicit:

O re-

Orêmus.

RESpice, Dómine, propítius ſuper has fámulas tuas, ut ſanctæ virginitàtis propóſitum, quod, te inſpiránte, ſuſcepérunt, te gubernánte, cuſtódiant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus ſancti Deus.

Deinde dicit competenti voce, extenſis manibus ante pectus, Præfationem:

Per ómnia ſæcula ſæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíri tu tu o.

℣. Surſum corda.

℟. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grá ti as agâmus Dómino Deo noſtro.

℟. Dignum, & juſtum eſt.
Verè dignum, & juſtum
eſt, æquum, & ſalutâre
nos tibi ſemper, & ubî-
que gra ti as ágere, Dó-
mine ſancte, Pater omní-
potens, ætérne Deus,
caſtôrum córporum be-
nîgnus habitâtor, & in-
corruptârum Deus amâ-

tor animârum; qui humâ-
nam ſubſtántiam, in pri-
mis homínibus diabó li-
ca fraude viti âtam, ita
in verbo tuo, per quod
ómnia facta ſunt, réparas,
ut eam non ſolùm ad pri-
mæ oríginis innocéntiam
révoces, ſed étiam ad ex-
periéntiam æternôrum
bono-

bonôrum, quæ novo in sæculo sunt habénda, perdúcas; & obstríctos adhuc conditiône mortálium, jam ad simi li túdinem próvehas Angelôrum. Réspice, Dómine, super has fámulas tuas, quæ in manu tua continéntiæ suæ propósitum collocántes, tibi devotiônem suam ófferunt, à quo & ipsæ vota assumpsérunt. Quómodo enim ánimus mortáli carne circúmdatus, legem natúræ, libertâtem licéntiæ, vim consuetúdinis, & stímulos ætâtis evínceret, nisi tu, Deus, per líberum arbí-

trium hunc in eis amô-

rem virginitâtis clemén-

ter accénderes, tu hanc

cupiditâtem in eârum cór-

dibus benígnus âleres,

tu fortitúdinem mini-

ftráres ? Effúfa namque

in omnes gentes grátia

tua ex omni na ti ône,

quæ fub cœlo eft, in ftel-

lârum innumerábilem

númerum, novi Tefta-

ménti hærédibus adoptá-

tis, inter cæteras virtú-

tes, quas fíliis tuis non ex

fanguínibus, neque ex vo-

luntâte carnis, fed de Spí-

ritu fancto tuo génitis in-

didifti, étiam hoc donum

in quasdam mentes de

largi-

largitâtis tuæ fonte deflú-
xit ; ut cum honôrem nu-
ptiârum nulla interdícta
minuiſſent, ac ſuper ſan-
ctum conjúgium nuptiâ-
lis bene dí ctio permanê-
ret, exiſterent tamen ſu-
blimióres ánimæ, quæ in
vi ri, ac mulí e ris cópula
faſtidírent connûbium,

concu pí ſcerent Sa cra-
méntum, nec imitaréntur,
quod núptiis ágitur, ſed
di lí gerent quod núptiis
prænotâtur. Agnôvit
auctôrem ſuum be âta
virgínitas, & æmula in-
tegritâtis Angélicæ, illîus
thálámo, illîus cubículo
ſe devôvit, qui ſic perpé-

tuæ virginitâtis eſt ſpon-
ſus, quemádmodum per-
pétuæ virginitâtis eſt fi-
lius. Implorántibus er-
go auxilium tuum, Dó-
mine, & confirmári ſe
benedictiô ✠ nis tuæ con-
ſecra tiô ne cupién ti-
bus, da protectiônis tuæ
munîmen, & régimen,

ne hoſtis antîquus, qui
excellentiôra ſtúdia ſub-
ti li ó ribus inféſtat inſi-
diis, ad obſcurándam
perfectæ continéntiæ
palmam, per áliquam men-
tis ſerpat in cú ri am, &
rápiat de propóſito vírgi-
num, quod étiam móri-
bus decet in eſſe nu-

ptiârum. Sit in eis, Dómine, per donum spíritus tui prudens modéstia, sápiens benígnitas, gravis lénitas, casta libértas. In charitâte férveant, & nihil extra te díligant. Laudabíliter vivant, laudarîque non áppetant. Te in sanctitâte córporis,

te in ánimæ suæ puritâte glorificent. Amôre te tímeant, amôre tibi sérviant. Tu eis sis honor, tu gáudium; tu volúntas; tu in mœrôre solâtium; tu in ambiguitâte consílium; tu in injúria defénsio; in tribulatiône patiéntia; in paupertâte abundántia;

tur cum ſtultis, ſed regâ-

lem jánuam cum ſapién-

tibus virgínibus licénter

intróeant, & in agni tui

perpétuo comitátu pro-

bábiles mansúra caſtitâ-

te permáneant. Quáte-

nus centéſimi fructus, do-

no virginitâtis decorári

te donánte mereántur.

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſâ voce legendo, ita tamen quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, incipit, ſchola proſequente.

Ve ni, Elécta me
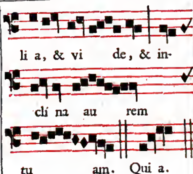

a, & po nam in te

thro num me um.

Quia con cu pì vit
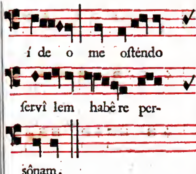

rex ſpéci em tu-

am. ℣. Au di, fi-

Incepto Reſponſorio, ſedet Pontifex cum mitrâ, & eo finito ſurgunt Virgines; & duæ primæ ex eis præſentantur à paranymphis Pontifici, coram quo humiliter genua flectunt, cantantes ſimul Antiphonam.

Qua dicta, Pontifex interrogat illas palàm, dicens:

V ultis perſiſtere in ſancta Virginitâte, quam proféſſæ eſtis?

Et illæ ſimul reſpondent:

V ólumus.

Tum Pontifex imponit velum ſuper caput cujuslibet, quod dependeat ſuper ſcapulas, & ſuper pectus, & uſque ad oculos ſingulis, dicens:

Accipe velâmen sacrum, quo cognoscàris mundum contempsisse, & te Christo Jesu veràciter, humilitérque, toto cordis annisu, sponsam perpetuàliter subdidísse, qui te ab omni malo defendat, & ad vitam perdûcat ætérnam.

℟. Amen.

Ambabus velatis, ambæ simul genuflexæ, ut erant, cantant hanc Antiphonam:

Pó su it signum in fa-ciem meam, ut nullum præter e um ama tô-rem admíttam.

Quo facto, reducuntur à matronis prædictis ad loca ordinis sui, ubi prius erant; & aliæ duæ, quæ post illas in ordine sequuntur, præsentantur Pontifici, coram quo simili modo genua flectunt, cantant, & velantur, ut primæ. Omnibus autem sic velatis, depositâ mitrâ, surgit Pontifex, & stans versus ad illas, dicit:
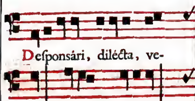
℣. Dóminus vobíscum.
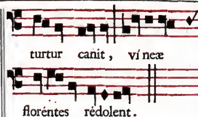
℟. Et cum spiritu tuo.

Orêmus.

FAmulas tuas, Dómine, tuæ custódia múniat pietâtis, ut virginitâtis sanctæ propósitum, quod, te inspiránte, susceperúnt, te protegénte, illæsum custódiant. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitâte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, vocat Virgines, incipiens Antiphonam, schola prosequente:

Qua incepta, sedet Pontifex cum mitrâ, & ea finita, illæ, quæ primæ venerant ad recipiendum velum, præsentantur Pontifici à matronis prædictis, eo modo, & ordine, sicut priùs. Tunc Pontifex accipiens annulum cum dextera sua, & dexteram manum Virginis cum sinistra manu sua, & mittens annulum ipsum digito annulari dexteræ manus Virginis, desponsat illas Jesu Christo, dicens singulis:

Despon-

DEsponso te Jesu Christo, filio summi Patris, qui te illæsam custódiat. Accipe ergo annulum fidei, signáculum Spíritus sancti; ut sponsa Dei vocèris, si ei fideliter servieris in perpétuum coronèris. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quo facto, ambæ simul genuflexæ, decantant Antiphonam.

Qua cantata, reducuntur à matronis prædictis ad loca sua, & aliæ duæ, quæ illas sequuntur in ordine, præsentantur Pontifici, coram quo genuflectunt, cantant, & desponsantur, modo præmisso. Omnibus ergo sic seriatim desponsatis, & ad loca sua reductis, omnes genuflexæ simul levant in altum, & ostendunt dexteras manus, cantantes hanc Antiphonam.

Deinde Pontifex cum mitrâ surgit, & stans versus ad illas, dicit:

BEne ✠ dìcat vos cónditor cœli, & terræ, Deus Pater omnípotens, qui vos eligere dignâtus est, ad beátæ Maríæ matris Dñi nostri Jesu Christi consórtiũ; ut íntegram, & immaculâtam virginitâtem, quã proféssæ estis, coram Deo, & Angelis ejus consérvêtis; propósitum teneâtis; castitâtem diligâtis; patiẽtiã custodiâtis; ut corônam virginitâtis accípere mereámini. Per eúndẽ Christum Dñum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Pontifex cum mitrâ stans, iterum vocat illas in cantu inchoans, schola prosequente, hanc Antiphonam.

Veni ſponſa Chriſti, ác-cipe corônam, quam ti-bi Dóminus præparâvit in ætérnum.
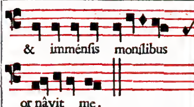

Incepta Antiphona, ſedet Pontifex cum mitrâ, & ea finita, præſentantur ei à paranymphis duæ primæ Virgines, ut priùs, coram eo genuflexæ. Ipſe autem torquem, ſive coronam accipiens, imponit capiti cujuslibet Virginis, ſeriatim ſingulis dicens:

Accipe corônam virginâlis excellentiæ, ut, ſicut per manus noſtras coronâris in terris, ita à Chriſto glória, & honôre coronári mereâris in cœlis. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Et mox ambæ ſimul decantant hanc Antiphonam:

Induit me Dóminus cyclade auro texta,

&

Qua cantata, reducuntur à matronis prædictis ad loca sua, & aliæ præsentantur, quæ simili modo genuflectunt, cantant, & coronantur. Omnibus coronatis, & ad loca sua reductis, & stantibus; Pontifex, depositâ mitrâ, surgit, & stans versus ad illas, dicit:

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut hæ fámulæ tuæ, quæ pro spe retributiônis ætérnæ tibi Dómino Deo desíderant consecrári, plena fide, animôque in sancto propósito permáneant. Tribue eis, Dómine, humilitâtem, castitâtem, obediéntiam, charitâtem, & ómnium bonôrum óperum quantitâtem; ut ad méritum ætérnæ glóriæ possint pervenîre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
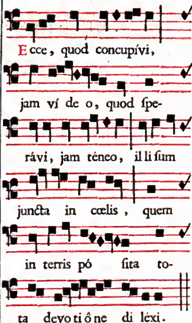
Deinde omnibus simul genua flectentibus, Pontifex stans, ut priùs, sinè mitra, dicit hanc Orationem:

Orêmus.

TE invocâmus, Dómine sancte, Pater omnípotês, ætérne Deus, super has fámulas tuas, quæ tibi vovérunt pura mente, mundôque corde servîre; ut eas sociâre dignêris inter illos centum quadragínta quátuor míllia, qui vírgines permansérunt, & se cum muliéribus non coinquinavérunt; in quorum ore dolus non est invéntus: ita & has fámulas tuas fácies permanêre immaculátas usque in finem. Per immaculâtum Dóminum nostrum Jesum Christum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculôrum.

℟. Amen.

Qua finita, Virgines surgentes, simul cantant Antiphonam.

Post hæc Pontifex, junctis ante pectus manibus, dicit super illas stantes, humiliter inclinatas, benedictionem.

DEus plasmâtor córporum, afflâtor animârum, qui nullam spernis ætâtem, nullum sexum réprobas, nullam conditiônem grátia tua ducis indignam, sed ómnium æquâlis creâtor es, & redémptor, tu has fámulas tuas, quas ex omni número gregis, ut bonus pastor, ad cōservándam corônam perpétuæ virginitâtis, & castimóniam ánimæ elígere dignâtus es, tuæ protectiônis scuto circúmtege, & ad omne opus virtûtis, & glóriæ, magistránte sapiéntia, præpara; ut vincéntes carnis illécebras, & illícita connúbia recusántes, insolúbilem filii tui Dómini nostri Iesu Christi cópulā mereántur. His pétimus, Dómine, arma suggeras, non carnália, sed spíritus virtûte poténtia, ut, te muniénte, eârum sensus, & membra, in eârum corpóribus, & animâbus non possit dominári peccâtum; ac sub tua grátia vívere cupiéntibus, nihil sibi defensor malôrum, & inimîcus bonôrum de his vasis nómini tuo consecrâtis prævâleat vindicâre. Omnem étiam nocívum calôrem imber grátiæ tuæ cœléstis extinguat, lumen vero perpétuæ castitâtis accéndat; fácies pudíca scándalis non páteat, neque incáutis occasiônem tribuat negligéntia delinquéndi. Sitque in eis casta virgínitas; sint ornátæ páriter, & armátæ fide íntegra, spe certa, charitâte sincéra; ut, præparato ánimo ad continéntiam, virtus tanta præstêtur, quæ súperet diáboli univérsa figménta; & contemnéndo præséntia, futûra sectentur; jejúnia épulis carnálibus præferant; lectiónes sacras, & oratiônes convíviis, & potatiónibus antepónant; ut oratiónibus pastæ, & eruditiónibus explétæ, illuminátæ vigíliis, opus grátiæ virginâlis exérceant. His igitur virtútum armis has tuas fámulas intériùs, exteriúsque commúniens, præsta, inoffénsum cursum virginitâtis implêre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tum Pontifex, acceptâ mitrâ, stans dicit sequentem benedictionē super illas genuflexas:

BEnedîcat vos Deus Pa ✠ ter, & Fí ✠ lius, & Spíritus ✠ sanctus omni benedictiône spirituáli; ut manéntes semper incorrúptæ, inviolátæ, & immaculátæ, sub vestiménto sanctæ Maríæ matris Dómini nostri Jesu Christi, requiéscat super vos spíritus septifórmis grátiæ, spíritus sapiéntiæ, & intelléctus spíritus consílii, & fortitúdinis, spíritus sciéntiæ, & pietâtis; & répleat vos spíritus timôris Dómini, frágiles sólidet, invalidásque confírmet, pietâte állevet, & mentes regat, vias dírigat, cogitatiônes sanctas instítuat, actus probet, ópera perfíciat, charitâte ædíficet, sapiéntia illúmi-net, castitâte múniat, sciéntia ín-

ſtruat, fide firmet, in virtûte multiplicet, in ſanctitâte ſublîmet, ad patiéntiam præparet, ad obediéntiam ſubdat, sóbrias prótegat, & pudícas in infirmitâte vifitet, in dolôre rélevet, in tentatiône cuſtódiat, in proſperitâte témperet, in iracúndia mitiget, in iniquitâte emúndet, infúndat grátiam, remíttat offénſam, tríbuat diſciplînam. Ut his, & ſimílibus virtútibus fultæ, & ſanctis opéribus illuſtrátæ, illa ſemper ſtudeâtis ágere, quæ digna fiant remuneratiône. Illum habeâtis teſtem, quem habitúræ eſtis júdicem; & vos aptêtis, ut præfulgéntem geſtêtis in manu lámpadem, intratúræ ſponſi thálamum, occurrâtis cum gáudio, & nihil in vobis repériat fœtidum, nihil sórdidum, nihil occúltum, nihil corrúptum, nihil inhonéſtum, ſed níveas, & cándidas ánimas, corporâque lúcida, atque ſpléndida; ut, cùm ille dies treméndus remuneratiônis juſtôrum, retributioníſque malôrum advénerit, non invéniat in vobis ultrix flamma, quod urat, ſed divína pietas, quod corônet; quas jam in hoc ſæculo converſátio religióſa mundâvit, ut ad tribûnal ætérni regis aſcensúræ, célſaque palátia, cum iíſdem mereámini habêre protectiônem, qui ſequúntur Agnum, & cantant cánticum novum ſinè ceſſatiône, illic præceptúræ præmium poſt labôrem, ſempérque manebâtis in vivéntium regiône. Atque ipſe benedîcat vos de cœlis, qui per crucis paſſiônem humânum genus eſt dignâtus venîre in terris redímere, Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui cum ætérno Patre, & Spíritu ſancto in unitâte perfécta vivit, & regnat Deus, in ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Deinde Pontifex ſedens cum mitrâ, publica voce anathema ponit, ne quis eas à divino ſervitio, quæ vexillo caſtitatis ſubjectæ ſunt, abducat; nullus earum bona ſurripiat, ſed ea cum quiete poſſideant, in hanc formam:

Auctoritâte omnipoténtis Dei, & beatôrum Petri, & Pauli Apostolôrum ejus, firmiter, & sub interminatiône anathématis inhibêmus, ne quis præséntes Virgines, seu sanctimoniáles à divino servítio, cui sub vexillo castitâtis subjéctæ sunt, abdûcat, nullus eârum bona surripiat, sed ea cum quiête possídeant. Si quis autem hoc attentâre præsúmpserit, maledíctus sit in domo, & extra domum; maledíctus in civitâte, & in agro; maledíctus vigilándo, & dormiéndo; maledíctus manducándo, & bibéndo; maledíctus ambulándo, & sedéndo; maledícta sint caro ejus, & ossa, & à planta pedis usque ad vérticem non hábeat sanitâtem. Véniat super illum maledíctio hóminis, quam per Móysen in lege filiis iniquitâtis Dóminus permísit. Deleâtur nomen ejus de libro vivéntium, & cum justis non scribâtur. Fiat pars, & hæréditas ejus cum Cain fratricída, cum Dathan, & Abíron, cum Anania, & Saphíra, cum Simône mago, & Juda proditôre, & cum eis, qui dixérunt Deo, Recêde à nobis, sémitam viârum tuârum nólumus. Péreat in die judícii; dévoret eum ignis perpétuus cum diábolo, & ángelis ejus, nisi restitúerit, & ad emêdatiônem vénerit. Fiat, fiat.

Tum dicitur Allelúja, sive ultimũ versus Tractus, vel Sequẽtiæ, & cætera usq; ad Offertoriũ inclusivè, Virginibus in ordine suo manentibus.

Offertorio dicto, singulæ Virgines consecratæ, velátis capitibus, ad manus Pontificis in faldistorio ante medium altaris cum mitrâ sedentis,

offe-

offerunt, coram eo genuflexę, quęlibet candelam accenſam.

Interim parantur pro eis tot hoſtię conſecrandę, quod ſunt ipſę numero. Facta oblatione, Pontifex cũ mitrâ, ſedens lavat manus; deinde, depoſitâ mitrâ, ſurgit, & proſequitur Miſſam, more conſueto.

Secreta.

OBlatis hóſtiis, quęſumus, Dómine, pręséntibus famulâbus tuis perſeverántiam perpétuę virginitâtis accómmoda; ut apértis jánuis, ſummi regis advéntu, regnum cœléſte, cum lętitia mereántur intrâre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſęcula ſęculôrum. ℟. Amen.

Poſtquam Pontifex ſe de corpore, & ſanguine communicaverit; tum accedunt ad ſupremum gradũ altaris Virgines ipſę binę, & binę, & ibidem genuflectunt; Pontifex verò ſingulas communicat; & omnibus communicatis, ipſę Virgines ante altare, ut in Miſſa fuerunt genuflexę, ſimul cantant Antiphonam.

Mel, & lac ex ejus ore ſuſ-

cépi, & ſanguis ejus or-

nâvit genas meas.

Interim Pontifex ablutionem ſumit; tum, acceptâ mitrâ: ſtans lavat manus, deinde perficit Miſſam.

Poſtcommunio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco fundáſti, réſpice ſuper has fámulas tuas, & quę caſtigatiónibus aſsíduis póſtulant, tua conſolatiône percipiant. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculórum.

℟. Amen.

Miſſa finita, Pontifex dat benedictionem ſolemnem.

Et, quia in nonnullis monaſteriis eſt conſuetudo, quòd loco Diaconiſſatus, Virginibus cõſecratis datur facultas incipiendi horas canonicas, & legendi officium in Eccleſia, Pontifex ſtãs ante altare ſine mitra, Virginibus conſecratis coram eo genuflexis, dicit:

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

Orêmus.

EXáudi, Dñe, preces noſtras, & ſuper has fámulas tuas ſpírítũ tuæ bene ✠ dictiônis emitte; ut cœléſti múnere ditátæ & tuæ majeſtâtis grátiam poſſint acquírere, & bene vivèndi áliis exémplum præbêre. Per Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. Amen.

Tum ſedet Pontifex, acceptâ mitrâ, & tradit Breviarium illis, ambabus manibus ipſum tangentibus, dicens:

ACcípite librum, ut incipiâtis horas canónicas, & legâtis officium in Ecclésia. In nómine Pa✠tris, & Fí✠lii, & Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Surgit Pontifex, mitrâ depositâ, & conversus ad altare incipit Hymnum. Te Deum laudâmus, quem chorus prosequitur usque ad finem, & eo finito, duæ ex choro dicunt:

℣. Confirma hoc Deus, quod operâtus es in nobis.

Respondet chorus:

A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Et Pontifex stans in cornu Epistolæ altaris, conversus ad altare, ex libro ibidẽ super altari posito, dicit:

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, & operátio á te sẽper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Virgines consecratæ revertuntur ad portam monasterii, ubi Pontifex eas coram se genuflexas præsentat Abbatissæ similiter genuflexæ dicens:

VIde, quómodo istas consecrátas Deo, serves, & repræséntes immaculátas; redditûra pro eis ratiônem, ante tribûnal sponsi eârum, ventúri júdicis.

Tum Pontifex redit ad Ecclesiam, dicens:

Dóminus vobíscum.

Inítium sancti Evangélii secúndùm Ioánnem.

In princípio &c.

Et sacris vestibus depositis, vadit in pace.

DE BENEDICTIONE

Et coronatione Regis.

Cum Rex est coronandus, Episcopi regni ad civitatẽ, ubi coronatio fieri debet, convocãtur. Rex triduanum jejunium devotè peragit, per hebdomadam præcedentem, videlicet quarta, & sexta feria, & sabbato. Dominica verò proxima sequenti coronatur, qua ipse Rex se ad communionem parat. Ecclesia verò ipsa Metropolitana, sive Cathedralis, ubi solemnitas celebrabitur, paretur, & ornetur, quò meliùs fieri poterit. Ad altare majus parantur ea, quæ consueta sunt parari, Pontifice celebrante; & credentia juxta altare cum rebus opportunis. Super altare ponitur gladius, corona, & sceptrũ Regi danda, & oleum Catechumenorum, bombyx ad ligandum, & extergendum brachium Regis, & inter scapulas post unctionem, fascia ad ligandum bombycem in brachio. Paratur in Ecclesia, in loco competenti thalamus, sivè suggestum pro Rege, in quo sit regalis sedes ornata, & thalamus ipse sit ornatus pannis sericeis, & aulæis. Sed adverten-

dum eſt, quod altitudo thalami non ſit major quàm gradus ſupremus altaris. Paratur etiam in loco convenienti tentorium, ſive papilio, ſub quo Rex veſtes regales, pro regni conſuetudine, quæ ibidem pro eo parantur, ſuo tempore recipit. Et ſi Regina etiàm ſimul eſt coronanda, paratur pro ea alius thalamus, non longe à regio, ſed illo aliquantulum humilior; & ita ſunt ſituandi thalami, ut inde poſſint videri altare, & Pontifex celebrans. Parantur etiam ante altare hinc, & inde ſedes, pro numero Epiſcoporum coronationi intereſſentium.

Die autem Dominica, qua Rex benedicendus, & coronandus eſt, omnes Epiſcopi conveniunt manè in Eccleſia, in qua hoc fieri debet, & Metropolitanus, ſive Pontifex, ad quem ſpectat, parat ſe ſolemniter cum miniſtris, Miſſam celebraturus, paramentis tempori cōvenientibus. Epiſcopi verò induuntur ſupra rochetum (vel ſupra ſuperpelliceum, ſi ſint religioſi) amictu, ſtola, pluviali albo, & mitra ſimplici. Quibus omnibus paratis, Metropolitanus in faldiſtorio ante medium altaris poſito ſedet cum mitrâ, & Epiſcopi parati hinc, & inde ſuper ſedibus pro eis paratis, quaſi in modum coronæ ſedentes, ſibi aſſiſtunt. Interim, Rex veſtibus militaribus indutus, cum ſuis Prælatis domeſticis non paratis, ac Baronibus, Nobilibus, & aliis venit ad Eccleſiam; & cum fuerit prope preſbyterium, duo priores Epiſcopi ex paratis veniunt ei obviam, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipſum inter ſe medium, bireto depoſito, uſque ante Metropolitanum deducunt, cui Rex caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior Epiſcoporum deducentium ſtans, detecto capite, verſus ad Metropolitanum, dicit intelligibili voce.

REverendissime Pater, póstulat sancta mater Eccléśia Cathólica, ut præséntem egrégium militem ad dignitâtem Régiam sublevêtis.

Interrogat Metropolitanus.

Scitis illum esse dignum, & útilem ad hanc dignitâtem?

Ille respondet:

Et nóvimus, & crédimus eum esse dignum, & útilem Ecclésiæ Dei; & ad régimen hujus regni.

Metropolitanus, dicit:

Deo grátias.

Tunc sedet Rex medius inter duos Episcopos deducentes, congruenti spatio à Metropolitano, ita ut illi faciem vertat; ipsi etiam deducentes Episcopi senior ad dexteram, alius ad sinistram Regis se collocant, ita ut & ipsi ad alterutrum facies vertant. Quibus sic sedentibus, postquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandum Regem admonet, dicens:

CUm hódie per manus nostras, óptime Princeps, qui Christi Salvatôris nostri vice in hac re fúngimur (quamvis indigni) sacram unctiônem, & regni insignia sis susceptûrus; bene est, ut te priùs de ónere, ad quod destinâris, moneâmus. Régiam hódie súscipis dignitâtem, & regéndi fidéles pópulos tibi commissos curam sumis. Præclârum sanè inter mortáles locum, sed discriminis, labôris, atque anxietâtis plenum. Verùm, si consideráveris, quod omnís potéstas à Dómino Deo est, per quem Reges regnant, & legum conditóres justa decêrnunt, tu quoque de grege

tibi commisso ipsi Deo ratiônem es redditûrus. Primúm, pietâtem servâbis; Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles; Christiânam religiônem, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis proféssus es, ad finem usque inviolâtam retinêbis, eamque contra omnes adversántes pro víribus defendes; Ecclesiârum Prælátis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibêbis; Ecclesiásticam libertâtẽ non conculcâbis; Justítiam, sinè qua nulla socíetas diu consístere potest, erga omnes inconcúsè administrâbis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupillos, páuperes, ac débiles ab omni oppressiône defendes. Omnibus te adeúntibus benignum, mansuêtum, atque affábilem, pro régia tua dignitâte præbêbis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed, totîus pópuli utilitâtem regnâre, præmiumque benefactôrum tuôrum, non in terris, sed in cœlo expectâre videâris. Quod ipse præstâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Rex electus accedit ad Metropolitanum, & coram eo, detecto capite, genuflexus, facit hanc professionem, dicens:

EGo N. Deo annuénte, futûrus Rex N. profiteor, & promítto coram Deo, & Angelis ejus deínceps legem, justítiam, & pacem Ecclésiæ Dei, populôque mihi subjécto pro posse, & nosse fácere, ac servâre, salvo condígno misericórdiæ Dei respêctu, sicut in consílio fidélium

meorum

meôrum méliùs pótero invenîre. Pontifícibus quoque Ecclesiârum Dei condígnum, & canónicum honôrem exhibêre; atque ea, quæ ab Imperatóribus, & Régibus Ecclésiis collâta, & rèddita sunt, inviolabiliter obfervâre. Abbátibus, Comítibus, & vasallis meis cóngruum honôrem, secúndùm consílium fidélium meôrum, præstâre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Euangeliorum, quem Metropolitanus ante se apertum tenet, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Postea Rex electus Metropolitani manum reverenter osculatur.

His expeditis, illo genuflexo manente, Metropolitanus, depositâ mitrâ, surgit, & stans versus ad ipsum coronandum, dicit competenti voce sequentem orationem, quam etiam dicunt omnes Pontifices parati, similiter finè mitris stantes; dicunt etiam omnia alia benedictionem, & coronationem ipsam concernentia, voce submissa, Metropolitanum tamen in omnibus observantes, & imitantes.

Orêmus.

Omnípotens sempitérne Deus, Creâtor ómnium, Imperâtor Angelôrum, Rex regum, & Dóminus dominántium, qui Abraham fidêlem servum tuum de hóstibus triumphâre fecísti, Móysi, & Iósue pópulo tuo prælatis multíplicem victóriam tribuísti, humilémque David púerum tuum regni fastígio sublimásti, & Salomônem sapiéntiæ, pacísque ineffábili múnere ditásti; réspice, quæsumus, Dómine, ad preces humilitâtis nostræ, & super hunc fámulum tuum N. quem súpplici devotiône in regem elígimus, bene ✠ dictiônum tuârum dona multíplica, eúmque déxteræ tuæ poténtia semper, & ubíque circúmda; quátenus prædicti Abrahæ fidelitâte firmâtus, Móysi mansuetúdine fretus, Jósue fortitúdine munîtus, David humilitâte exaltâtus, Salomônis sapiéntia decorâtus, tibi in ómnibus complâceat, & per trámitem justitiæ inoffénso gressu semper incêdat; tuæ quoque protectiônis gálea munîtus, & scuto insuperábili júgiter protéctus, armísque cœléstibus circúmdatus, optábilis de hóstibus Sanctæ Crucis Christi victóriæ triúmphum felíciter cápiat, terrorémque suæ poténtiæ illis ínferat, & pacem tibi militántibus lætâter repórtet. Per Christum Dñum nostrum, qui virtûte sanctæ Crucis tártara destrúxit, regnôque diáboli superáto, ad cœlos victor ascéndit, in quo potéstas omnis, regníque constítit victória, qui est glória humílium, & vita, salúsque populôrum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Poſt hæc Metropolitanus cum mitrâ procumbit ſupra faldiſtorium. Rex verò ad ejus ſiniſtram in terram ſe proſternit, aliis Prælatis paratis ante ſedes ſuas ſimiliter procumbentibus. Tunc cantores incipiunt, & proſequuntur Litanias, choro reſpondente. Cum dictum fuerit,

Ut ómnibus fidélibus &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Metropolitanus ſurgit, & accepto baculo paſtorali in ſiniſtram manum, ſuper electum Regem proſtratum dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundò dicit:

Ut hunc eléctum in Regem coronándum bene ✠ dícere, & conſe ✠ crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Producendo ſemper ſuper eũ ſignũ crucis. Idem dicunt, & faciunt Epiſcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitum, cantoribus reſumentibus, & perficientibus Litanias. Quibus finitis, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, illo proſtrato, atque Epiſcopis, depoſitâ mitrâ, genuflexis manentibus, verſus ad coronandum, dicit:

Pater noſter.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Salvum fac ſervum tuum, Dómine.

℟. Deus meus ſperántem in te.

℣. Eſto ei, Dómine, turris fortitúdinis.

℟. A facie inimíci.

℣. Nihil

℣. Nihil proficiat inimîcus in eo.
℟. Et filius iniquitâtis non appônat nocère ei.
℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

PRætende, Dómine, huic fámulo tuo déxteram cœléstis auxílii; ut te toto corde perquîrat, & quæ dignè póstulat, cónsequi mereâtur.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere; ut cuncta nostra orátio, & operátio à te semper incípiat, & per te cœpta finiâtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post hæc Metropolitanus sedet, accipit mitram, & electus Rex coram eo genuflectit, & circumstantibus Prælatis paratis, cum suis mitris in modum coronæ, Metropolitanus intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum, & inungit, in modum crucis, illius brachium dexterum, inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens hanc Orationẽ.

DEus, Dei filius, Jesus Christus Dóminus noster, qui à Patre óleo exultatiônis unctus est, præ participibus suis; ipse per præséntẽ sanctæ unctiônis infusiônem Spíritus parácliti super caput tuum bene✠dictiônem infúndat, eandémque usque ad interiôra cordis tui penetrâre fáciat; quátenus hoc visíbili, & tractábili óleo, dona invisíbilia percípere, & temporâli regno justis moderatiónibus peráctо, æternáliter

cum eo regnâre merearis, qui solus sine peccáto, Rex regum vivit, & gloriâtur cum Deo Patre in unitâte ejúsdẽ Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Azahel super Syriam, & Jehu super Israel per Elîam, David quoque, & Saûlem per Samuêlem prophêtam in Reges inúngi fecisti, tribue, quæsumus, mánibus nostris opem tuæ benedictiônis, & huic fámulo tuo N. quem hódie, licèt indigni, in Regem sacra unctiône, delinîmus, dignam delibutiônis hujus efficáciam, & virtûtem concêde; constitue, Dómine, principâtum super húmerum ejus, ut sit fortis, justus, fidêlis, próvidus, & indefessus regni hujus, & pópuli tui gubernâtor, infidélium expugnâtor, justitiæ cultor, meritôrum, & demeritôrum remunerâtor, Ecclésiæ tuæ sanctæ, & fidei Christianæ defénsor, ad decus, & laudem tui nóminis gloriósi. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Quo facto, Metropolitanus micâ panis abstergit pollicem, & lavat manus, surgit cum mitrâ, descendit ante altare, ubi depositâ mitrâ, stans, cum suis ministris facit Confessionẽ. Rex verò electus ad partem se retrahit, & genuflexus cum suis Prælatis domesticis idem facit. Similíter & Episcopi parati sinè mitris stantes, bini, & bini Confessionem dicunt. Finita Confessione, Metropolitanus ascendit ad altare, & procedit in Missa, more solito, usque ad Allelúja, sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusive, Prælatis paratis juxta suas sedes stantibus, vel sedentibus, prout tempus requirit. Interim, schola inchoat Introitum, & prosequitur in Missa; & Rex à suis ducitur in Sacristiam, vel sub papilione ad hoc parato, ubi inter scapulas, & brachium inunctum bombyce bene abstergitur, & induitur regalibus indumentis, ex more regni. Paratus itaque Rex, & ornatus, procedit cum suis Prælatis, Baronibus, & aliis ad eminentem, & ornatum thalamum, in Ecclesia sibi præparatum, & ibi super aliquo faldistorio ornato genuflexus incumbens, audit Missam, quam Prælati sui non parati circumstantes etiam genuflexi legunt usque ad Allelúja, sive ultimum versum Tractus, vel Sequentiæ exclusivè. Missa dicitur de die, & cum Oratione diei, dicitur pro ipso electo Rege, sub uno Per Dóminum, hæc Oratio:

Quæsumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus, N. Rex noster, qui tua miseratiône suscêpit regni gubernácula, virtûtum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decenter ornatus, & vitiôrum monstra devitâre, & ad te, qui via,

veritas, & vita es gloriôsus valeat pervenîre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℞. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus sedet ante altare cum mitrâ in faldistorio, & Rex à suis associatus medius inter priores Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut priùs, genuflectit coram eo. Tunc Metropolitanus accipit gladium, quem unus ministrorum sibi porrigit de altari, & illum evaginatum tradit in manûs Regis, dicens:

Accipe gládium de altari sumptum per nostras manus, licèt indignas, vice tamen, & auctoritâte sanctôrum Apostolôrum consecrátas, tibi regâliter concéssum, nostræque bene ✠ dictiônis officio, in defensiônem sanctæ Dei Ecclésiæ divínitus ordinâtum; & memor esto ejus, de quo Psalmista prophetâvit, dicens: Accingere gládio tuo, super femur tuum potentissime; ut in hoc per eúndem vim æquitâtis exérceas, molem iniquitâtis poténter déstruas, & sanctam Dei Ecclésiam, ejúsque fidéles propúgnes, ac prótegas; nec minus sub fide falsos, quàm Christiáni nóminis hostes execrêris, ac dispérgas; víduas, & pupillos clementer ádjuves, ac defendas; desolâta restáures, restaurâta consérves; ulciscâris injústa, confirmes bene dispósita, quátenus hæc agéndo, virtûtum triúmpho gloriôsus, justitiæque cultor egrégius, cum mundi salva-

tôre ſinè fine regnâre mereâris. Qui çum Deo Patre, & Spíritu ſancto vivit, & regnat Deus. Per ómnia ſæcula &c.

His expeditis, enſis à miniſtris in vaginam reponitur, & Metropolitanus accingit enſe Regem, dicens:

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum potentiſſime; & atténde, quod Sancti non in gládio, ſed per fidem vicérunt regna.

Et mox Rex accinctus ſurgit, & eximit enſem de vagina, illumque viriliter vibrat, deinde ſuper brachium ſiniſtrum tergit, & in vaginã reponit; ac iterum coram Metropolitano genuflectit. Tunc ei corona imponitur, quam omnes Prælati parati, qui adſunt, de altari per Metropolitanum ſumptam manibus tenent, ipſo Metropolitano illam regente, capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe corônam regni, quæ, licèt ab indígnis, Episcopôrum tamen, mánibus, cápiti tuo impónitur. In nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus✠sancti, quam sanctitâtis glóriam, & honôrem, & opus fortitúdinis, significâre intélligas, & per hanc te partícipem ministérii nostri non ignóres. Ita, ut sicut nos in interioribus pastóres, rectoresque animârum intellígimur, ita & tu in exterióribus verus Dei cultor, strenuúsque contra omnes adversitátes Ecclésiæ Christi defénsor assistas, regnîque tibi à Deo dati, & per officium nostræ benedictiônis in vice Apostolôrum, omniúmque Sanctôrum, regímini tuo commissi útilis executor, proficuúsque regnâtor semper appáreas; ut inter glorióssos athlétas, virtûtum gemmis ornâtus, & præmio sempitérnæ felicitâtis coronâtus cum Redemptôre, ac Salvatôre nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicémque gestâre créderis, sinè fine gloriêris. Qui vivit, & ímperat Deus cum Patre, & Spíritu sancto in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

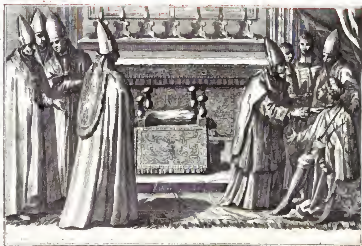
Postea Metropolitanus dat ei adhuc genuflexo sceptrum, dicens:

Accipe virgam virtûtis, ac veritâtis, qua intélligas te obnóxium mulcêre pios, terrêre réprobos, errántes viam docêre, lapsis manum porrigere, dispérdere supérbos, & relevâre húmiles; & apériat tibi óstium Jesus Christus Dñus noster, qui de semetípso ait, Ego sum óstiũ, per me si quis introierit, salvábitur, qui est clavis David, & sceptrum domus Israel, qui áperit, & nemo claudit, claudit, & nemo áperit. Sitque tibi ductor, qui edûcit vinctum de domo carceris, sedéntem in ténebris, & umbra mortis, & in ómnibus sequi mereâris eum, de quo David prophêta cécinit, Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: virga directiônis, virga regni tui; & imitándo ipsũ, diligas justítiam, & ódio hábeas iniquitâtem, quia proptérea unxit te Deus, Deus tuus, ad exémplum illíus, quem ante sæcula únxerat oleo exultatiônis, præ particípibus suis, Jésum Christum Dóminum nostrum, qui cum eo vivit, & regnat Deus. Per ómnia &c.

Tunc Regi surgenti discingitur ensis, & in vagina datur alicui, qui eum ante Regem immediatè portat. Et Metropolitanus cum aliis Prælatis paratis deducit Regem, sceptrum in manu, & coronam in capite ferentem, medium inter se à dexteris, & digniorem Prælatum para-

tum á finiſtris Regis incedentem ad ſolium ſupra thalamum,& adjuvante eum digniore Prælato prædicto, inthronizat Regem in ſolio, dicens:

STa, & rétine ámodo locum tibi à Deo delegâtum, per auctoritâtem omnipoténtis Dei,& per præséntem traditiônem noſtram, ómnium ſcilicet Epiſcopôrum, cæterorúmq; Dei ſervôrum; & quanto clerum ſacris altáribus propinquiôrem pérſpicis, tanto ei potiôrem in locis cóngruis honôrem impéndere meminéris; quátenus mediâtor Dei, & hóminum te mediatôrem cleri, & plebis permanêre fáciat.

Deinde Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſtans verſus ad altare inchoat,ſchola proſequente, Hymnũ:

Qui totus dicitur: quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexterã Regis, ibi continuò manens, uſque ad finem Hymni; & eo finito, Metropolitanus ſtans, ut priùs, ad dexteram Regis ſinè mitra, dicit ſuper illum verſus:

Firmêtur manus tua, & exaltêtur déxtera tua.

℟. Juſtítia, & judícium præparátio ſedis tuæ.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus, qui victríces Móyſi manus in oratiône firmáſti, qui quamvis ætâte languéſceret, infati-

cábili sanctitâte pugnâbat; ut dum Amalech iniquus vincitur, dum prophânus natiônum pópulus subjugâtur, exterminátis alienígenis, hereditáti tuæ posséssio copiôsa servîret, opus mánuum tuârum piæ nostræ orationis exauditiône confirma; habêmus, & nos apud te, sancte Pater, Dóminum salvatôrem, qui pro nobis manus suas exténdit in cruce, per quem étiam precâmur, altíssime, ut, tua poténtia suffragánte, universôrum hóstium frangâtur impíetas, populúsque tuus, cessánte formídine, te solùm timêre condíscat. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Deus inenarrabilis auctor mundi, cónditor géneris humáni, confirmâtor regni, qui ex útero fidêlis amici tui Patriárchæ nostri Abrahæ præelegísti Regem sæculis profutûrum, tu præséntem insignem Regem hunc cum exércitu suo per intercessiônem beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctôrum úberi bene ✠ dictiône locúpleta; & in sólium regni firma stabilitâte connécte: vísita eum, sicut visitásti Móysen in rubo, Jósue in prælio, Gedeônem in agro, Samuêlem in templo, & illa eum sidérea bene ✠ dictiône, ac sapiéntiæ tuæ rore perfúnde, quam beâtus David in psaltério, Sálomon filius ejus, te remuneránte, percèpit de cœlo. Sis ei contra ácies inimicôrum loríca, in advérsis gálea, in prósperis sapiéntia, in protectiône clypeus sempitérnus. Et præsta, ut gentes illi téneant fidem, próceres sui hábeant pacem, díligant charitâtem, abstíneant se à cupiditâte, loquántur justitiam, custódiant veritâtem, & ita pópulus iste sub ejus império púllulet, coálitus benedictiône æternitâtis; ut semper tripudiántes máneant in pace, ac victóres. Quod ipse præstâre dignêtur, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitanus cum Prælatis paratis redit ad sedem suam, vel faldistorium prope altare, & (nisi sit coronanda Regina) dicitur Allelúja, sive ultimus versus Tractus, vel Sequentiæ, Euangelium, & alia usque ad Offertorium inclusivè. Quo dicto, Metropolitanus residet in faldistorio suo ante medium altaris cum mitrâ; & Rex à suis Prælatis, & Baronibus associatus venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexus, detecto capite, offert ei aurum, quantum sibi placet, & manum Metropolitani recipientis osculatur.

Deinde ad folium fuum revertitur. Metropolitanus lavat manus, furgensque accedit ad altare, & profequitur Miffam ufque ad Communionem. Cum Secretâ diei, dicitur pro Rege, fub uno Per Dóminum noftrum.

Secreta.

MUnera, quæfumus, Dómine, oblâta fanctifica, ut & nobis unigéniti tui corpus, & fanguis fiant; & Regi noftro ad obtinéndã ánimæ, corporifque falûtem, & ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, ufquequâque proficiant. Per eúndem Dóminum noftrum Jefum Chriftum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus fancti Deus, per ómnia fæcula fæculôrum. ℞. Amen.

Pax datur Regi per primum ex Prælatis paratis, cum inftrumento ad hoc ordinato. Poftquam Metropolitanus fe de corpore, & fanguine, quem totum fumere debet, communicaverit, Rex, detecto capite de thalamo fuo accedit ad altare, coram quo, in fupremo gradu genuflectit, & Metropolitanus converfus ad Regem, ipfum communicat. Rex, priufquam communionem fumat, ofculatur manum dexteram Metropolitani, & fumpta communione, ex calice de manu Metropolitani fe purificat, & purificatus ad thalamum fuum revertitur. Metropolitanus verò ablutionem fumit, & acceptâ mitrâ, lavat manus, & perficit Miffam.

Cum Poftcommunione diei, dicitur pro Rege, fub uno Per Dóminum.

Poſtcommunio.

HÆc, Dómine, oblátio ſalutâris fâmulum tuum N. Regem noſtrũ ab ómnibus tueâtur advérſis; quátenus Eccleſiáſticæ pacis obtíneat tranquillitâtẽ, & poſt iſtius témporis decúrſum ad ætérnam pervéniat hæreditâtem. Per Dñum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℞. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem ſolemnem, ut ſupra; qua data, ſinguli ad ſua revertuntur.

DE BENEDICTIONE
Et coronatione Reginæ.

SI vero tunc Regina benedicenda ſit, & coronanda, quamprimum, ipſo Rege inthronizato, & orationibus expletis, Metropolitanus cum Prælatis paratis ad altare reverſus in faldiſtorio ſedet. Rex de ſolio ſuo ſurgens, cum comitiva ſua, coronam in capite, & ſceptrum in manu geſtans ante altare ad Metropolitanum proficiſcitur, & facta ei reverentia, ſtans, detecto capite, petit Reginam benedici, & coronari, ſub his verbis:

REverendíſſime Pater, poſtulâmus, ut Consórtem noſtrã, nobis á Deo conjúnctam, benedícere, & coróna reginâli decorâre digné-

mini, ad laudem, & glóriam Salvatôris nostri Jesu Christi.

Deinde ad solium suum revertitur.

Tunc Regina, quæ in aliquo loco ad partem in Ecclesia à principio steterat, à duobus Episcopis paratis (non his; qui Regem deduxerunt, sed primis post eos) crine soluto, & capite velato, in vestibus suis communibus ad Metropolitanum ante altare deducitur; & facta Metropolitano reverentia, coram illo genuflectit, & ejus manum osculatur.

Tunc surgit Metropolitanus cũ mitrâ, & in faldistorio procumbit. Regina verò ad ejus sinistram in terram se prosternit; & inchoantur, ac perficiuntur Litaniæ, ut supra: quibus finitis, Metropolitanus, depositâ mitrâ, surgit, & stans versus ad illam ante se genuflexam, dicit sequentem Orationem intelligibili voce; quam etiam, & alia sequentia astantes Prælati parati submissa voce dicunt:

Orêmus.

OMnípotens sempitérne Deus, hanc fámulam tuam N. cœlésti bene✠dictiône sanctifica, quã in adjutórium regni Regínam eligimus, tua ubíque sapiéntia dóceat, & confórtet, atque Ecclésia tua fidélem fámulam semper agnóscat. Per eúndem Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus.

Deinde, extensis manibus ante pectus, dicit:

Per omnia fæcula fæculórum. ℞. Amen.

℣. Dóminus vobifcum.

℞. Et cum fpíritu tuo.

℣. Surfum corda.

℞. Habêmus ad Dóminum.

℣. Grátias agâmus Dómino Deo noftro.

℞. Dignum, & juftum eft.

Verè dignum, & juftum eft, æquum, & falutâre nos tibi femper, & ubíque grátias ágere, Dómine fancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Honôrum cunctôrum auctor, ac diftributôr, benedictionúmque ómnium largus infúfor, tríbue fuper hanc famulam

tuam Regînam bene ✠-

dicti ônis tuæ có pi am:

& quam humâna e lé-

cti o sibi præésse gáu-

det, tu a supérnæ e le-

cti ô nis, & benedicti-

ô nis infúsi o accú-

mulet. Concêde e i,

Dómine, auctoritâtem

ré gíminis, consi li i

magnitúdinem, sapién-

ti æ, prudénti æ, & in-

telléctus abundántiam,

religi ônis, ac pie tâtis

custódiam; quátenus

me re âtur benedíci, &

augmentári in nómine,

ut Sara; vi si tá ri, & fœ-

cundári, ut Rebécca;

contra óm nium muní-

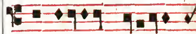
ri

ri vitiórum monſtra,

ut Iudith ; in regímine

regni éligi, ut Eſther ;

ut, quam humâna niti-

tur fragílitas benedice-

re, cœléſtis pótiùs ínti-

mi roris rèpleat infúſio.

Et quæ à nobis elígi-

tur, & bene ✠ dícitur in

Regînam, á te mereâtur

obtinêre præmium æ-

ternitâtis perpétuæ.

Et ſicut ab homínibus

ſublimâtur in nómine,

ita à te ſublimêtur fi-

de , & operatiône.

Illo étiam ſapiéntiæ

tuæ eam rore perfúnde,

quem beâtus David in

repromiſſiône , & fi-

lius

lius ejus. Sálomon percêpit in locupletatiône. Sis ei Dómine, contra cunctôrum ictus inimicôrum loríca; in advérsis gálea; in prosperis sapiéntia; in protectiône clypeus sempitérnus. Sequâtur pacem, díligat charitâtem, abstíneat se ab omni impietâte; loquâtur justítiam, custódiat veritâtem, sit cultrix justítiæ, & pietâtis, amátrix religiônis. Vigeátque præsénti bene ✠ dictiône in hoc ævo annis plúrimis, & in sem-

Quod ſequitur, dicit ſubmiſſa voce legendo, ita tamen, quod à circumſtantibus audiatur.

Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum.
℞. Amen.

Qua præfatione expleta, ſedet Metropolitanus, & acceptâ mitrâ, inungit in modum crucis cum oleo Catechumenorum illius brachium dexterum, inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter ſcapulas dicens:

Deus, Pater ætérnæ glóriæ ſit tibi adjûtor, & omnipotens benedîcat tibi, preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diêrum adímpleat; benedictiônem tuam júgiter confirmet; te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimícos tuos confuſiône índuat; & ſuper te Chriſti ſanctificátio, atque hujus ólei infúſio flóreat; ut, qui tibi in terris tríbuit benedictiônem, ipſe in cœlis cónferat méritum Angelôrum; ac benedîcat te, & cuſtódiat in vitam ætérnam Jeſus Chriſtus Dóminus noſter, qui vivit, & regnat Deus in ſæcula ſæculôrum.
℞. Amen.

Quo facto, ſurgit Regina, & à ſuis ducitur ad ſacriſtiam, ſeu papilionem, ubi Rex regales veſtes indutus eſt, ibi & ipſa induitur veſtibus reginalibus, quibus

induta reducitur ad Metropolitanum adhuc cum mitrâ in faldistorio sedentem, qui imponit illi ante se genuflexæ coronam, dicens:

Accipe corônam glóriæ, ut scias te esse consórtem regni, populóque Dei semper próspere consulas; & quanto plus exaltâris, tanto ámpliùs humilitâtem díligas, & custódias, in Christo Jesu Dómino nostro.

Et mox dat ei sceptrum, dicens:

Accipe virgam virtûtis, ac veritâtis, & esto paupéribus miséricors, & affâbilis; viduis, pupillis, & orphanis, diligentissimam curam exhibeas; ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam, qui vivit, & regnat in sæcula sæculôrum.

℟. Amen.

Quo facto, surgit Regina, & Episcópi parati, qui ipsam ad altare deduxerunt, eam associant usque ad suum thalamum, ubi sedet in solio suo, matronis ejus ipsam comitantibus; deinde dicitur Allelúja, sive ultimus versus Tractus, vel Sequentię, Euangelium, & Offertorium. Quo dicto, Regina cum Rege à suis tantum associati, vadunt ad offeréndum Metropolitano in faldistorio ante medium altaris sedenti de auro, quantum volunt, & manum Metropolitani recipientis osculantur; deinde revertuntur ambo ad thalamum suum, & proceditur in Missa usque ad Communionem. Data pace Regi, & Reginæ per primum ex prælatis paratis, cum instrumento ad hoc ordinato. Rex, & Regina à suis tantum associati descendunt de thalamis, & veniunt ad altare, ubi in supremo gradu genuflectunt; & percepta communione, Metropolitanus ponit ambas hostias consecratas super patenam, & conversus ad Regem, & Reginam, eos communicat.

Rex, priusquam communionem sumat, osculatur manum dexteram Metropolitani, tum simili modo communicat Rrginã, quæ similiter ejus manum osculatur, & successive ambos ex calice suo purificat, qui purificati ad thalamos suos rever-

tuntur,

tuntur, eo ordine, quo venerunt Metropolitanus verò ablutionem ſumit; & acceptâ mitrâ, lavat manus, perficitque Miſſam, & in fine dat benedictionem ſolemnem. Qua data, Rex, & Regina vadunt ad palatium ſuum, & Metropolitanus atque alii Prælati omnes deponunt veſtes ſacras, & ad propria quiſque revertitur.

SI autem, Rege jam pridem coronato, Regina ſola, ut conjux illius, coronanda ſit, parantur duo thalami, & alius locus, in quo Regina à principio officii uſque ad tempus coronationis exſpectat. Vocātur omnes Prælati regni, atque omnia alia fiunt, quæ ſupra pro coronatione Regis ordinata ſunt. Die autem ſtatuto, Metropolitano, & Prælatis in Eccleſia conſtitutis, & ſe veſtientibus, Rex veſtibus regalibus indutus cum corona in capite, & ſceptro in manu, enſe præcedente, à ſuis aſſociatus venit ad Eccleſiam, & aſcendit thalamum ſuum; & Metropolitano, ac Prælatis omnibus paratis, incipitur Miſſa, more ſolito, & continūatur uſq; ad Allelúja, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ excluſivè. Tum Rex coronam, & ſceptrum ferens deſcendit de thalamo ſuo, & Metropolitano in faldiſtorio ante altare cum mitrâ ſedente, ſtans, detecto capite, petit ab eo Reginam benedici, & coronari ſub his verbis:

REverendiſſime Pater, poſtulâmus, ut Consórtem noſtrā, nobis à Deo conjúnctam, benedícere, & córona regináli decoràre di-

gnémini, ad laudem, & glóriam Salvatôris noſtri Jeſu Chriſti.

Deinde ad thalamum ſuum revertitur; & Regina, quæ uſque tunc in aliquo loco ad partem in Eccleſia ſteterat, à duobus prioribus Prælatis paratis, crine ſoluto, & capite velato, ducitur ad Metropolitanum ante altare ſedentem; & facta ei reverentia, coram eo genuflectit, & ejus manum oſculatur. Tunc ſurgit Metropolitanus, & cum mitrâ procumbit ſupra faldiſtorium. Regina verò ad ejus ſiniſtram ſe in terram proſternit, & inchoantur Litaniæ, & perficiuntur, atque omnia alia fiunt, quæ ſupra in coronatione Reginæ dicta ſunt, uſque ad offertorium, ad quod poterit Rex cum Regina procedere, vel Regina ſola, prout Regi placebit. Facta communione per Metropolitanum, communicatur Regina. Deinde perficitur Miſſa, & in fine Metropolitanus dat benedictionem ſolemnem, &c.

Si vero Regina coronanda eſt, ut regni Domina, & abſque Rege, tunc paratur thalamus unus in Eccleſia; vocantur Prælati regni, & omnia alia ſimiliter fiunt, quæ ſupra pro coronatione Regis ordinata ſunt. Die ſtatuto, conveniunt in Eccleſia, in qua coronatio fieri debet; ubi Metropolitanus, aut alius, ad quem ſpectat, cum Epiſcopis aliis parat ſe, & ſedent ante altare, ut ſupra dictum eſt. Interim Regina conſuetis veſtibus, induta, cum ſuis Prælatis, Baronibus, & Matronis, atque aliis domeſticis venit ad Eccleſiam; & cum fuerit prope presbyterium, duo priores Epiſcopi parati veniunt ei obviam, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipſam inter ſe mediam uſque ad Metropolitanum deducunt, cui Regina caput inclinans, humilem reverentiam exhibet; qua facta, prior ipſorum deducentium, detecto capite, verſus ad Metropolitanum, dicit:

Reverendiſſime Pater, poſtulat ſancta mater Eccléſia Cathólica, ut præséntem circumſpéctam mulíerem ad dignitâtem Regínâlem ſublevêtis.

Tunc interrogat Metropolitanus: Scitis illam eſſe dignam, & útilem ad hanc dignitâtem?

Ille reſpondet:

Et nóvimus, & crédimus eam eſſe dignam, & útilem Eccléſiæ Dei, & ad régimen hujus regni.

Metropolitanus dicit: Deo grátias.

Tunc ſedet Regina media inter ipſos Epiſcopos deducentes, congruenti ſpatio à Metropolitano, ita ut illi faciem vertat; ipſi etiam deducentes Epiſcopi, ſenior ad dexteram, alius ad ſiniſtram Reginæ ſe collocant,ita ut & ipſi ad alterutrum facies vertant. Ipſis ſic ſedentibus, poſtquam aliquantulum quieverint, Metropolitanus coronandam Reginam admonet, dicens:

CUm hódie per manus noſtras, circumſpecta múlier, qui Chriſti Salvatôris noſtri vice in hac re fúngimur (quamvis indígni) ſacram unctiônem, & regni inſignia ſis ſuſceptûra; bene eſt, ut te priùs de ónere, ad quod deſtinâris, moneâmus. Regiam hódie ſuſcipis dignitâtem, & regéndi fidéles pópulos tibi commíſſos curam ſumis. Præclârum ſané inter mortáles locum, ſed diſcríminis, labôris, atque anxietàtis plenum. Verùm ſi conſideràveris, quod omnis potéſtas à Dómino Deo eſt, per quem Reges regnant, & legum conditóres juſta decérnunt, tu quoque de grege tibi commíſſo ipſi Deo ratiônem es reddítûra. Primum, pietâtem ſervâbis; Dóminum Deum tuum tota mente, ac puro corde coles; Chriſtiânam religiônẽ, ac fidem Cathólicam, quam ab incunábulis profèſſa es, ad finem uſque inviolâtam retinêbis, eamque contra omnes adversántes pro víribus defèndes. Eccleſiârum Prælatis, ac réliquis Sacerdótibus condígnam reveréntiam exhibêbis; Eccleſiáſticã libertâtem non conculcâbis. Juſtìtiã, ſine qua nulla ſociétas diu conſiſtere poteſt, erga omnes inconcúſſè ad-

ministrâbis, bonis præmia, nóxiis débitas pœnas retribuéndo. Víduas, pupillos, páuperes, ac débiles ab omni oppressiône defêndes. Omnibus te adeúntibus benígnam, mansuêtam, atque affábilem, pro régia tua dignitâte te præbêbis. Et ita te geres, ut non ad tuam, sed totíus pópuli utilitâtem regnâre, præmiúmque benefactôrum tuôrum, non in terris, sed in cœlo expectâre videâris. Quod ipse præstâre dignêtur, qui vivit, & regnat Deus in sæcula sæculórum. ℞. Amen.

Regina electa accedit ad Metropolitanum, & genuflexa facit hanc professionem, dicens:

EGo N. Deo annuénte, futûra Regîna N. profiteor, & promítto coram Deo, & Angelis ejus deínceps legē, justítiā, & pacem Ecclésiæ Dei, populôq; mihi subjecto, pro posse, & nosse fácere, ac servâre, salvo condigno misericórdiæ Dei respéctu, sicut in consílio fidélium meôrum mélius pótero invenîre. Pontifícibus quoque Ecclesiârum Dei condignum, & canónicum honôrem exhibêre; atque ea, quæ ab Imperatóribus, & Régibus Ecclésiis collâta, & réddita sunt, inviolabíliter observâre. Abbátibus, Comítibus, & vasállis meis cóngruum honôrem, secúndùm consílium fidélium meôrum, præstâre.

Deinde ambabus manibus tangit librum Euangeliorum, quem Metropolitanus coram ea super genibus apertum tenet, inferiori parte libri Reginæ versa, dicens:

Sic me Deus ádjuvet, & hæc sancta Dei Euangélia.

Et post Regina electa Metropolitani manum reverenter osculatur.

Quo facto, Metropolitanus surgit, & cum mitrâ procumbit in faldistorio. Regina verò ad ejus sinistram in terram se prosternit.

Et cantores incipiunt, ſchola proſequente, Litanias; in quibus cum dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus, &c.

℟. Te rogâmus audi nos.

Metropolitanus ſurgit, & accepto baculo paſtorali in ſiniſtra, ſuper illam dicit:

Ut hanc eléctam in Regînam coronándam bene✠dícere dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Secundo, dicit:

Ut hanc eléctam in Regînam coronándam bene✠dícere, & conſe✠crâre dignêris.

℟. Te rogâmus audi nos.

Producendo ſemper ſuper Reginam ſignum crucis. Idem dicunt, & faciunt Epiſcopi parati, genuflexi tamen permanentes. Quo dicto, Metropolitanus redit ad accubitũ, cantoribus Litanias reſumentibus, & perficientibus. Quibus finitis, Metropolitanus, depoſitâ mitrâ, ſurgit, Reginâ proſtratâ manente, & dicit ſuper eam intelligibili voce Orationem ſequentem, quam aſtantes Epiſcopi, etiam ſinè mitris in locis ſuis ſtantes, ſubmiſſa voce pronuntiant.

O rêmus.

OMnípotens ſempitérne Deus, hanc fámulam tuam cœléſti bene✠dictiône ſanctífica, quam in gubernatiônem regni Regînam elígimus; tua ubíque ſapiéntia doceat, & confortet, atque Eccléſia tua fidélem fámulam ſemper agnóſcat. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus.

Tum ſurgit Regina, & coram Pontifice genufleƈtit. Deinde Pontifex mediocri voce, extenſis manibus ante peƈtus, dicit :

nium largus infûfor, tribue ſuper hanc fâmulam tuam Regînam bene✠dictiônis tuæ cópiam; & quam humâna eléctio ſibi præéſſe gaudet, tua ſupérnæ electiônis, & benedictiônis infúſio accúmulet. Concêde ei, Dómine, auctoritâtem regíminis; consílii magnitúdinem, ſapiéntiæ, prudéntiæ, & intelléctus abundántiam, religiônis, ac pietâtis custódiam; quátenus mereâtur benedíci, & augmentâri in nómine, ut Sara; visitâri, & fœ-

cundá ri, ut Rebécca;

contra ómnium muní-

ri vitiórum monſtra,

ut Judith; in regímine

regni é ligi, ut Eſther;

ut, quam humâna níti-

tur fragilitas benedíce-

re, cœléſtis pótiùs ínti-

mi roris répleat infúſio.

Et quæ à nobis eligitur

& bene✠dícitur in Regî-

nam, à te mereâtur obtinê-

re præmium æternitâtis per-

pétuæ Et ſicut ab homí-

nibus ſublimâtur in nómi-

ne, ita à te ſublimêtur fi-

de, & ope ra ti ône.

Illo étiam ſapiéntiæ

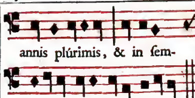
tu æ eam rore perfúnde,

quem beâtus David in

repro-

repromiſſiône, & fi-
lius ejus Sálomon
percêpit in locupleta-
tiône. Sis ei Dómi-
ne, contra cunctôrum
ictus inimicôrum lo-
rica; in advérſis gá-
lea; in próſperis ſapi-
éntia; in protectiô-
ne clypeus ſempitér-

nus. Sequâtur pacem,
díligat charitâtem,
abſtíneat ſe ab omni
impietâte; loquâtur
juſtítiam, cuſtódiat
veritâtem, ſit cultrix
juſtítiæ, & pietâtis,
amátrix religiônis.
Vigeátque præsénti be-
ne ✠ dictiône in hoc ævo

Deinde dicit submissa voce legendo, ita tamen quod à circumstantibus audiatur.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Quibus dictis, sedet Metropolitanus, & acceptâ mitrâ, intingit pollicem dexteræ manus in oleum Catechumenorum; & inungit in

modum crucis, brachium dexterum Reginæ inter juncturam manus, & juncturam cubiti, atque inter scapulas, dicens:

DEus Pater ætérnæ glóriæ sit tibi adjûtor, & omnípotens benedîcat tibi; preces tuas exáudiat; vitam tuam longitúdine diêrum adimpleat; benedictiônem tuam júgiter confirmet; te cum omni pópulo in ætérnum consérvet; inimicos tuos confusiône índuat; & super te Christi sanctificátio, atque hujus ólei infúsio flóreat; ut, qui tibi in terris tribuit benedictiônem, ipse in cœlis cónferat méritum Angelôrum; ac benedîcat te, & custódiat in vitâ ætérnam Jesus Christus Dóminus noster, qui vivit, & regnat Deus in sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Quo facto, surgit Regina, & ad partem se retrahit, ubi Prælati sui

dome-

domeſtici ei aſſiſtunt. Metropolitanus verò lavat, & abſtergit manus, deinde accedit ante altare, & depoſitâ mitrâ, cum ſuis miniſtris facit Confeſſionem. Idem faciunt Epiſcopi parati juxta ſedes ſuas ſinè mitris ſtantes. Facta Confeſſione, Metropolitanus aſcendit ad altare, oſculatur, incenſat, & procedit in Miſſa uſque ad Allelúja excluſivé, ſive ultimum verſum Tractus, vel Sequentiæ, ſi dicitur, more conſueto. Regina verò ducitur à ſuis ad ſacriſtiam, vel papilionem, ubi accipit veſtes reginales. Deinde redit cum illis ad thalamum, ubi manet uſque ad dictum Graduale: non tamen ſedet in ſolio, ſed ſuper aliquod ſcabellum ſibi paratum genuflexa procumbit audiens Miſſam. Miſſa dicitur de die, & cum Oratione diei, dicitur pro ipſa electa Regina ſub uno Per Dóminum:

Oratio.

Quæſumus, omnípotens Deus, ut fámula tua N. Regína noſtra, quæ tua miſeratióne ſuſcêpit regni gubernácula, virtûtum étiam ómnium percípiat increménta, quibus decénter ornâta, & vitiôrum monſtra devitâre, & ad te, qui via, véritas, & vita es, gratióſa váleat pervenîre. Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Graduali cantato, Metropolitanus ſedet ante altare in faldiſtorio cum mitrâ, & Regina à ſuis aſſociata, media inter priores duos Prælatos paratos ad Metropolitanum reducitur, cui facta reverentia, ut prius, genuflectit coram eo. Tunc imponitur ei corona, quam omnes Epiſcopi parati, qui adſunt, de altari per Metropolitanum ſumptam manibus tenent, ipſo Metropolitano illam regénte, & capiti illius imponente, ac dicente:

Accipe corônam regni, quæ, licèt ab indignis, Episcopôrum tamen, mánibus, cápiti tuo impónitur. In nómine Pa ✠ tris, & Fí ✠ lii, & Spíritus ✠ sancti, quam sanctitâtis glóriam, & honôrem, & opus fortitúdinis, significâre intélligas, & per hanc te participem ministérii nostri non ignóres. Ita, ut sicut nos in interióribus pastóres, rectoréſque animârum intellígimur, ita & tu in exterióribus vera Dei cultrix, strenuâque contra omnes adversitátes Ecclésiæ Christi defensátrix assistas, regnîque tibi à Deo dati, & per officium nostræ benedictiônis in vice Apostolôrum, omniúmq; Sanctôrũ, regimini tuo commissi útilis execútrix, proficuâque regnátrix semper appáreas; ut inter glorióſos athlétas virtûtum gemmis ornâta, & præmio sempitérnæ felicitâtis coronâta cum Redemptôre ac Salvatôre nostro Jesu Christo, cujus nomen, vicémque gestâre créderis, sinè fine gloriêris. Qui vivit, & ímperat Deus cum Patre, & Spiritu sancto in ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Et mox dat ei sceptrum in manum, dicens:

ACcipe virgam virtûtis, ac veritâtis; & esto paupéribus misércicors, & affâbilis; viduis, pupillis, & órphanis diligentissimam curam exhíbeas; ut omnípotens Deus áugeat tibi grátiam suam. Qui vivit, & regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Tum surgunt omnes, & Metropolitanus cum omnibus Episcopis paratis deducit Reginam coronam in capite, & sceptrum in manu ferentem, mediam inter se, & digniorem Episcopum paratum supra solium, ubi stans cum mitrâ, unà cum eodem digniore Episcopo intronizat eam in solio, dicens:

STa, & rétine ámodo locum tibi à Deo delegâtum, per auctoritâtem omnipoténtis Dei, & per præséntem traditiônem nostram, ómnium scilicet Episcopôrum, cæterorúmque Dei servôrum; & quanto clerum sacris altáribus propinquiôrem pérspicis, tanto ei potiôrem in locis cóngruis honôrem impéndere memíneris; quátenus mediâtor Dei, & hóminum, te mediatrîcem cleri, & plebis permanêre fáciat.

Deinde Metropolitanus, depositâ mitrâ, inchoat, schola prosequente, Hymnum:

Qui totus dicitur; quo incepto, Metropolitanus accedit ad dexterã Reginæ, ibi continuò manẽs usq; ad finem hymni. Finito hymno, Me-

tropolitanus ſtans; ut priùs, juxta Reginam ſinè mitra, dicit ſuper illā.

℣. Firmêtur manus tua, & exaltêtur déxtera tua.

℟. Juſtítia, & judícium præparátio ſedis tuæ.

℣. Dómine, exáudi oratiônem meā.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orêmus.

DEus, qui victrices Móyſi manus in oratiône firmáſti, qui quamvis ætáte languéſceret, infaticábili ſanctitâte pugnâbat; ut dum Amalech iníquus víncitur, dum prophânus natiônum pópulus ſubjugâtur, exterminátis alienígenis, hereditáti tuæ poſſéſſio copióſa ſervíret, opus mánuum tuárum piæ noſtræ oratiônis exauditiône confírma; habêmus, & nos apud te, ſancte Pater, Dóminum ſalvatôrem, qui pro nobis manus ſuas exténdit in cruce, per quem étiam precâmur, altíſſime, ut, tua poténtia ſuffragánte, universôrum hóſtium frangâtur impíetas, populúſque tuus, ceſſánte formídine, te ſolùm timêre condíſcat. Per eúndem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Quibus finitis, Metropolitnaus cum Epiſcopis paratis revertitur ad ſedem ſuam, vel ad faldiſtorium prope altare; & dicitur Allelúja, ſive ultimus verſus Tractus, vel Sequentiæ, Euangelium, & alia uſque ad Offertorium incluſivè. Quo dicto, Metropolitanus ſedet in faldiſtorio ante medium altaris cum mitrâ, & Regina à ſuis Prælatis magnatibus, & aliis aſſociata venit ante Metropolitanum, coram quo genuflexa, offert ei aurum, quantum ſibi placet, & manum Metropolitani recipientis oſculatur. Deinde ad ſolium ſuum revertitur. Metropolitanus lavat manus, ſurgit, & accedit ad altare, & proſequitur Miſſam uſque ad Communionem.

Cum Secreta diei dicitur pro Regina ſub uno Per Dóminum.

Secreta.

MUnera, quæſumus, Dómine, oblâta ſanctífica; ut & nobis unigéniti tui corpus, & ſanguis fiant; & Reginæ noſtræ ad obtinéndā ánimæ corporíſque ſalûtem, & ad peragéndum injúnctum officium, te largiénte, uſquequâque proficiant. Per eúndem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritus ſancti Deus, per ómnia ſæcula ſæculôrum. ℟. Amen.

Pax datur Reginæ per primum ex Prælatis paratis cum inſtrumento ad hoc ordinato. Poſtquam Metropolitanus ſe communicaverit de corpore, & ſanguine, Regina ſine corona, & ſine ſceptro, de thalamo ſuo à ſuis duntaxat oſſociata accedit ad altare; genuflectit in ſupremo gradu altaris, & Metropolitanus conversus ad Reginam, eam communicat. Regina, antequam ſumat Sa-

cramentum, osculatur manum dexteram Metropolitani, & sumpta communione ex calice de manu Metropolitani, se purificat, & purificata ad thalamum suum revertitur cũ suis, ut venit. Metropolitanus verò ablutionem sumit, & acceptâ mitrâ, lavat manus, & perficit Missã.

Cum Postcommunione diei, dicitur pro Regina sub uno Per Dóminum.

Postcommunio.

HÆc, Dómine, oblátio salutâris sâmulam tuã N. Regînam nostrã ab ómnibus tueãtur advérsis; quátenus Ecclesiásticæ pacis obtíneat tranquillitâtẽ, & post istius témporis decúrsum ad ætérnam pervéniat hæreditâtem. Per Dñum nostrum Jesum Christum filium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

In fine Metropolitanus dat benedictionem solemnem; qua data, omnes vadunt in pace.

DE BENEDICTIONE

Et coronatione Regis in consortem electi.

Um autem Regina jam pridem, ut regni domina, benedicta, & coronata, deinde consortem sibi elegerit, quem postea statuerit coronari, ad diem ordinatam vocantur omnes Prælati regni; parantur duo thalami, atque omnia alia ordinantur prout supra in coronatione Regis posita sunt. Die autem statuto, Metropolitano, & Prælatis in Ecclesia constitutis, & se vestientibus, Regina reginalibus vestibus induta cum corona in capite, & sceptro in manu, à suis associata venit ad Ecclesiam, & ascendit thalamum suum. Illis autem paratis, & suo ordine sedentibus, ut supra in coronatione Regis ordinatum est, Regina de thalamo suo descendens cum corona in capite, & sceptro in manu, venit coram Metropolitano, à quo, facta ei reverentia, petit Regem consortem suum benedici, & coronari, sub his verbis:

REverendíssime Pater, postulâmus, ut consórtem nostrũ, à Deo nobis conjunctum, benedícere, & coróna regáli decorâre dignémini, ad laudem, & glóriam Salvatôris nostri Jesu Christi.

Deinde ad thalamum suum revertitur. Interim Rex vestibus militaribus indutus venit ad Ecclesiam, à suis Prælatis domesticis non paratis, & Comitibus, Magnatibus regni, & aliis associatus. Qui cum venerit prope presbyterium, duo priores Episcopi ex paratis ei obviã veniunt, & cum mitris capita illi aliquantulum inclinantes, ipsum, bireto deposito, usque ante Metropolitanum deducunt; coram quo Rex caput inclinans, humilem ei reve-

rentiam exhibet. Qua facta, prior Episcoporum deducentium stans, detecto capite, versus ad Metropolitanum, voce intelligibili dicit:

Reverendíssime Pater, póstulat sancta mater Ecclésia Cathólica, ut præséntem egrégium mílitem ad dignitâtem Régiam sublevêtis.

Et omnia alia suo ordine fiunt, prout habetur supra sub prima rubrica, de Benedictione, & Coronatione Regis, usq; ad aliam rubricam, de Coronatione Reginæ, quæ hîc omittitur, cùm sit priùs coronata.

DE BENEDICTIONE
novi Militis.

Miles creari, & benedici potest quacumque die, loco, & hora; sed si inter Missarum solemnia creandus est, Pontifex in eo habitu, in quo Missam celebravit, aut illi interfuit, in faldistorio ante medium altaris, stans, vel sedens, prout convenit, finita Missa, id peragit. Si autem extra divina, in stola supra rochetum, vel si sit regularis supra superpelliceũ, id facit. Et primò ensem, quem aliquis corã eo genuflexus evaginatum tenet, stans, detecto capite, benedicit, si non sit benedictus, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cœlum & terram.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meã.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orêmus.

Exáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, & hunc ensem, quo hic famulus tuus circumcíngi desíderat, majestâtis tuæ déxtera dignâre bene✠dícere; quátenus esse possit defénsor Ecclesiârum, viduârum, orphanôrum, omniúmque Deo serviéntium, contra sævítiam paganôrum, atque hæreticôrum; aliísque sibi insidiántibus sit terror, & formîdo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orêmus.

Bene✠dic, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, per invocatiônem sancti nóminis tui, & per advéntum Jesu Christi filii tui Dómini nostri, & per donum sancti Spíritus parácliti, hunc ensem, ut hic famulus tuus, qui hodiérna die eo tua pietâte præcíngitur, visíbiles inimícos concúlcet, victoriâque per omnia potítus semper máneat illæsus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen

Deinde dicit stans, ut priùs:

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & dígitos meos ad bellum.

Misericórdia mea, & refúgium meum: suscéptor meus, & liberâtor meus:

Pro-

Protéctor meus, & in ipso sperávi: qui subdit pópulum meum sub me.
Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper: & in sæcula sæculórum. Amen.
℣. Salvum fac servum tuum, Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto ei, Dñe, turris fortitúdinis.
℟. A facie inimici.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meã.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Domine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui cuncta solus órdinas, & recté dispónis, qui ad coercéndam malítiam reprobórum, & tuéndam justítiam, usum gládii in terris homínibus tua salúbri dispositióne permisísti, & militárem órdinem ad pópuli protectióñe institui voluísti, quique per beátum Joannem milítibus ad se in desérto veniéntibus, ut néminem concúterent, sed propriis conténti essent stipéndiis, dici fecísti, cleméntiam tuam, Dómine, supplíciter exorâmus, ut sicut David púero tuo Golíam superándi largîtus es facultâtem, & Judam Machabæum de feritâte géntium nomen tuum non invocántium triumphâre fecisti, ita & huic fámulo tuo, qui nóviter jugo milítiæ colla suppônit, pietâte cœlésti vires, & audáciam ad fidei, & justítiæ defensióñe tribuas; & præstes ei fidei, spei, & charitâtis augméntum; & da tui timôrem páriter, & amôrem, humilitâtem, perseverántiam, obediéntiam, & patiéntiam bonam, & cuncta in eo recté dispónas; ut néminé cum gládio isto, vel álio, injúste lædat; & ómnia cum eo justa, & recta defendat; & sicut ipse de minóri gradu ad novum milítiæ promovétur honôrem, ita véterem hóminem depónens cum áctibus suis, novum induat hóminem; ut te tímeat, & recté colat, perfidórum consórtia vitet, & suam in próximum charitâtem exténdat, præpósito suo in ómnibus recté obédiat, & suum in cunctis justé officium exequâtur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Tum ensem aqua benedicta aspergit.

Si autem ensis sit priùs benedi-

ctus; omnia prædicta omittuntur. Post hæc Pontifex sedens, acceptâ mitrâ, dat ensem nudum novo Militi ante se genuflexo in manum dexteram, dicens:

Accipe gládium istum in nómine Pa✠tris, & Fi✠lii, & Spíritus ✠sancti, & utâris eo ad defensiônem tuam, ac sanctæ Dei Ecclésiæ, & ad confusiônem inimicôrũ crucis Christi, ac fidei Christiánæ; & quantum humâna fragilitas permíserit, cum eo néminem injúste lædas, quod ipse præstâre dignêtur, qui cum Patre, & Spiritu sancto vivit, & regnat Deus, per ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen.

Deinde ensis in vaginam reponitur, & Pontifex cingit Militem novum ensem, dicens:

Accíngere gládio tuo super femur tuum potentíssime. Et atténde, quod Sancti non in gládio, sed per fidem, vicérunt regna.

Ense igitur accinctus Miles novus surgit, & ensem de vagina educit, & evaginatum ter viriliter vibrat, & super brachium sinistrum tergit, & in vaginam reponit.

Tum Pontifex dat novo Militi osculum pacis, dicens:

Pax tecum.

Et iterum ensem evaginatum in dexteram accipiens, Militem novũ ante se genuflexum cum ipso ense evaginato ter super scapulas leviter percutit, interim semel tantum dicens:

Esto Miles pacíficus, strénuus, fidèlis, & Deo devôtus.

Deinde reposito ense in vaginam,

Pontifex manu dextera dat novo Militi leviter alapam, dicens:

EXcitêris à fomno malítiæ, & vígila in fide Chrifti, & fama laudábili.

Et Milites aftantes imponunt novo Militi calcaria, & Pontifex fedens, dicit Antiphonam.

SPeciôfus forma præ filiis hóminum, accíngere gládio tuo fuper femur tuum potentiffime.

Surgit Pontifex; & verfus ad novum Militem ftans, & detecto capite, dicit:

℣. Dóminus vobifcum.

℟. Et cum fpíritu tuo.

Orêmus.

OMnípotens fempitérne Deus, fuper hunc fámulum tuum, qui hoc eminénti mucrône circumcíngi defiderat, grátiam tuæ bene✠dictiônis infúnde, & eum déxteræ tuæ virtûte fretum fac contra cuncta adversántia cœléftibus armári præfidiis, quo nullis in hoc fæculo tempeftátibus bellôrum turbêtur. Per Chriftum Dóminum noftrum. ℟. Amen.

His dictis, novus Miles ofculatur manum Pontificis, & depofitis, enfe, & calcaribus, vadit in pace.

DE CREATIONE Militis regularis.

CUm fummus Pontifex committit aliquem creari in Militem Ordinis militaris, Pontifex, cui creatio hujufmodi commiffa eft, in primis imponit ei habitum illum, quo Milites illius Ordinis, quem intendit profiteri, uti confueverunt. Deinde recipit ab eo adhuc genuflexo profeffionem, per tales emitti folitam, votorum, fecundùm illius Ordinis inftituta.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

Index primae Partis.

